Lidia Vianu

Ediție Revizuită.

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
The Online Publishing House of the University of Bucharest
Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură
Lidia Vianu
Director
UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI
INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN
USR Uniunea Scriitorilor din România
BRITISH COUNCIL

ISBN 978-606-760-197-8

Specialist IT: Cristian Vîjea
Editare, tehnoredactare, copertă: Lidia Vianu, Cristian Vîjea
Corectură: Cristian Vîjea, Laura Dobrin, Theodora Drăgan, Anca Ilie, Lidia Vianu

https://editura.mttlc.ro/metoda-lidia-vianu-7-volume.html

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

1

Cuprins

C. George Sandulescu p. 5
Ezra Pound: “Literature is news that stays news!”

1 2 3. Poeme. p. 8

Înţelegi? p. 9
You are myself p. 10
Viespar p. 11
Nu p. 12
Pe viaţă şi pe moarte p. 13
Veşti proaste p. 14
Veneam pentru tine p. 15
Never say never p. 16
Ştiu că acolo e greu p. 17
Depinde de tine p. 18
Tu decizi p. 19
Micro şi macrocosmos p. 20
Să intri tu sau să intru eu p. 21
Să-mi pierd controlul asupra emoţiilor p. 22
Tactil p. 23
Ora noastră p. 24
Ai să vezi p. 25
Mi-ai întors timpul p. 26
Ţi-am simţit căldura p. 27
For I have more p. 28
Am simţit o prezenţă în cameră p. 29
Roman erotic p. 30
Nu ştiu dacă mai aveam mâini p. 31
For my sake p. 32
Vieni cui Giorgio con la bella musichetta p. 33
Răsfăţ p. 34
Te iubesc p. 35
Citesc încet p. 36

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

What Freudian slip p. 37
Mi-o iei înainte p. 38
When no harm is done to you p. 39
Ce am de gând să va să vie p. 40
Să ne oprim aici p. 41
Ştiu tot p. 42
N-am avut niciodată nimic p. 43
Nu m-am putut ține de cuvânt p. 44
Nu puteam să te simt aproape p. 45
Teama de mine însumi p. 46
Nu te puteam atinge p. 47
Îmi place că eşti orgolioasă p. 48
Sunt în iad p. 49
Gândurile nu se ridicau p. 50
Much love p. 51
I self-censored it p. 52
Lumea noastră ar fi început aşa p. 53
Povestea mea cu tine p. 54
Visuri suveran tactile p. 55
Râsul tău *drives me crazy* p. 56
Şi nu mă găsesc decât pe mine p. 57
Empty without you p. 58
Is this what people call paradise p. 59
I do not feel like doing anything much at all p. 60
La Belle Dame sans Présence p. 61
Pericolul nu este în noi p. 62
The Ides of March p. 63
Ithaca p. 64
Să formăm o lume completă în sine p. 65
În tren visez cu ochii deschişi p. 66
Noi doi existăm în afara timpului p. 67
Îmi fug gândurile spre tine p. 68
Am avut senzația ca n-o să te mai văd niciodată p. 69
Am venit cu sufletul la gură şi ți-l dau ție p. 70
Scrisul tău e o băutură tare p. 71
You run away sometimes p. 72

The unexpected	p. 74
Facem o încercare	p. 75
Idealul pe care îl am permanent în minte	p. 76
Parcă ai fi dispărut în neant	p. 77
Fericirea pe care nu o meritam	p. 78
Ai dat totul peste cap	p. 79
Nu a fost decât un vis	p. 80
Piatra destinului meu oare	p. 81
Dacă citesc prea repede devin imponderabil	p. 82
Trecutul ne-a jucat multe farse	p. 83
Why the waste	p. 84
Marinarul din prea frumoasa poveste	p. 85
A sunny place for shady people	p. 86
My Finnegans-Wake mind	p. 87
Să nu fiu tulburat de nimic pe lume	p. 88
Mintea mea de vizionar	p. 89
Do I dare wait until tomorrow	p. 90
I thought for the rest of the day	p. 91
Prima mea discuție serioasă cu mine	p. 92
Era real nu vis	p. 93
Trăim amândoi atemporal şi aspațial	p. 94
Nu m-am schimbat	p. 95
I love the sound of your voice	p. 96
Ce se va întâmpla cu noi doi	p. 97
But there was nothing	p. 98
Ne înțelegem prin gând	p. 99
Avem amândoi aceleaşi senzații	p. 100
Your very first letter	p. 101
Un biet predicator vagabond	p. 102
Nu îmi pot îngădui sau ierta să te pierd	p. 103
Răsfăț prin scris	p. 104
Îți vorbesc cu voce tare	p. 105
Ce ne va face nouă restul lumii	p. 106
Dumnezeu este acum cu noi	p. 107

Alone away afar	p. 108
Pe firul anilor m-am tot gândit la tine	p. 109
Nu ştiu de unde să încep	p. 110
Familia pe care aş fi putut-o întemeia	p. 111
With you it would have been a different story	p. 112
Nu mai îndrăznesc să recitesc scrisorile tale	p. 113
Afinitatea spirituală	p. 114
Viitorul îmi pare mai neted	p. 115
Puritanul sau politețea din mine	p. 116
Nu am ştiut cum să te găsesc	p. 117
Scrie-mi o pagină pe zi	p. 118
Mă întrebi atât de multe lucruri	p. 119
Nu e chiar aşa	p. 120
M-am gândit mult la tine	p. 121
De la New York la San Francisco	p. 122
Mă bucur că am vorbit	p. 123
O să citesc şi o să-ți scriu	p. 124
Mă citez citându-te	p. 125
You are running out of Romanian paper	p. 126
Parcă ai înregistrat convorbirile	p. 127
Îți dau titluri câte vrei	p. 128
Pictor Romano şi Popa Soare	p. 129
Nu ți-am spus ca să nu-ți fac rău	p. 130
Eu sunt încet tu te grăbeşti	p. 131
Nu sunt bine	p. 132
Apucă-te să scrii în englezeşte	p. 133
Te citesc	p. 134
Ai şi căpătat accent american	p. 135
The Coast of Calvary	p. 136

C. George Sandulescu
(11.02.1933-2018)

Ezra Pound: "Literature is news which stays news!"

Lidia Vianu se înscrie limpede în tradiția celor mai străluciți Angliști pe care i-a dat România în lungile ei zile de restrişte; prin anii cincizeci, noi „cei de la engleză" eram văzuți tare prost... Iar cadrele noastre didactice, poate prea numeroase, fuseseră alese pe criterii mai mult decât stranii. Puținii vizitatori din Anglia şi America ce ajungeau până la noi—duzina de studenți din fiecare an (din cei cinci!)—se minunau că engleza este încă o limbă „germanică", un lucru pe care ei aproape că-l uitaseră: căci este socotit mult prea „demodat" în Occidentul anglo-saxon.

Noi, „englezii", eram de fapt oaia neagră a tuturor... priviți fie cu suspiciune de secretare şi de politruci, fie cu invidie de studenții de pe la poloneză sau română... Voita germanizare a fost prima noastră mazilire (care foarte probabil mai persistă încă). Ceva mai târziu a venit a doua mazilire: momentul în care am fost ostracizați în Clădirea din strada Pitar Moş, chipurile cu scopul de a „occidentaliza" fostul Institut Maksim Gorki... în acel moment în lichidare. Îmi amintesc cu durere, tânăr asistent cum eram pe atunci, câte lungi săptămâni am luptat să obțin rafturi în bibliotecă pentru cărțile în limba engleză, restrângând astfel excesivele colecții Stalin... în original, de care nu îndrăznea să se atingă absolut nimeni.

Dar în pofida sinistrei adversități, instituția a produs anglişti străluciți: iar cea care s-a manifestat peste timp în modul cel mai susținut a fost şi este cu siguranță Lidia Vianu. Am avut-o ca studentă în timpul Primăverii de la Praga, în zilele lui Dubcek, omul unui socialism *avec un visage humain*! Şi parcă toți studenții zâmbeau ceva mai adesea în acele zile... de fatidic 1968.

*

Lidia i-a avut ca profesori, dar eu i-am avut ca prieteni apropiați, pe cei doi giganți ai traducerilor româneşti—Leon Levițchi şi Dan Duțescu. Erau singurii profesori care lucrau în pauzele dintre ore, scriind de zor; iar când urcam împreună spre clase, afirmau cu mândrie „Am mai tradus două versuri!”. „Eu am făcut patru!”, replica Duțescu, fumând o ultimă țigară. Între ei doi, îşi împărțiseră toată literatura engleză: unul luase Shakespeare, celălalt Chaucer. În întregimea lor. Acesta le-a fost scopul vieții, realizat pe deplin. Ceilalți traducători nu s-au putut niciodată compara cu aceşti doi titani sau giganți ai anglisticii româneşti.

Atât eu, cât şi Lidia, am crescut şi ne-am format deci în această atmosferă de venerație a scrierilor, mai ales clasice, ce ne veneau din Insulele Britanice. Lidia a şi tradus Conrad, *The Mirror of the Sea*; care pe vremea studenției mele, cu peste o duzină de ani mai înainte, fusese un scriitor interzis... Eram practic un ostrov de limbă moartă, într-o clădire total rusificată, mai toți profesorii de la Maksim Gorki având rusa ca limbă maternă.

Eu am trăit din plin suferințele acestui ostracism de tip ovidian; Lidia–cu mulți ani mai tânără decât mine—l-a intuit totuşi în mod perfect. Iată cum se învăța engleza la „Engleză”: Anul I învăța subtilitățile limbii insulare, aproape deloc germanice, pe texte vechi de zeci şi zeci de ani—mai ales povestirile lui Oscar Wilde... Iar cursurile de literatură se opreau prudent, urmând modele moscovite, la Bernard Shaw şi John Galsworthy... Singurele texte englezeşti, inclusiv ziare şi periodice, existente pe piață, publicate fireşte la Moscova, le cumpăram de la Cartea Rusă. Meritul capital al Profesoarei Lidia Vianu este că a ştiut să preia formidabila tradiție de traducere a Catedrei de engleză de la Bucureşti, şi să o deplaseze—precum James Joyce în *Ulysses* —spre *HERE AND NOW*.

În acestă privință, Lidia m-a depăşit şi pe mine, întrucât eu prefer să mă opresc la Eliot, Pound, Conrad şi Joyce, simțindu-mă moral obligat să acord oarecare atenție câtorva romancieri de azi pe care i-am cunoscut multă vreme personal—mai ales Anthony Burgess şi Graham Greene. Cu care aveam deseori discuții înfocate, fie la Monte Carlo, fie la Antibes. Atâta tot şi nimic mai mult. L-am cunoscut şi pe David Lodge, dar nu am prea găsit mare lucru de discutat cu el...

Un alt punct important este că Lidia Vianu s-a manifestat în public ca poet şi romancier de talent. Dar uităm cu toții că şi Levițchi, şi Duțescu, şi chiar Sandulescu au scris literatură originală! Au publicat-o ei oare? Niciodată! Diversele forme de cenzură—*East and West*—i-au făcut să piardă trenul. Citiți cu mare atenție Lidia Vianu,

superbele *Poeme 1 2 3*. Ce poet se poate lăuda, în plus, cu o carieră universitară atât de tumultuos-strălucită? În aceasta—în profesoratul devotat—rezidă de fapt în continuare adevărata ei poezie...

Într-un cuvânt, Lidia Vianu a intuit multe. Iar covârşitorul ei merit este de a fi pus totul în practică, cu succes. Un ultim cuvânt despre critica ei literară: are dreptate pe toată linia în aprecierile ei. Tocmai aşa cum a prezis ea, în faţa textului literar, omul se luptă liber. Limba rămânând factorul primordial între Om şi Text. Iar definiţia lui Ezra Pound despre literatură merită atenţia noastră a tuturor: “Literature is news which stays news!”

8

Lidia Vianu

Ediție revizuită.

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

Înțelegi?

Cum scriai
I am dying to ask the overwhelming question
şi cum credeam
sau ce
credeam — eroare
izbindu-mă de zidul întrebării tale
văd şi odaia cu storurile trase
cu biblii
cu numele meu undeva
— înțelegi? —
că tu eşti eu
nu vreau să te fac tristă
ce demult era
s-au terminat şi plicurile
şi hârtia
doar vorbele mele se înşiră înainte
cuvinte cuvinte cuvinte cuvinte
nu vreau să înțeleg
atunci ai tăcut tu
fiecare vocală
fiecare consoană
fiecare tăcere
măsurate de impulsurile unei linii impersonale
la fel ca întrebarea ta
ca plecările fugile retragerile — înțelegi? —
ale tale, în tine era

You are myself

Când sunt fericită visez înainte
când sunt abătută visez înapoi
din ce ai scris
am toate vorbele în minte
dar ce e adevărat
vrei să afli
ce stă ce a stat între noi
amândoi niciodată
şi bântuie iar o vreme ratată
ce să crezi mai întâi
ştiu
nu te-am făcut să rămâi
dar dacă nu plecai aşa deîndată
ce ai mai fi vrut să auzi sau să spui
deschis ca scoica
la malul mării
de nisip înecată
la umbra palmierilor îşi visează perla
vis târziu de niciodată
ora trei noaptea
eşti acolo şi ştiu
gândeşti înainte visezi înapoi
ploi de secunde grele de aşteptare
de căutarea din noi
şi—*you are myself*—întrebare
suntem iar doi

Contemporary
Literature Press
https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Viespar

Clădirea era ca o insulă
pe care timpul lunecase cu treizeci de ani înapoi
îmi auzeam paşii pe culoarele goale
ba chiar îi auzeam şi pe ai tăi
ochii mâinile îți picurau din vreme în vreme
îmi apăreau vorbele în cale
nu te teme de ce nu e
aşa treceam pe lângă uşi închise
cursuri de atunci de acum
absența coboară se preschimbă
mă opreşte din drum
ne întoarcem în săli cunoscute ție
între ucenicie şi meserie
mai ştii băncile catedra tabla
the more the merrier
the sooner the better
the later never mind
am crezut că trecutul se poate relua
din punctul unde te-a abandonat
în viesparul de întâmplări dintre lumi
m-am înşelat
—Eu în viesparul ăla nu intru—
aveai dreptate să te fereşti
atâtea fețe neştiute în pauze o uşă trântită
şi mai aştept veşti

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Nu

Nu te lega la cap dacă nu te doare
se împrimăvărează pe Pictor Romano
mi-e dor de tine dar nu de Bucureşti şi nu de România
la care din ferestre ai stat cu ochii aţintiţi în stradă
prin uşa întredeschisă scara urcă spre nicăieri
azi e azi
sigur că nu mai poate fi ieri
ai să mă ajuţi vreodată să aflu ce a fost
nu
nu te lega la cap dacă nu te doare
chiar dacă azi e primăvară şi aici
chiar cu soare
când e senin aşteptările de demult
emigrează spre mare
dacă ar fi vreun geam deschis ai scoate capul pe el
ce ai simţi
să te trezeşti în Bucureşti
prizonier casei în care ai trăit
câte
neştiute
se înserează străzile sunt pustii
n-ai să vii seara asta oricum e prea târziu
să mai vii
de la o vreme nerăbdarea nu are stare
aşteptarea a amuţit
nu te lega la cap dacă nu te doare

2022

Pe viață şi pe moarte

De vreme bună şi de vreme rea
linia vieții din palmă e lungă
să nu ne ajungă neliniştea mea
ne-am putea ascunde o vreme în Alaska
fereşte-te un timp de tine
fă un pas peste granița minții
visează că trecutul abia de mâine vine
astă seară e numai Grădina Icoanei
ne păzesc în jurul ei sfinții
un început fără sfârşit mă urmăreşte
de ce faci atâta lumină în jur
ieri azi neputința e cleşte
gândul meu învelindu-te e singurul contur
dacă stai în picioare ai ochii în soare
aşezat lângă mine eşti întuneric greu
nu mă pot împiedica să te caut
cu cine de ce mai bine
rămâi cu mine mereu
s-a despicat lumea în două
înainte să apuc să o ating întreagă
plouă cu ce ar fi putut să fie dar nu e
eşti ud până la piele de amintirile mele
doar ochii ți-i apăr cu pleoapele lăsate
e seară în Grădina Icoanei văd ce vreau să văd
pleci cu palmele mele pe tâmple pe față
ce dincolo alergi pe moarte şi pe viață

Veşti proaste

Nu schimbi începutul indiferent ce spui
hotărâri de ieri de azi de mâine
ce dâră de întârzieri voite
Crăciunuri irosite
singurătăţi de o noapte de un an de o viaţă
adunate într-un deşert de nestrăbătut
dimineaţă m-am trezit pustiită
nu înţelegeam ce drum am greşit
am bătut iar în geamul închipuirii tale
dar storul era tras nici nu te-am zărit
călită de treizeci de ani de renunţare
am împins deoparte imaginea altui început
nu mai vin
vezi licoarea muţeniei cum fierbe
nu te ajut
nu ajutor aşteptam
Crăciunul prăbuşit între noi se târăşte
în palme în suflet semnele lui le am
am îngheţat mi-ai spus
n-ai mai văzut de şapte ani zăpadă
te-am afundat în iarnă când te credeai mai sus
ţi-au degerat previziunile în vorbe înşirate
lasă-le să cadă
căldura nopţii de niciodată a apus
dar dacă o să urce din nou dintre coaste
naşte un început şi din veştile proaste

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Veneam pentru tine

Se făcea că veneai noaptea la ora trei
te aplecai peste marginea patului
totul devenea posibil
vedeam ce nu se face să vezi
te respiram
miroseai a alge a palmieri a soare de iarnă
mă luai de mână pluteam în beznă
dacă te-aş fi întrebat încotro
vraja s-ar fi risipit
timpul s-ar fi rupt în treizeci de cuburi
fiecare un an irosit
un cub o ţară altă depărtare
ultimul ar fi fost întoarcerea
care se făcea că nu mai era
odaia dintr-un ghetou de blocuri
drumurile desfundate cu tramvaie prăfuite
dar şi clasa de pe strada Mântuleasa
liceul ca o fortăreaţă cu creneluri
pasul tău de copil de acasă la şcoală
ce goală mi-e mintea de amintiri cu tine
zile întregi în umbra unei ferestre închise
fără sunete fără explicaţii fără despărţiri
o baie fierbinte să te cureţi de rădăcinile vieţii
am fi împărţit neîntoarcerea cu bine
am fi întors din drum ce a apucat să nu fie
dacă veneai fie şi numai pentru mine

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Never say never

Planurile nu sunt punctul meu tare
mai bine mă iei pe neaşteptate
lunga mea căutare în jurul tău se zbate
demult nu mai are răbdare
până cândva e cale neştiută
drumul tău e altul decât mă aşteptam
tot îmi vine să te strig niciodată
să îţi aduni umbrele strânse-n geam
ca să mi le explici pe rând pe fiecare
cărare cu cărare ce lume ai bătut
cu cine ai luat lecţii de îndepărtare
cine te-a mai văzut înfruntându-l pe nu
până când tu eşti tu nimic nu te opreşte
să îl împingi pe mâine peste întotdeauna
creşte închipuirea tot nu te încape
să nu spui nicodată niciodată
chiar dacă telefonul nu mai sună
cutia de scrisori e mereu goală
presupun că nimic nu se mai poate schimba
am să fac cum spuneai
o să iau o coală mare de hârtie
în care o să învelesc trecutul
o să scriu pe pachet viitor
o să ţi-l pun într-o scrisoare recomandată
mi-e dor de scrisorile tale aşa cum veneau
o să primeşti un niciodată care n-o să fie
niciodată niciodată

Ştiu că acolo e greu

Există şi vorbe nedrepte pe lume
micile umiliri au foarte multe nume
ai purtat o vreme haina celui care nu loveşte
când ai aruncat-o nu te-am recunoscut
m-ai surprins fără scut fără zale
rătăcită în bucuria simplă că te aud
dacă ai fi repetat măcar o singură dată rolul acela
poate l-ai fi rescris cu cuvintele tale de tihnă
l-ai fi recitat în costumul de acum trei decenii
când vorbele ca mugurii
se deschideau ascuns
îmi aţineau nehotărât calea
ai descoperit între timp hotărârea
pe cine tot mai caut în deghizările tale
precis mai eşti în tine de atunci
cu mai multe nopţi lungi la căpătâi
degeaba bâjbâi eu între decoruri
stoluri de gânduri calde nu m-ar face să uit
o simplă frază indiferentă de un leu
ştiu că acolo e greu

2022

Depinde de tine

Ascult Imperialul care pare să fi fost făcut pentru 11 februarie
ți se potriveşte cu toate surprizele lui năucitoare
la capătul tău azi telefonul sună în gol
respectul meu nemărginit îți dă ocol cu ironie cordială
în capul meu suntem într-o relație suprem amicală
dacă poți să mă crezi
vino şi vezi
îmi pare aşa de rău că nu te-am descusut mai bine
ce ți-ai dorit de ziua ta
şi depindea de mine
am atâtea să te întreb dar nu eşti niciunde
absența a lipit la gură plicul euforiei
nici două runde nu ți-au trebuit să faci knockout telefonul
dar dacă te-aş găsi şi ai fi în armură
mă tem că aş prefera tonul
azi are o umoare bună sensibilitatea mea răsucită
iar tu ai rămas vechea ispită
dacă nu plecai de la bun început
măcar dacă te mai şi întorceai
cum ar fi fost
ține post lung afecțiunea între mințile noastre
the marriage of true souls
dar cine te mai crede cine
acum toate depind de tine nu de mine

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Tu decizi

A reînceput ca un vârtej care atrage tot înăuntru
nu sunt impulsiv decât cu tine scriai
se vede că te cunoşteai destul
fiindcă ai hotărât tu şi pentru mine
degeaba încerc să mă desprind de furtună
fulgeră tună umorile tale
uragan de hârtie
scufundată în scrisul tău până peste cap
am alunecat afară din pielea mea vie
mă trezesc în trecut
ca un chirurg mă întrebi
să te ajut
tai cicatricea prin care mă scurg
a doua oară n-o să se mai închidă
cu o ploaie acidă uzi rana buclucaşă
desfaci o faşă o bandajezi cu ochii la ceas
cât timp ne-a mai rămas
operațiile pe suflet sunt istovitoare
nu-i de mirare că ai căutare
nu-ți tremură mâna când despici
dar nu ridica cearşaful mai sus
e neliniştitor să afli că pacientul s-a dus
în vârtejul lui sau al tău de vise
sunt deschise uşile minții tale
primeşte-mă la concursul de ghizi
adu-mi aminte am uitat tu decizi

Micro şi macrocosmos

Love love love
cheia universală
D de la dacă G de la greu
chiar crezi că e vorba doar de microcosmosul meu
de ce n-am căuta iubirea în lumea mare
fără întoarcere
eroare cu eroare
ceva ne-a scăpat
un imaginar microcosmos ratat neîntâmplat
D dacă trăiam altfel
D de ce să dăm vina pe vremuri
G gândul bâlbâit e indecis
G greu să te laşi de scris
tandrețea e o odaie cu obloanele lăsate
în care visezi litere dezlegate
C copilul din tine trăieşte
S ştiu că sunt foarte aproape de el
C chiar acum când mă joc cu literele tale
mă molipsesc şi eu de obscuritate
gonesc prin mine ca printr-un tunel
şi nu mi-e D dor de lumină în cale
fiindcă zilele sunt foarte încurcate
toate au miez de D duioşie şi noapte
lasă-te şi tu stârnit de inițiale
adaugă firav
L de la *love*

2022

Să intri tu sau să intru eu

Sunt limpezi gândurile azi
fiindcă tot ce pot face e să-mi amintesc
am trecut pe lângă blocul unde am fi putut să locuim
una din uşi am fi putut s-o deschidem
nici tu nici eu n-am fi venit de tot
am fi încercat să ghicim ce lăsăm în urmă
ce am adunat în treizeci de ani
se curmă firul închipuirii
imaginația mea nu te poate strămuta
nu e înțelept să porneşti ce nu poți opri
odată ce ai intrat într-o odaie în gând
eşti prins
dinadins din întâmplare
de cel care o locuieşte zi de zi
în Bucureşti sau aproape de mare
închipuirea în doi e o adevărată capcană
rămâi cu o rană dacă te smulgi
viața în doi e mai puțin complicată
pui mâna pe clanță
intri
sau ieşi
uneori amândouă deodată
totuşi se poate iubi aşa cum crezi în Dumnezeu
doar o odaie să fie
ca să intri tu sau să intru eu

Să-mi pierd controlul asupra emoțiilor

Mi-e sufletul plin de tine în acest moment
nu mi-e uşor să cred că m-ai găsit la întâmplare
neatent ai fi scris exact la fel oricui
te-ai fi retras la urmă tot tăcând
inscrutabilă neînduplecată plecare
după ce te-ai deschis şi te-ai apropiat
fragilă flacără
ce n-aş da să mai spui
răsfăț de vorbe retezat
barieră lăsată
trenul emoțiilor trece şuierând
visezi cu ochii deschişi
imaginăm pe rând şi totuşi deodată
ne trezim la aceeaşi oră
zadarnic condamnată la izolare
ceasul interior are rațiunile lui
oricât de hotărât eşti să te refugiezi în uitare
ce n-aş da să mai spui
aşa cum îți vorbesc în fiecare clipă
să ne urce pe aripă zborul dintr-un vis de demult
trage semnalul de alarmă
e o binecuvântare sensibilitatea care stârneşte
poți face armă din aşteptare
nădejdea încăpățânată nu gândeşte
pierde-ți controlul asupra ta
emoțiile noastre te-ar urma

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Tactil

Nu cunosc un om decât dacă dau mâna cu el
cum întinzi mâna peste depărtare
n-ai să mă ştii cum sunt acum
oare ce-ți aminteşti
lacul la Snagov
abia azi înțeleg podul palmelor tale
peste apele tulburi ale nepriceperii
cale de trei decenii
ochii nu ți se lasă înhămați la cuvinte
povara lor e prețul nerostirii
am fost şi eu în miezul lor de negură
am urma palmei tale în suflet
singură lângă tine eram foarte eu
stau singur la malul mării şi scriu
erai atât de viu şi de altfel
acum eşti cum
vreau şi nu vreau să ştiu
o să ți se încleşteze pleoapele de atâta tăcere
în fiecare deget ai o lume
ce nume au amprentele tale în miezul ființei
ce putere te face de neuitat
ce adaugi ştiinței de a trăi
ți-am tot desenat linia vieții de când ai plecat
mâinile tale nu s-au întors
curios dezarmant fierbinte tiptil
caută mă cutreieră nimbul tău tactil

Ora noastră

O întoarcere consumată în gând
te scuteşte de un drum pe pământ
dar ce păienjeniş de năvăliri
promise
anulate
înfipte în închipuire
pe cine iubeai tu atunci
pe Freud
câte iubiri poate duce o viață
aş fi vrut să fiu *a one-woman man*
trăim pe apucate
ne trezim de dimineață cu gândul ce oră e acolo
ce putem face la fel
telefonul e mort
chiar dacă tresărim la fiecare apel oarecare
mă port cu mine cu mănuşi
parcă mi-aş căra inima bolovan în spinare
cum iubeşti tu cu sufletul
poate că n-am avut dreptate
să mă apropii de tine cu vorbe purtate
trebuia să născocesc unele nemaifolosite
the language of the devil
the Joycean monologue
acum că am greşit ce mai pot face
decât să mă ghemui într-o pătură de cer albastră
să sper că mai aştepți peste întunecare ora noastră

Ai să vezi

Pentru prima oară atât de aproape
să nu vorbim un timp
mi-e frică de ce se dovedeşte neadevărat
de ziua când o să ştiu precis că iar ai plecat
plutesc în noi ape de bucurie lovită
încât ne doare sufletul pe amândoi
până unde mă laşi să ajung
vâltoare negândită
întuneric luminează prelung
sunt valurile mării sau sunt hăuri de aer
se topesc gândurile în beznă arzândă
mâinile strânse sorb tot ce simţim
înainte însemna altceva să trăim
doar spaima că te pierd nu dispare
s-au topit toate formele pe care le ştiu
cu care mână o să mai apuc să scriu
nu mai cred literele
nu mai caut cuvinte
rămâi aproape mai mult de un timp
poate în minte ne-am purtat cândva
aşteptările aspre abia aici se ating
te văd fără să văd
neîntrerupt te caut
eşti mereu mai cu mine şi tot te mai aştept
o să se scurgă şiruri de nopţi şi de amiezi
până când o să ne privim şi ai să vezi

Mi-ai întors timpul

You are such a gift
altfel cum te-aş descrie
cuiva care nu ştie de ce
exact aşa îmi spun şi mie
darul meu de Crăciunul trecut
învelit în cărți cuvinte înrămate
în amintirea mea
care te străbate
fibră cu fibră
hotărâre cu nehotărâre
am găsit azi în cutia poştală
anunțul pentru o scrisoare
oare de ce era cu y grec cum scrii doar tu
păstram speranța surghiunită la hotare
tăcerea ta e cât se poate de lămuritoare
dar nu mă pot împiedica
să aştept
ce
oricum te-ai schimba acum nu te-aş crede
te-aş pune la îndoială
coală de existență cu coală
îți vezi de ale tale
stai de vorbă cu cine
răvăşeşti în ființa ta mii de foi
timpul se întoarce neaşteptat treizeci de ani înapoi

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Ți-am simțit căldura

Am sentimentul că nu mai ai acasă
rătăceşti ca Ulise din insulă în insulă
cu fiecare oprire te închizi mai mult
fugar şi provizoriu treci veşnic un hotar
am nopți în care trează te ascult gonind
cine încearcă să-ți țină pasul o face în zadar
colind în gând un singur punct
pe harta rătăcirilor de o viață
are înfipt în el un rotund spălăcit
culoarea sufletului meu de dimineață
te întorci vreodată pe urmele tale
ca să-ți aduci aminte de câte ori ai trăit
cu ce tentacule îți aminteşti autobuzul 33 dintr-o seară
de apropierea nelămurită dintre noi de atunci
nu ştiam că o simt pentru ultima oară
îți văd în minte degetele la care mă uitam
ca la un simplu început de poveste
privirile tale alunecau preocupate pe geam
îmi erai deodată străin şi aproape
pe când tocmai ardeai punțile dintre noi
până la adânci bătrânețe avea să ne scape
nu vedeam cum începi să te preschimbi
în rătăcitorul care niciodată nu-şi uită armura
credeam că eşti lângă mine te plimbi
abia după treizeci de ani spui
ți-am simțit căldura

For I have more

Un avion aterizează pe un aeroport oarecare
cobori pentru o clipă pierzi treizeci de ani
te aştept singură ieşire sau intrare
suntem doi străini care se cunosc de o viață
au ajuns la momentul reîntâlnirii față în față
mai întâi luăm un taxi către nicăieri
primele apropieri revin încet în ceață
ne bântuie gesturi pe care nu îndrăznim să le facem
tăcere absolută niciun punct de reper
mă întreb dacă ştii de ce ai venit atâta cale
te gândeşti că nu mă pricep să te recunosc
ajunse la un pas de nicăieri roțile scrâşnesc
păstrează-mi palmele în ale tale
urcăm o scară întortocheată către purgatoriu
descuiem intrăm neîncrezători în necunoscut
mult mai simplu m-ai învățat odată calmul primului sărut
îți pun mâna pe braț îți simt carapacea fărâme
beznă copleşitoare coboară între noi
ce să faci cu cheia o laşi să cadă peste lume
am rămas suspendați singuri în univers
ne îneacă o aşteptare care clipeşte la nesfârşit
fiecare mişcare redescoperită e un lent infinit
ard trei decenii de amintire uitare
ne desfacem de noi ca de un înveliş topit
suntem un singur suflet de însingurare
oricât ai spune *I have more* tot îmi e dor

Am simțit o prezență în cameră

Scrisoarea care mă aştepta nu era de la tine
tăcerea ta e absolută
stau clipă de clipă nesfârşită ghemuită în mine
aş vrea atât de multe dar vremea a trecut
hotărârea ta îmi e necunoscută mă simt de pâslă
nu ştiu să înțeleg de ce ai plecat de ce ai venit
când am trimis primele rânduri eram anesteziată
m-ai pornit roată întârziată de bâlci
amintirile şed în ea se învârt rânjesc
a fost odată ca niciodată un vis despre nu îndrăznesc
roata nu se opreşte nu mai e bucuria ce era
sunt umbre tot ce văd ce simt acum
cel mai mic semn prietenesc m-ar trezi la realitate
ți s-a terminat de tot hârtia pleci la drum
nu mai sunt bâlciuri adevărate în oraş
celelalte le-ai pornit pe toate
ai răvăşit începutul l-ai pus în mişcare
poate fi adevărat ce vrei să stea în loc
dar eu ce vreau
întrebare ghioc
mă desprind greu de gândul cu tine
sunt pe urmele tale când scriu
te strâng absență cu absență
mai ales atunci când simți în cameră o prezență

Roman erotic

Ai avut dreptate că n-o să uit ce mă rogi
n-am uitat nici ce nu m-ai rugat
te-ai strecurat te regăsesc în tot ce gândesc
dau colţul liniştită sari felină la pândă
mă năpădeşti când mă aştept mai puţin
atingerea imaginară e departe de a fi blândă
duc după mine un preaplin de emoţii asociate
străzi uitate au căpătat o aură de nefiinţă
ar fi nechibzuit să te caut unde cu bună ştiinţă
nu-mi rămâne decât să mă înfăşor în halat
bine spălat de orice urmă de vorbe sau întâmplări
să mă ghemui în pat cu o carte grecească
pe care să n-o înţeleg deloc să mă adoarmă
au început să ostenească visele cu ochii deschişi
se sfarmă golul despărţitor dintre acolo şi aici
se petrec lucruri pe care n-am nevoie să le spun
nu cred că ţii să le ştii dar oricum ghici
cum scriu romanul ca să nu stau trează
pagini de somn fără cuvinte fără incidente
vibrează pojghiţa nopţii peste pleoapele mele palmele tale
mie îmi place încet nu uit nici când dorm
câteva accente întrebătoare mă fac să mă răsucesc
îţi urmăresc tăcerile premeditate dincolo de luciditate
suntem doar două trupuri înnoptate în neîntâmplare
trezeşte-te primul pe când visez că lenevesc
în romanul erotic pe care-l construiesc

Nu ştiu dacă mai aveam mâini

Nu-i nimic ai visat trezeşte-te din amorţeală
uită-te pe fereastră ai să uiţi ce a fost
ce rost are să prelungeşti noaptea cu spaime
dacă nu ai fi adunat atâta oboseală ai fi dormit neîntors
ridică storurile când vrei să dezveleşti ce simţi
ai palmele amorţite parcă ai fi stors cearşafuri de in
aici e soare cu dinţi vechiul tău cartier e plin
trimite-ţi copilul din suflet pe drumul zilnic spre şcoală
pune-i în mână un ghiozdan cu întâmplări
nu te lua după el fiindcă ai să găseşti clasa goală
lasă-i bucuria aşteptării ai adunat destule încheieri
ce speri să descoperi când au să ţi se limpezească ochii
când mai mergeai la liceu nu văzuseşi încă palmieri
peisajul de dincolo de balcon e şi nu e acasă
laşi storurile te vezi răsfrânt aşa cum te ştiai
n-ai braţe din umeri ţi-au crescut aripi de grabă
visai cartofi pai macaroane cu sos în farfuria întreagă
în mijlocul unui pat care acum o să te înveţe să zbori
poate n-ai fi fost singur în zori dacă nu te trezeai de tot
poate n-ar fi apucat îngerii să te aleagă pe jumătate
ai fi fugit înot dacă îţi puneam la încercare răbdarea
trebuia să evadezi din poate am fost prea slab
ce vietate iese la lumină în întunericul mov din odaie
un cal pur sânge arab goneşte în tine ocolind marea
mâini aripi de o noapte vise interzise pe toate le ştii
nu zbura nu înota nu alerga încă ajunge să fii

For my sake

Cum ar fi fost să ne întâlnim din întâmplare
să ne privim să nu ne ghicim cine am fost
să vorbim despre vreme să ne despărțim
sătui de fraze politicoase recitate pe de rost
dar dacă totuşi la plecare am descoperi că ne ştim
ne-am spune numele ne-am scruta în panică
ce ai gândi dacă nu mi-ai întoarce spatele indiferent
curent înalt trece prin suflet durere fizică
s-ar strânge spațiul cătuşe la mâini şi la picioare
trecutul s-ar prăvăli avalanşă de ierni înfrigurate
ne-am refugia într-o cafenea la o masă fără pic de soare
până să apucăm să ne cercetăm pe furiş fețele brăzdate
o mediterană de întrebări ni s-ar revărsa în priviri
până să pleci n-am ştiut de la tine nimic din ce simți
îmi răsfoieşti febril frazele retractile sărace stângace
are zimți roata inteligenței tale îmbucătățeşte tot în cale
aştept clipa când ochii tăi de răşină poate au să redevină lavă
ai chihlimbar în pupile cu fire de amintiri cristalizate
e de ajuns o privire caldă te revăd neschimbat
n-am uitat torentul de tinerețe stăvilit cândva cu greu
se umple oraşul de drumurile pe care nu le-am împărțit
te uiți la mine ca atunci sunt din nou foarte eu
chiar dacă peste cinci minute o să plecăm doi străini
îmi umplu plămânii cu un aer cu care te poți îmbăta
îmi explic că am tot ce mi-am dorit de la bun început
ce păcat că *for your sake for my sake* nu mă pot înşela

Vieni cui Giorgio con la bella musichetta

Hai să ne prefacem că nu ştim să vorbim decât englezeşte
when thou hast done thou hast not done for
citeşte aceste dialoguri imaginare cu tine
aş vrea aşa de tare să nu fiu un interlocutor plictisitor
vorbeşte-mi despre Londra de niciodată
opt ore pe zi cuminte la *British Museum*
am o foarte ciudată percepţie a timpului de acum
vieni cui Giorgio
nu mai sunt ore nu mai sunt minute nu te opri pe drum
nu mai sta pe gânduri
con la bella musichetta
citeşte printre rânduri câte nu mă decid să spun
hang in there
aşteptarea închipuirea merg mână în mână
te văd în fiecare secundă a existenţei tale frământate
am un ochi în ceafă care te urmăreşte până peste poate
dincolo de vedere începe neobişnuitul nenormalul
ni se sincronizează ceasurile interioare
valul care se sparge acum de plajă e apăsarea noastră
să nu te uiţi pe fereastră fiindcă lumina doare
I don't want to put pressure on you
ai preferat să traduci a sunat străin
când vorbeşti englezeşte eşti irezistibil
mai blând decât un poate sunt eu prea sensibil
lasă-ţi hotărârea să sune în gol plicticoasă ca flaşneta
iar tu *vieni cui Giorgio con la bella musichetta*

Răsfăț

Aşa cum stai înnoptat ghemuit încrâncenat
ți-aş aşterne neînțelegerea mea pe frunte
sugativă ar trage irevocabilul din cerneală
ai simți o dâră de stele mărunte dispărând
cu fereală te-ar ocoli exasperant gândul de zi
abia atunci m-ai găsi
fără veşti fără idei fără cărți fără opriri neaşteptate
pupilele sub pleoape strâng noaptea în priviri
m-aş strecura în bezna ta cea mai adâncă
când încă nu ştii pe unde s-o iei
când sar scântei din visele scăpate de definitiv
aş aştepta tăcută la hotarele tale
cale de minute în şir
până ce fruntea ta s-ar deschide neînțelegerii mele
am fi doi străini între ele
dar ce înstrăinare neasemuită cald răsfăț
luciditatea ta lipsită de stele
s-ar ghemui ar ațipi ar uita de furtună
doar cât să ne lase o zi împreună
n-aş scoate niciun sunet înăuntrul tău
deşi dacă mă gândesc bine
aş putea îndrăzni să te trezesc
fiindcă te-ai închide cu mine cu tot
aş rămâne în ce e mai viu în tine
nu prea pot să-mi închipui cum am să trăiesc
când o să spui rămâi ca să vreau să gândesc

Te iubesc

N-am vorbit de sentimente când eram tineri împreună
după treizeci de ani de absenţă îmi spui ce aş fi vrut să aud
sigur că vreau să te cred dar ce descurajant sună
ce să fac acum cu mine alta decât aceea din trecut
ce să facem unul cu altul la depărtare şi necunoscuţi
ne bănuim ne căutăm aşteptăm nădăjduim nu ne găsim
reluăm clipa când erai aici era de ajuns să mă săruţi
amintirea e piatra şlefuită într-un inel pe care-l ţii
străfulgerările de lumină dezvelită străpung târziu întunecarea
pe cine iubeai tu atunci întreb pe când eram aşa de vii
nu ne-am schimbat să nu mai spui că nu mă cunoşti bine
nu ştiu dacă atunci când te-ai apropiat ţi-ai prevăzut plecarea
tot ce am stăvilit cândva a răbufnit nu se opreşte
goneşte râul îndelung neştiut de parcă acum izvorăşte
te opreşti în ultimul ceas înainte să ne înghită Niagara
rămân ţintuită în loc cu degetele adânc împlântate în cuvinte
în vara când ai plecat am rămas pe o planetă pustie
s-a mai adunat între timp câte cineva în jurul meu
dar nu m-am învăţat minte *easy come easy go*
nu-mi pare rău că am reluat vârtejul de unde l-am lăsat
ai venit cu un cer mai aproape decât înainte
ştiu precis că merg pe un câmp minat pe bâjbâite
absenţa ta de dinamită neiertătoare mă poate oricând sfârteca
aş putea cu o ultimă înţelepciune să te rog nu te apropia
decât dacă crezi că ai să poţi spune te iubesc cât mai avem un mereu
se strânge însă cercul când mă gândesc că eu rămân eu

Citesc încet

Există în mine o cameră obscură cu tot ce suntem amândoi
developează fiecare cuvânt pe care mi l-ai spus vreodată
din noiembrie în martie s-a adunat un album între noi
pune-l între biblii şi timbre pentru din când în când
habar n-am ce îți arată frazele mele dacă le mai ai
dar am izbutit să pricep de ce e bun un spațiu întunecat
tai neatenția luminii ca să te aduni în miezul nevăzut
trag storurile peste ce bănuiesc că nu a fost adevărat
e de necrezut cum emoțiile înfulecă din întunericul meu
se vede că nu mai sunt eu fiindcă îmi plăcea lumina
mi se perindă în ochi şiruri de imagini surogat
într-una din ele conduci maşina dus întors înapoi
am să fiu eu şoferul tău
pe autostrada de treizeci de ani viscolul e în toi
se vede Alaska la orizont e mult de condus ai ostenit
o baie fierbinte şi patruzeci de centimetri pe patruzeci
de restul mă ocup eu
a venit vremea să usuc cu grijă fiecare fotografie
să nu te îneci când bei ceaiul de lângă telefon
îndulcit cu note care se leagă rostite la întâmplare
care ajung în camera mea obscură ca în auzul unui afon
oricât m-aş strădui nu storc un o să mai fie din ele
a fost ultimul meu plâns de copil
aş vrea să strig te văd ghemuit lângă mine
coşmar în care nu pot scoate niciun scâncet
mă strânge sufletul când ştiu cât mă citeşti de încet

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

What Freudian slip

E Paştele catolic dar revenirea ta era doar de Crăciun
it was too good to last până la Înviere
te-ai mulțumit cu o naştere copilul care nu e
ai suprimat restul istoriei te-ai ascuns ai plecat
mă întreb dacă îți trec uşor zilele eşti împăcat
cum e când sună telefonul sau primeşti scrisori
de mai bine de o lună ai ațipit în înfrigurare
visezi alte culori altă plecare altă aşteptare
sau mă înşel Învierea te găseşte gânditor
întârziat într-un a fost care nu îngăduie viitor
credeam că e de la sine înțeles ce aş fi vrut
între Crăciun şi Înviere ai fost singura hartă
acum treizeci de ani ai fi putut să fii poartă de început
labirintul din palmă mi l-ai scrijelit cu primul sărut
speram să tragi zăvorul să te găsesc
te-am căutat cu încăpățânare în tot ce am avut la îndemână
oricât te-ai fi deschis nu mi-ar fi fost de ajuns
până la urmă nu ne-am văzut niciodată sufletul întreg
iar acum te-ai retras eşti din nou nepătruns
minutul vitreg în care ai spus în grabă tot ce ai avut de zis
a deschis altă poartă pe care n-aş fi vrut să păşesc
mi-ai făcut turul tău interior între iubesc şi bănuiesc
uitasem să-ți explic că în palma mea liniile nu ajung nicăieri
cum să ceri un mâine când n-ai avut încă al tău un ieri
vezi ne-am ales cu o apropiere orbitoare fără chip
sunt tu eşti eu *what Freudian slip*

Mi-o iei înainte

Ce prag al emoției treci când ți se face frică de un om apropiat
cu fiecare telefon aştept o voce care nu mai are ce spune
câte țări câte limbi străine câte dorințe s-au asociat cu cine
de ce îmi las închipuirea să fabrice un necunoscut căutat
mă rabd locuită de o prelungire inexistentă a lui era
ce sper să găsesc scrutând în adâncul meu depărtarea
splitting hairs will lead me nowhere nu mă înşel
nu vreau să ştiu dacă e vina mea că n-ai revenit
cel care a greşit sunt eu fiindcă nu m-am ferit
ai să mă ierți vreodată pentru felul în care am plecat
n-am nimic de iertat
îți depeni viața după legile ei
April fools day
azi puteai fi din nou ceva ce n-o să mai fii niciodată
nu ştii nici tu dacă aşa e bine sau rău
de la o vreme îți tot dau roată minut cu minut
dospeşte şi în tine începutul pierdut
dacă erai aici m-aş fi trezit împietrită de spaimă
imaginația îngaimă cu sfială orice apropiere
capcana ta de eu imprevizibil s-a închis peste sufletul meu
nicio putere n-o să mă scape fiindcă nu vreau
mai mult decât un interviu de unsprezece pagini
iau fiecare zi cum vine mă desfac greu din noapte
încep lumina recompunându-te deget cu deget cu spini
ce teamă bântuie că printre atâtea cuvinte
te pierd şi uite aşa mi-o iei tu înainte

When no harm is done to you

Recitesc rândurile tale de foarte curând
eşti dar nu eşti cu mine te găsesc altfel
încerc cărările pe rând fiindcă vreau să revin
amintirea inel dăinuie între noi de un sfert de veac
e plin de trac paharul pe care-l am în faţă
ca în orice dimineaţă când sper să vii peste zi
îţi văd chipul în el îl sorb picătură cu picătură
plouă cu spaime în sufletul meu când te fură
cu cât te beau mai lung te înţeleg mai adânc
simt până-n vârful degetelor foamea de sentimente
mănânc încet scriu încet fac totul încet
hai să ne ferim de hotărâri permanente să improvizăm
am acelaşi zâmbet în ochi de câte ori te scot la suprafaţă
te-am înghiţit nu ştiu cum cu tot ce ai trăit
coexistăm în anatomia mea suntem legaţi de viaţă
s-a golit paharul de aşteptare pentru ziua de azi
vine noaptea pe întuneric mai lesne te intuiesc
cazi te ridici înveţi să te apropii cât aş vrea să te cresc
şi eu care de paisprezece luni ziceai tăceai
ai făcut prea mult drum pe autostrada del Sole
întoarce-te *meet me half way* şi luna e bună
ştiu acum că sufletul e cât o alună în carne vie
se scurg din noi secole de sensibilitate tactilitate lipite
nesfârşită neîncepută răscolitoare tandră bucurie
n-au să ne mai despartă vorbele gândite când vii
aici acum *no harm is done to you to me*

Ce am de gând să va să vie

Mergeam pe Plantelor m-ai luat de mână nevăzut
era o după-amiază demult trecută de sfârşit de august
când mi-ai încălzit palma am crescut anii au luat-o la goană
am intrat pe un gang îngust am urcat într-o odaie
aveai o rană la frunte sângerai sfârşituri îndepărtări
nu puteam înțelege de ce îmi ies pe nări aburi de ceață
cădea o ploaie de tristețe care numai pe mine mă uda cu frig
voiam să te strig dar eram doar o formă de fum
acum rămâi am şoptit m-ai strâns lung lângă tine
vine o vreme când îți aduci aminte de cel mai mic amănunt
pierzându-mă în ochii tăi de neastâmpăr am aflat cine sunt
am încolțit am scos frunze de viață am prins rădăcini
am pierdut odaia de scrum către care nu mai ducea niciun drum
am rămas printre străini n-aş fi îndrăznit să te caut
într-o străfulgerare te întorci sângerând tot din frunte
out of sight nu e deloc *out of mind* ai o rană la tâmplă
sunt punte peste râul de sânge care a curs treizeci de ani
se întâmplă să întind mâna s-o vâr într-a ta pe Plantelor
ai palma în flăcări vulcan care a erupt la nesfârşit
aş pleca să te regăsesc istovit după dâra de sânge şi scrum
ne-am scufunda în apa de mare o singură zi fără soare
tu împotriva instinctului tău eu cu spaima că te pierd mereu
în catifeaua apei întunecate îmbrățişarea e pe apucate
învelişul de carne se strânge până te doare sufletul e greu
deschide-te adună-mă în tine prăbuşeşte-te în ce este să fie
lasă să se întâmple ce aveai de gând să va să vie

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Să ne oprim aici

Ce somn copleşitor m-a cuprins ca o altă planetă
cobor te urmez sunt oriunde aştepţi aştept
valuri uriaşe de ostenire secretă de-ai şti cum ademenesc
drept în întuneric alunec la hotarul cu visul înşelător
un cearşaf de in plutitor am ajuns eşti în apropiere
îmi primenesc privirea ca să te desluşesc deosebit de vedenii
cât de departe de mine am alunecat dureroasă tăcere
ai ierburi de apă împletite pe degetele cu care mă prinzi
întinzi braţele bate vânt de întâlniri neîntâmplate
m-ai oprit din cădere nu am putere să fac niciun gest
it is all for the best dar nu mă lăsa să adorm
adast în coasta ta gata să intru într-o lume neştiută
dau la o parte gândul enorm plută peste orice tărâm
sfărâm orgoliul dezghioc sentimentul inimă care zvâcneşte
cu algele din palme mă înozi de tine te privesc fireşte
ai în ochi apă tulbure cu mâl neistovit călător
dacă m-ai vedea îndelung ai şti te-ai opri te-ai limpezi
te cutreier cu palmele drumul către înăuntru e nesfârşit
te închizi te deschizi s-a topit ceara în care erai învelit
văd vinele gonind nebuneşte către vârtejul doar de tine ştiut
mi-am pierdut urma vag te mai înţeleg pe negândite
trimite-ţi trezia cât mai departe aici clipa nu are moarte
suntem făcuţi din aer cu gust de apă de mare
îmi răsfir degetele în tine te pierd eşti doar o suflare
când o să învăţăm să visăm că suntem aşa de fizici
încât nu mai vrem nimic nimic decât să ne oprim aici

Ştiu tot

Aş vrea să te duc astă seară la o ghicitoare în cărți
locuieşte la etajul doi apartamentul numărul şase al unei case
ghiceşte tot ce ar fi fost să fie şi-a făcut din asta meserie
să ne oprim întâi la biserica de la colț să aprindem o lumânare
mă uit atent ce culoare au ochii tăi când te apropii de ce nu ştii
vrei nu vrei să intri îți simt în podul palmei sufletul bătând
dai să pleci te întorci între furie şi acceptare liniştea loc nu are
vin după tine fiindcă ştiu ce ştiu când te lupți cu tine eşti aşa de viu
urcăm pe scara întunecoasă care cu ani în urmă însemna cuiva acasă
azi e o simplă clădire părăginită cu vieți de închiriat
ce păcat că e seară e târziu de copilărie tinerețe afară
te aşezi brusc pe ultima treaptă copilul din tine a urcat de la joacă
mai are timp să-şi facă lecțiile pentru mâine dacă nu e vacanța mare
nu ştiu bine ce anotimp e dimineață a nins cu soare acum plouă
ploaie de vară torențială care spală urmele tălpilor tuturor
casa întreagă se leagănă parcă pluteşte pe un ocean de aşteptare
îți iau fața în mâini văd mai mult decât ar spune orice ghicitoare
ai un ochi vesel altul trist de ce nu pot să viu mai aproape
nu-i închide aş striga ți-e viața desenată pe pleoape
nu vreau să văd unde ai mers nu am fost cu tine nici nu am să fiu
crede-mă în afară de treapta pe care stai tot universul e pustiu
nu-mi pasă dacă nu mai intrăm niciodată în ieri mai avem alte seri
te respir miroşi a clipe adevărate parfumate cu aici chiar mă mir
nu credeam să mai fim vreodată aşa de aproape încât să mă strângi din priviri
s-o lăsăm în plata Domnului pe ghicitoare cu cărțile ei de Tarot
e frig de neființă pune-mi haina pe spate şi spune-mi Ştiu tot

2022

N-am avut niciodată nimic

E un tren personal cu ferestre murdare nenumărate opriri
cei din compartiment citesc ştiri de senzaţie nu ne văd
de ce tocmai spre Breaza ce contează împreună să fim
să fie o călătorie foarte lungă către nu mai sosim
searbăd început de zi ploioasă nu vorbim ai artificii în gând
aveam doar câţiva ani în colonie credeam că nu mai scap din Breaza nicicând
ţin minte florile uriaşe casa din deal şuierul locomotivei nopţile trează
erai student priveai indiferent peisajul mă întreb ce visai
o să coborâm la amiază dar până atunci pierdem o vreme
anii pe care nu-i mai am nu-i mai ai roiesc în geamul tulbure
un fagure de amintiri picură miere alipindu-ne mâinile încleiate
trăim în rate mai avem de plătit scadenţele ni s-au încurcat
brace up for questions de ce tac am atâtea de întrebat
vreau să ştiu tot ce ai trăit minut cu minut de când te-ai născut
ne oprim într-o gară deodată amândoi nu te apleca în afară
e pericoloso sporgersi să furăm închişi în compartiment o zi
mă prefac că adorm pe umărul tău doar ca să nu poţi să te mişti
să nu rişti să cobori de nerăbdare să nu te mai întorci oare
pe sub pleoape te simt surâzând amuzat relaxat m-ai ghicit
roţile s-au pornit răsuflu uşurată am scăpat încă o dată
în câte gări o să mai izbutesc să te opresc să nu ieşim definitiv
addictive this rain ne încolţesc rădăcini în tălpi lasă-le timpul să crească
să ne unească oricât am fi de provizorii pe drumul spre dealuri
ce dacă ştii că e un tren fantomă pe care-l visăm cu ochii deschişi
să zăbovim indecişi moleşiţi de alăturea ca o boală nu mă ridic
chiar dacă îmi şopteşti zâmbeşti N-am avut niciodată nimic

Nu m-am putut ține de cuvânt

Dormi întors la perete e dupămasă târziu Breaza se pregătește de Înviere
sfârşitul lui aprilie ne-a găsit pe dealuri colindând în Biblie
mere de anul trecut zac grămezi în curți *the language of the devil*
ai muşcat râzând aveai gust de ce-ar fi dacă m-ai sărutat
ai să vezi am să te fac să râzi râsul meu bodyguard în civil
izbucnirile tale adolescentine m-au pus pe gânduri m-au îndepărtat
câți sunt în tine cine doarme copil neajutorat nu-l trezi
te-ai întors ştii să te prefaci că visezi crezi că nu pot să aştept
neastâmpărul din sufletul tău nu e deloc înțelept îmi înăbuş duioşia maternă
îți vâri capul în pernă să nu te ghicesc zâmbind întind mâna
nu îndrăznesc să te ating s-a întunecat de-a binelea în livadă
frâna ta interioară nu sunt impulsiv decât cu tine iubita mea
mi-e palma rece de zăpadă de ce mi-e frică să fac primul gest
un rest de tristețe singurătate se strecoară în încredere pe neaşteptate
mă ridic la realitate ne îmbrăcăm pe tăcute e aproape noapte
ce sărbătoare sfâşietor apăsătoare nu-i de mirare că suntem stingheri
aş da orice să dau ai da orice să ceri dar azi e o noapte lumină
n-avem nicio vină că mergem spre biserică străini temători
ca doi actori cu lumânările în buzunar replicile scrise în zadar
e plină strada calcă umbra crucii în picioare se îmbulzesc
rămânem lângă clopotniță în tăcere în sfârşit te privesc
tu de atunci cu tu de acum fac un tu ieşit din vreme
aş putea să-ți spun că nu sunt deloc în largul meu de Paşte
dar ştii renaşte în noi vechea complicitate azi îmi eşti frate
embleme încifrate cad gândurile noastre picături de ceară în pământ
nu râd nu râzi n-am înviat şi nu ne-am putut ține de cuvânt

Nu puteam să te simt aproape

Ți-ai pus costumul negru s-a ridicat cortina pentru ultimul act
îți simt brațul cald prin haină ca un pact cu diavolul tău mascat
mă înec cu gândurile tale intru în panică nu pot respira
nu aud nu văd nu înțeleg scena aş vrea să mă pot ridica
eşti intelectual până în vârful unghiilor străpungi tot cu idei
mă iei pe nepregătite orice ai face inima îți tace ca să te concentrezi
repezi ape de munte îşi fac albie în mine drum lung până la mare
de ce aplaudă toată lumea de ce s-au ridicat în picioare
actorii se perindă destinşi pentru ei spectacolul s-a sfârşit
teatrul s-a golit noi tot nu ne ridicăm din rândul întâi
îți e şi ție teamă că nu ştim unde mergem dacă plecăm
ai vrea să alergi după publicul necunoscut ai vrea să şi rămâi
ne trezim singuri în stradă noaptea mă întrebi ți-a plăcut
actul întâi a fost copilăros ca grădina cu melci în care mă jucam
în actul doi am crescut mi-am adus aminte cum te-am cunoscut
cu actul trei am învățat să exist fără tine şi tot ce a urmat
actul din urmă nu-l mai țin minte deloc nu vrei să mi-l explici
ridici din umeri aici pe cheiul Dâmboviței n-avem ce căuta
aş vrea să te uiți lung la mine o singură dată să spui da
țara ta interioară să se arate vederii să rămânem acolo la noapte
chiar dacă mâine peste şapte mări şi şapte țări am pribegi
în costum negru în rândul întâi cortina căzută peste ultimul act
mă strecor lângă tine eşti cald mă priveşti dezorientat
ne-am rătăcit nu-i nimic avem timp de umblat în lung şi-n lat
noaptea nu s-a încheiat ne putem aduna cu totul sub pleoape
n-o să mai ai de ce să spui Nu puteam să te simt aproape

Teama de mine însumi

Suntem uzi leoarcă ploaia de vară ne-a surprins singuri pe deal
ne înconjoară nori trecători val de înnoptare în miez fierbinte de zi
căutam umbra ne-a găsit ea bântuită de balauri cenuşii
nu ştim unde să ne adăpostim ne privim izbucnim într-un râs nebun
în tot oraşul nu curge strop de apă trebuia să venim cu săpun
îți alunecă şiroaie de îndoieli de la tâmple spre ochi peste vorbe
te speli cu cer se face lumină în căutătura ta plină de licurici
câte frici a limpezit în ce simt torentul care nu domoleşte ce eşti
nu te fereşti să vorbeşti aş vrea să tot plouă să nu te opreşti
să-mi spui ce-ți trece prin cap să ne punem amintirile la un loc
când mă atingi sunt joc cu becuri care pâlpâie pe rând
îmi demontezi retragerile cu degetele tremurând sunt aproape
nimic nu mai poate să ne scape de limpezimea din apă iarbă aer
căpița în care am ajuns e un caier de fire de aur din poveste
înainte înapoi mult mai este ştiu că nu pot să-mi țin ochii deschişi
toarnă cu nori nemaidescrişi înainte până nu mai avem nimic în minte
clipocitul urcă până la glezne la brâu la gât trebuie să te văd
grea hotărâre să ştii sau să nu ştii e mai uşor dacă râd
vii atât de lângă mine că uit unde mă închei eu unde începi tu
who are you today să nu-mi spui dacă vreau pot să ghicesc
dar nu te grăbesc *take your time* hotărăşte dezhotărăşte cum vrei
eşti aşa de fierbinte că mă usuc cu fiecare atingere degeaba plouă
ai atâtea scântei în toți porii că poți construi pentru amândoi o zi nouă
iar o să colindăm dealurile sleiți în soare sorbind din ochi norii
străfulgeră-mă în sufletul tău cu ploaie cu balauri povestindu-mi
de unde încoace de aici încotro începi ce teamă mi-e de mine însumi

Nu te puteam atinge

Am păşit pe peronul Orient Express ai dorit să mergi cu trenul
ştiu pe cineva care vrea să rămâi *guess who* mai bine dă cu banul
cap sau pajură unul din noi fii tu capul eşti mai cuminte
ai aură de vreau să mă duc de ce îți e palma atât de fierbinte
nu-mi place să te închipui aşa hai s-o luăm de la început
ai hotărât să călătoreşti te-am crezut rapidul are întârziere mare
toate anunțurile sunt neclare peronul Orient Express e pustiu
nu vreau să rămân nu ştiu când soseşti istovitor să tot aştepți veşti
ai ajuns cobori reluăm suntem împreună o lună pleci iar
am amețit în gara ca un bazar de trecuturi închipuiri ratate
vino chiar dacă vii numai pe jumătate învăț eu să te întregesc
desferecă-ți inteligența cu un te iubesc chiar dacă vine despărțirea
ce-ar fi să pierzi de data asta trenul cu care pleacă iubirea
îți aud inima pe sub haină sub coaste iei cu tine daurile noastre
ai aromă de vânt pribeag mă iei în brațe urcăm de la pământ
dacă putem zbura de ce mai ai nevoie de căile ferate române
lasă anunțurile să amâne toate locomotivele de pe lume
mă strângi doar un pic mai tare lunecăm cu viteză amețitoare
ajungi unde vrei rămânem oricât peste vreme cine se mai teme
între sosirea tăiş şi un la revedere *see you soon in London* pieziş
să împletim o viitoare nemişcare în care să ne odihnim când plutim
ochi în ochi ca nu cumva să riscăm să aflăm exact ce gândim
trupuri de un timp care tot se mai caută chiar când se găsesc
mă feresc de sosiri de plecări întrupează-te lângă mine
nu ai nevoie de trenuri pe şine semaforul care nu se mai stinge
ajunge să ne ridicăm dincolo doar să nu spui nu te puteam atinge

Îmi place că eşti orgolioasă

Am închis ochii pentru câteva clipe deodată nu mai ştiu unde sunt
înfrunt scufundarea în mine coboară calmul spre mare pe coline de îngrijorare
țin îndoielile în frâu cu pumnii strânşi mă înghite bezna până la brâu
am degetele înghețate lipite pe stalactite de singurătate mocnită
adineauri era încă vară când s-a întomnat cad frunze de nu mai e peste pat
cobor din întunecare în întunecare asfințeşte înțelegerea nu mă opresc
de mult nu mi-ai spus te iubesc încă nu ştiu de ce mă căutai
ştiu sigur ce am simțit cred că ştiu ceva din ce erai
ai aceiaşi ochi aceleaşi trăsături acelaşi zâmbet a bucurie în întristare
câte chipuri ai mângâiat prin câte vieți ai trecut pierdut ca o boare
pe mine sigur nu m-ai cunoscut nu ți-ai lăsat timp să mă afli
era între noi o nesincronizare de netrecut care m-a țintuit locului
am împins undeva foarte adânc tot ce se lega de tine atunci
ani de zile am colindat lunci de râuri întortocheate care curgeau spre izvor toate
am stat în munți la nesfârşit doar ca să nu mă nărui cascadă în mare
chiar credeam că numai izvorul mi-a fost hărăzit până la capăt
când brusc m-ai adus în freamăt de valuri într-o încăpere pe plajă
Eforie sau euforie hotel Europa e o vrajă fiecare sunet pe care îl spui
te-am lăsat o clipă singur al nimănui am adormit răsucită
îmi răsufli în ureche mâinile căuş peste obrajii mei imită ghiocul
acum ştiu locul o odaie cu draperiile trase dar aud marea
mirarea mea nu are margini mă priveşti ca şi cum chiar m-ai vedea
nezăgăzuită revărsare ne striveşte unul de altul îți simt răsuflarea
te inund cu tot ce crezusem că se poate uita sensibilitatea se ia
mă întorci către tine de ce nu pot să-ți spun cât mă simt de acasă
ai să poți când o să vină vremea şopteşti îmi place că eşti orgolioasă

Sunt în iad

Am stat de vorbă cu tine o noapte întreagă credeam că am înțeles
de ce ai ales pas cu pas ce ai ales ți-am explicat ce aş fi vrut
nu m-ai crezut sau n-am ştiut să te închipui înțelegător şi blând
îmi repet ca şi cum m-ai auzi nu se poate să fii departe
mi-ar fi ajuns o singură zi pagină sfâşiată dintr-o carte cu noi vii
să te văd *contingency plans* în câte feluri la ce bun să ghiceşti
să nu mai trebuiască să aluneci înapoi când mă gândeşti şi nici eu
play back on your computer cât vrei ce a fost a fost rămâne aşa
tot ce voiam era o zi a mea să te privesc să te ating să-mi vorbeşti
o singură amintire cu tine aşa cum eşti acum semn că tot tu erai
stai pe gânduri dacă citeşti ce scriu aici vreo niciodată cândva
scriu pentru tine dar aş amâna confruntarea nu ți-aş arăta
s-a prăbuşit puntea improvizată către ce era eşti străin
degeaba vin nopțile către acolo în minte realul are altfel de cuvinte
există o propoziție nu-mi place dar e dreaptă
nu ți-ai dat seama că ceva din mine aşteaptă să ne descoperim prieteni
ar fi lipsit bucuria stranie de Crăciun visele nopților de iarnă
puteam lăsa să se aştearnă bunăvoința pe care a măcinat-o dorința
de ce te-ai grăbit nu domoleşti goana nebună dintre sunt şi eşti
te caut în tăcere eşti iar cel care nu mai dă nu cere
aşa credeai tu că se construieşte o apropiere te-ai baricadat
sunt singură cu gândurile despre noi uite că nu le-am uitat
dau mult înapoi eşti acolo chiar dacă ştiu că şi atunci ai plecat
sunt încurcată vinovată fără motiv vreau să am dreptate dar te cred
e şubred podul apa adunată în atât amar de vreme nu se trece prin vad
sunt în ultima barcă pe ultimul râu în sfârşit mă chemi Sunt în iad

Gândurile nu se ridicau

Ne uităm la televizor dintr-un loc bine determinat fixat în spațiu
ştirile sunt pentru lumea întreagă dacă ştii unde suntem spune-mi
e primăvară în Franța ne aflăm într-un loc unde nu e niciun fel de vreme
geme copacul din fereastră de vânt fierbinte geros îl trag anii în jos
ecranul călătoreşte cu disperare ține-mă bine să nu alunec la întâmplare
sunt sigură că aşteptam ceva pentru luna aprilie dar nu e pentru cine se pregăteşte
seara s-a strecurat hoțeşte până la noi adineauri era dimineață
de când ne uităm la televizor de o viață pentru cine se nimereşte
nu prea-mi pasă de lume în acest moment eşti atent încotro mă uit la nimic
nu ridic aripile minții nu zbor vreau să ştiu unde sunt lângă tine
chiar dacă nu mai am încredere în viitor aici o să vreau să mă întorc
cine pleacă primul îmi storc închipuirea nu mă văd lăsându-te în urmă
mă ții sprijinită de pieptul tău se curmă lanțul imaginilor ce beznă grea
s-a întrerupt lumina suntem împreună nevederea ne explică ne adună
în ce parte a lumii se înnoptează aşa de adânc neaşteptat binevenit
ai ghicit ce vreau mă păcăleşti Italia Grecia Anglia Irlanda unde eşti
de ce mă întrebi lasă-mă să te întreb eu cât putem sta în anotimpul mereu
iar taci din greu îți laşi amprentele în gândul meu mult încetinit
stăm lipiți pe întuneric la infinit nu mai contează când vii când pleci
mii de clipe de veci în acest loc de niciunde pe care nici tu nu-l cunoşti
câte oşti de secunde adevărate asmuți plimbându-ți degetele pe buze uscate
încep să înțeleg stăm întinşi în cu neputință pulsând imaginar unică ființă
respiră mai puternic să te simt cine eşti aici acum e simplu să trăieşti
nu vreau deloc să aflăm mai bine că nu ştii ce ne mai poate despărți
nu există spațiul fixat în care ecranele minților noastre călătoreau
şirul de hotare dintre noi când nu mă găseai fiindcă gândurile nu se ridicau

Much love

Cât de repede te poţi oare schimba de la o afirmaţie la alta
să cred ce recitesc sau să înţeleg că sufletul s-a golit
s-a umplut din nou alte emoţii alte întâmplări
m-ai pândit trei luni ai descoperit ce încă nu ştiu tot
ai adulmecat în nări praful de puşcă un trimestru înainte
întorc palma mă uit la cicatrici când o întind sunt vindecate
colorate trandafiriu ai zice că sunt simple linii de o să mai fiu
aş vrea să văd palma ta cu câte semne ale mele s-au adunat în ea
cu scrisul tău în faţă îmi dau seama cât te înţeleg de târziu
tăcerea totală care s-a aşternut e mai rea decât dacă n-ar fi reînceput
nu dau vina pe niciunul din noi vreau ora noastră înapoi
ora de noapte ora de trezie nu cred că am greşit când am fost vie
ne ciuruie secundele când trec prin noi se goleşte clepsidra
we are running out of time to be cine greşeşte cine va plăti
fă un semn pe care să-l pot intercepta o scrijelitură în lemn
lipeşte-ţi fruntea de el cum fac eu cu icoana Sfântului Nicolae
concentrează-te trimite-l spre mine în odaie unde tot aştept
e mai uşor să-ţi ascunzi calităţile e nedrept să dispari
să pornim ca doi şătrari care-şi fac cort de suflet din an în an nou
iar între două corturi îşi fac timpul cadou reînvie din absenţă în absenţă
perseverenţă în nemurire cortul lor de Crăciun habar n-are de iubire
mai degrabă bat deşertul în picioarele goale pe urmele tale
prezenţă de nisip adâncit regăsită cu fiecare pas urmărit
eşti definitiv înainte sunt în urma ta nu ştiu *ever* cum ne-am revedea
mi-s ochii plini de tine cum te pui în pat te faci bolnav
ziceai aşa de multe ardeau anii când scăpărai *much love*

I self-censored it

Ți s-a rupt un nasture la cămaşă eşti iritat ne grăbim
ne privim mă apucă râsul îl înăbuş cotrobăi după ață şi ac
eşti gata să izbucneşti te uiți încruntat la ce fac bodogăneşti
stai cuminte altfel îți cos mintea ce te faci mai bine te dezbraci
te deschei nasture cu nasture taci plecăm îndată la concert
mă scrutezi întrebător e un mic motor în creierul tău cu planuri o mie
chiar crezi că Imperialul îmi seamănă mie mârâi neîncrezător
cu cravata la gât fără cămaşă ai un aer de paşă în harem
ață crem nu avem cu ața albă ți-ai cusut micile neadevăruri
prea multe feluri de ață nu-s nasturele s-a rostogolit sub pat
cum se face că nu mai eşti îmbufnat hai să căutăm împreună
sună telefonul asta ne mai lipsea ca să pună capac fierberii tale
nu răspund nu poate fi pentru mine nu răspunzi nici tu foarte bine
ni se ating degetele ies scântei ce n-aş da să ştiu exact acum ce vrei
putem căuta până mâine dimineață nu-i nasture n-avem nici ac nici ață
dacă ai să-ți scoți de la gât cravata îți schimbi înfățişarea
ia să vedem dacă ghiceşti cum să răscumperi încruntarea
un concert nu e nici pe sfert atrăgător ca micul tău motor intelectual
de aproape ai ochii ca două globuri de cristal colorat întunecat
aş putea să ghicesc în ei viitorul apropiat dar prefer să nu mă încumet
umărul tău are gust de şerbet hai să facem o baie fierbinte fără cuvinte
suntem prăfuiți plictisiți de atâta căutat şi tocmai sub pat
planurile tale anticipatoare au secat oare ai râs sau ai căscat
te-ai apropiat aşa de tare că nu mai are rost să mă scol în picioare
să fie un semn vrăjitoresc că nasturele tău de suflet s-a rostogolit
spune-mi că voiai de fapt să descheiem tot *but I self-censored it*

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Lumea noastră ar fi început aşa

Stai în mijlocul patului citeşti Heidegger cu creionul în dinți
mi-am pus Sonata Lunii ostentativ nu vreau să fac nimic
m-am refugiat în bucătărie am aprins să fiarbă un ibric cu apă
când suntem certați suntem foarte cuminți civilizați ce caut aici
te ridici te aud făcând doi paşi te răzgândeşti mă mai iubeşti
e zăpada afară cât un stat de om e Polul tău Sud individual
ai crezut că o să faci pârtie cu lopata să plec eu să pleci tu
eventual să nu ne mai întoarcem *never say never* să te iau în serios
citeşti un volum aşa de gros că n-o să-l termini nici în viața viitoare
fierbe apa cât zahăr vrei oare e ger la polul tău ca în iglu
la eschimoşi e cald m-ai corecta ți-aş da dreptate cu docilitate
ştii mai multe ca mine dar nu mă poți păcăli cu lancea ta de filozofie
chiar dacă ții obloanele trase în miez de zi şi scrii grăbit pe genunchi
un pic de magie nu ți-ar strica un spiriduş în ureche nu te mai supăra
strânge-ți umorile rele fă-le mănunchi dar nu în apă să nu înflorească
azvârle-le afară în nămeți altfel o să ne cățărăm cu ele pe pereți
îmi pare rău că sunt cum sunt habar nu am cum vrei să fiu
dar azi frigul în mine nu are loc unde eşti nici Polul Sud nu-i pustiu
începe Für Elise intru cu cana nici nu ridici ochii din carte
în care parte a camerei aş putea să dispar sub biroul plin de hârtii
te văd cum întorci capul măcar ceaiul tot îl vrei te aştept să vii
glumim dar trec orele pe lângă noi mi-e inima mi-s mâinile sloi
dacă n-o să ne mai împăcăm niciodată mă scol *never ever at all*
m-ai păcălit totuşi m-ai găsit m-ai imobilizat nu lua cana în pat
ba da hotărăşti vino am încălecat pe o şa
şi lumea noastră ar fi început aşa

Povestea mea cu tine

Ne întoarcem de la facultate cu metroul nu-ți place unde ești
te uiți din când în când la tunel te ferești să vorbești ce huruit
chiar adineauri ți-am auzit gândul întorcându-se de unde ai venit
n-ai liniște nicăieri speri să pleci mereu tac nepuntincioasă
pentru mine aici e acasă îți văd aura de încruntare pe suflet
vagonul întreg rămâne brusc în întuneric deplin unde am ajuns
Paris Roma Atena Dublin Londra Cannes Genova Berlin
niciun sunet nicio formă e ca un salt în spațiu în timp
enormă distanță ca de la muritori la zei în Olimp ne oprim
mă iei în brațe nu știi ce s-a întâmplat ce am ratat
a deraiat trenul s-a defectat numai vagonul în care ne aflăm
de ce stăm o clipă ești prins nu-mi pasă ce s-ar putea întâmpla
nu ți-am atins niciodată miezul de lene însingurată te strâng
dacă aș ști să plâng acum ar trebui să șiroiască lacrimi de bucurie
frica în doi e o hoție de sentimente altfel înecate în priviri absente
mă săruți ca și cum aș fi plecat deja învelită în nedespărțirea ta
arzi tot ard și eu e doar o secundă un petec de podea în metrou
ce ești ce sunt e atât de viu și de nou se dilată nimicul la nesfârșit
aș vrea să-mi spui prima dată de când mă știu mă bucur că m-am oprit
mă topesc mă strecor abur în tine nu mă găsești totuși știi că sunt
ți-e dorul cărunt de orice așteptare care doare e rândul tău să chemi
prinde-mi degetele înainte să dispar de tot n-aș pleca nici să pot
împletește-ți mâinile în mâinile mele suntem două inele de fum
acum a explodat lumea mea lumea ta nu căuta nu ai unde pleca
și dacă se întâmplă totuși că timpul spațiul lumina revine
tunelul nostru interior ne-a înghițit a început povestea mea cu tine

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Visuri suveran tactile

Poienile Predealului iarba înaltă umbra brazilor la amiază
petele de întunecare copiază nori călători stăm întinşi visători
e soare răcoare nimeni până departe în zare munte multe hotare
vorbe nespuse îți brăzdează privirea încercănată de aura trupului
bat gânduri nesupuse în poarta îngăduinței credinței domoleşte-le
azi e foarte azi e linişte învață-mă să te iubesc şi eu cu degetele
mă atingi cu talpa călcâiul lui Ahile şi mie şi ție ne zvâcnesc inimile
îmi explici cu gesturi mici rare rătăcite în vară sângele ne ară
aşa cum scrisorile nu se înfulecă pe nemeditate jos lângă ascensor
are şi iubirea lacăte grele zăbrele prizonier de bunăvoie
simțim cu încetinitorul ne apropiem ne atingem cu cazier şi osândă
doar cine nu ştie să vrea destul grăbeşte mângâierea să-i fie blândă
îți acopăr fruntea colcăie de idei 1 2 3 dar se opresc când mă bei
înghițitură cu înghițitură ai urme de aştept ramâi vino de tot la gură
pe buricele degetelor am pulbere fosforescentă de simte-mă lângă tine
sunt atentă cum faci fiecare mişcare mi-am înghițit ultimul fir de întrebare
mă cercetezi dacă te-ai plictisit mă strâng tremurând ce vânt de moarte
aerul are iz de furtună suntem departe mă tragi sub frunziş
fulgeră plouă tună îți scoți haina ne înfăşurăm împreună ca odată demult
îți ascult arterele gonind cascadă în vinele mele nimic în tine nu e ocolit
ce puțin îi trebuie omului să fie fericit un petec de soare un petec de frig
o amintire în care te strig în gând nu ştii să mă asculți nu te înțeleg
citeşte-mă cu ochii grei ne-am adunat alături cu ce vreau ce vrei
două suflete cu o singură aură de trup din care mă ții strâns să nu mă mai rup
un ceaslov de senzații amețitoare cu mii de file zile
îl deschizi îl trăim acum de-a pururea în veci sunt visuri suveran tactile

Râsul tău *drives me crazy*

Nu-ți place Paganini mă scrutezi pe sub sprâncene în bucătărie
ai vrut să gătim în familie eu fără muzică nu gătesc aşa că ascultă
multă răbdare mai cere un simplu te iubesc dai din umeri resemnat
mă uit la cartoful din mâna ta mă apucă un râs disperat din nimic
aş bate oul cu mixerul dar precis îl stric n-am mai făcut maioneză
deschid o cutie gata făcută cu eticheta în franceză ți-o arăt
mi-o dai îndărăt cureți mai departe încăpățânat s-a oprit caseta
deschizi la maximum chiuveta te speli îndelung de vioară de sacâz
de ce nu râzi cu mine fără motiv cămaşa ta are un tiv de tristețe
what did I do wrong sunt ca o minge de pingpong între umorile tale
uite că râd a jale aş vrea să te ating să sting distanța care frige
cine ştie ce gând al tău răscolit se înfige în neatenția mea de o oră
mă ignori ca pe o soră cu care nu te împaci dar stă cu tine ce să-i faci
mă iei peste picior e uşor să găteşti *it's high time* să înveți
câți pereți are bucătăria asta străină că se tot învârt râd silit
s-a răcit aerul dintre noi ai țurțuri la tâmple nu mai gândi
mâine e ultima zi râs prostesc nu pot nu încerc nu vrei să te opresc
te las acolo mă îndrept spre geam de parcă aş vedea în parc tot ce nu am
fâşâitul pantalonilor tăi de casă din catifea s-a oprit lângă perdea
golim odaia mâine uităm bucătăria o să găteşti singur când ajungi
secunde lungi fac naveta între mințile noastre degeaba încercăm să uităm
o săptămână de apropiere într-un sfert de veac de tăcere atât avem
mă tragi lângă tine cu îmbunări feline cât de curând am ajuns la sfârşit
ai ațipit cu vorbele topite într-ale mele te rog nu promite nu rosti
cutreieră-mă ca pe altă țară de fiecare dată ultima oară nu ştii ce va fi
râd şi nu râd ai ales Râsul tău *drives me crazy*

Şi nu mă găsesc decât pe mine

Ce vizită lungă fiecare spune altceva nu-i cunosc tac te ascult
îmi zboară gândul la altele demult spui o mulțime de lucruri spirituale
simt cum trec orele agale în gol încerc s-o iau cât mai domol spre înserare
sunt rudele tale nădăjduiam că o să aflu cum erai înainte să fii mare
casa ți-e cu totul străină mulți din ei nu te-au cunoscut înainte să vină
te lauzi un pic nu-i nimic povesteşti te întreabă aştept în zadar
oricâtă grabă ar avea curiozitatea mea ce bizar taci crunt vorbind necontenit
strângi din dinți cu înverşunare ai ocolit pe rând în miez întrebare cu întrebare
ai limba ascuțită pusă să taie să înghită se râde mult cine ascultă
mă simt ca la o întrunire ocultă unde se invocă spirite dispărute şi ele nu vin
prea puțin se vorbeşte de copilăria tinerețea ta ai fost vreodată altcineva
mă măsori cu coada ochiului îngrijorat stai liniştit încă nu m-am săturat
eşti prea inteligent ca să laşi garda jos tocmai acum e ca şi cum ai sări coarda
unul altul îți întind o sfoară mirarea fugară sari în poveşti
te păzeşti de jocurile lor vinovate sunt străini vii din străinătate
nu te predai cu niciun chip nu spui o vorbă în plus *skip the ruse*
nu te opreşti din povestit despre orice în afară de tine te ține minte vreunul
păunul din tine are coada colorată înfoiată obositoare plecare eliberatoare
taci tot drumul pe jos până acasă ce blândă beznă de vară deasă doar noi
ți-s ochii vioi nostalgici deodată unde e vârsta plecată nu te descos
aflu mai multe din palma ta fierbinte decât din o mie şi una de cuvinte
aş vrea să-ți spun că ne cunoaştem pe apucate ai răspunde că nu am dreptate
cum poți aduna faptele unui personaj dacă nu prin limbaj ce trist eşti
mă priveşti cu falduri de catifea caldă mai lasă scrisul literatura
ai întrecut măsura când ai aşternut tot ce gândesc pe zeci de foi veline
to be or not to be te caut în ființă şi nu mă găsesc decât pe mine

Empty without you

Am răcit stau sub pătură tremur întruna îmi aduci o cană cu ceai
nu prea ai ce să-mi faci creşte temperatura îmi pui mâna pe frunte
eşti rece e frig peste tot râzi aşa e la munte dormi aş vrea dar nu pot
ai uitat de carte stingi lumina te vâri lângă mine stau cuminte aştept
mă iei strâns în braţe e lună plină în geam îţi adun mâinile la piept
eşti cald din cap până-n picioare ţi-am făcut rost de o noapte plictisitoare
nu mă săruta după ureche n-am să te mai ascult superstiţie veche
îţi pulsează sângele odată cu mine încep să mă destind e plăcut e bine
s-a răcit ceaiul nu vreau să mă ridic doar un pic bea-l repede
cine crede că febra e o pacoste se înşeală dacă e numai o păcăleală
nici nu te gândeşti să mă crezi mă tragi înapoi vezi că încep să ard
mă înveleşti mă sucesc cu faţa la tine tremură aerul ca în deşert
ai în ochi o fata morgana aură jucăuşă ce era în cana cu ceai
văd înăuntrul tău până în miezul de taină nu te apără nicio haină
ştiai că ai în inimă un izvor din care picură dor deschide-l mai tare
la culcare o să beau din el o să fim amândoi la fel
îţi simt mângâierile din depărtare am înghiţit jar mă văd far în negură
nu vreau să luminez opreşte-mă cum iubeşti tu cu sufletul
ce vreau să faci să spui încotro plutesc fără să pornesc
îmi fug gândurile haihui taci uluit ai vrea să vorbeşti nu ai cui
ce arşiţă pustiitoare sunt inertă simt că te doare crezi că mă feresc
există un te iubesc în minte pentru clipele când trupul ţi-o ia înainte
nu e pentru întotdeauna am alunecat doar acuma te îndepărtezi
ai vrea să cred că ai adormit visezi ce târziu descopăr că nu te ştiu
păsuieşte-mă până mâine rămâi am să fiu *as good as new*
dar ai fugit de tot de tot *the room is empty without you*

Is this what people call paradise

Văratecul e neschimbat măicuța Agripina şi măicuța Zinaida ne-au aşteptat
ai condus tot drumul ai privirea pierdută covoarele de iută foşnesc sub picioare
ia-mă în brațe fără grijă aici nu se moare totul durează dincolo de este
după un somn zdravăn ai să te simți ca într-o poveste dintotdeauna
aici mi-am petrecut vacanța de studentă când te-am cunoscut eşti cu mine
nu s-au schimbat fântâna casa vara doar noi eram tineri
nu speram că o să venim vreodată împreună dar Dumnezeu ne adună
chiar în odaia asta am dormit te-am visat o să ne culcăm în acelaşi pat
acum îmi pare totul viu pe vecie mâine o să colindăm îmbrățişați pădurea argintie
să fie oboseala care te cheamă eşti stânjenit împietrit taci cu teamă
Văratecul e tinerețe fără bătrânețe nu lăsa amintirile să te înghețe
închizi uşa odăii au vorbit destul sigur nu le cunoşti ai dreptate eşti sătul
pe Plantelor a murit Eminescu aici e mormântul Veronicăi Micle aşa e
dar noi o să stăm doar o săptămână iar tu amână gândul filozofic al morții
ne-am dezvelit de ani presimțiri amare în fața porții răsufli te ascult
n-am mai fost aşa de aproape de mult dacă vrei povestim toată noaptea
n-o să-mi scape nicio întrebare răspuns ajung eu la sufletul tău ascuns
îmi faci loc lângă tine cu ochii de umbră te mângâi te simt îți e inima sumbră
e vecernie la mănăstire hai să născocim o rugăciune pentru iubire
chiar dacă se adevereşte prea târziu nu te desface lasă-mă să fiu
eşti încetinit abătut cât am trăit ce am avut ne avem unul pe altul
nu te gândi la saltul încotro de mai încolo dormim în seara asta mâine plecăm
a fost o greşeală să venim să sperăm surâzi îți iau palmele în poală
îți sărut fiecare deget pe rând mă înconjuri cu brațe nesigure tremurând
aş vrea doar noaptea asta să-ți sorb toată tristețea din gând *be mine do not be wise*
respiri *you are myself is this what people call Paradise*

I do not feel like doing anything much at all

Ştiai tu când ne-am urcat în roata de la şosea că demult nu mai exista
ai vrut să vezi de sus apusul de soare am suit am coborât până la înserare
eram doar noi şi mecanicul căruia i-ai plătit să ne învârtă necontenit
spre sfârşitul verii m-ai înlănțuit de la amiază până în pragul serii
credeam că o să am atâtea de spus dar un sărut mă amuțea mereu mai sus
erai îmbrăcat în privirile mele mute de jur împrejur era maldăr de stele căzute
toate aveau forma stelei lui David în lumina amiezei inexistente
atingerile tale le simțeam prezente totuşi inconsistente ca de *never did*
habar n-aveam când ai venit dacă mai pleci eram acolo amândoi pe veci
ne înțelegeam din ochi din gând mi-ai spus povestea vieții tale tăcând
aflasem tot nu ştiam nimic ce gust nemaiîntâlnit are miezul tău de întuneric
am crezut orbeşte fiecare crâmpei de irealitate clipe de nu e întrupate
a venit vremea să mă dezmeticesc poate era o roată poate era firesc
dar închipuirea mea nu te poate recrea la nesfârşit am ostenit
prea adâncă tăcere tenace mister de când mă ştiu nu mi-a plăcut să cer
s-a lăsat noaptea la şosea şi roata a stat gândurile ni s-au depărtat
e bine să te caut mai bine să te uit în loc de *never did why don't we do it*
sunt aici eşti departe roata din parc e viața noastră care ne desparte
când sus când jos mai scriu mai taci habar n-am ce ne-ar mai fi de folos
treci tu în locul meu vânează stele căzătoare ca să-ți pui o dorință
de câtă voință e nevoie să îndoi spre tine altă minte ca pe un radar
star after star sunt ceasurile trei din noapte uite-le cum cad
tot cerul e nomad se prăbuşeşte pe biroul unde lucrezi ziua creşte
dacă mi-ai ieşi în întâmpinare lumina ar miji mereu mai mare ne-ar orbi
aşteptările mele stol migrator sunt încă în țara caldă îți tot dau ocol
până nu le opreşti *I do not feel like doing anything much at all*

La Belle Dame sans Présence

Ai venit pe neaşteptate ai telefonat de la poşta de jos te privesc pe furate
diseară pleci înapoi nu pot să râd nu sunt eu îmi îndoi timpul în azi şi ce-o mai fi
doar o zi ce să rostesc mai întâi nu-s de leac vorbele să te fac să vrei să rămâi
când ai spus alo te-am crezut la Cannes e ziua ta de nume mai trece un an
am vrut să cobor să te iau mi-ai spus prefer să urc eu ai sunat
te-am aşezat în birou ți-am făcut un ceai mă port parcă ai fi un bibelou
eşti sau nu eşti adevărat mi se încâlcesc întrebările în minte tac chitic
de unde atâtea cuvinte toate deodată dau să zic mă priveşti izbucneşti în râs
am rămas nemişcată te-ai suprapus peste trecutul odată ca niciodată
mă răsucesc stânjenită în picioare ai în ochi răşină de soare adumbrită a mirare
surâs palid ca atunci la început câți ani au trecut eşti tu întreg neîndoielnic
îmi trece prin şira spinării un pomelnic de posibile momente ale revederii
ascunşii mesageri ai durerii din gând mă trag de mânecă nu faci bine
vând toată înțelepciunea mea instinctivă pe cât ne-a rămas şapte ore cu tine
şed la celălalt capăt al canapelei te strecori aproape pui ceaiul la loc să nu-ți scape
n-ai venit să bei ceai n-ai venit să vorbeşti mai râzi a fost odată ca-n poveşti
mi se deschid larg ochii simt că am dreptate eşti blindat în timiditate aştepți şi tu
care din noi doi va spune nu ia-ți gândul nici prin cap nu-mi trece
să crezi tu că pot să ascult tot ce-mi şopteşte nu te apropia nu te iubeşte
ce îți murmură presimțirile tale câte darale câte ocale contează doar că ai venit
ni s-au alipit mâinile nu te opreşti din privit insistent străpungător mocnit
nu te ajut nu pot fi sigură ce vrei îmi iei fața în palme care tremură
să fim prieteni sau mai mult te aud gândind la mine în minte ascult
dacă m-ai îmbrățişa ce ar urma strâng din dinți să nu auzi nu pleca
ne căutăm ne atingem ne învățăm straniu dans *mon bel amour absence*
te respir pe când aduni pe buze povestea *la belle dame sans présence*

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Pericolul nu este în noi

N-am mai fost la mare de la Cernobîl uitasem de tălpile goale în nisip
radioactivitatea noastră interioară nu ni se citeşte pe chip plaja udă e mâl
lăsăm urme îngheţate drum lung înapoi valurile se curmă spre noi
vine toamna se înserează hai la dig te iau de mână te scutur te strig
e un film cu ziua de apoi ai să mă ierţi vreodată pentru cum am plecat
pentru mine nu te-ai dus ai tot fost înaintea mea te-am urmat
dacă nu te-am ajuns doar eu sunt vinovată marea e neagră nu te uita
nu mă privi aşa ca din întâmplare apune un soare dar mâine altul va urca
ne încălţăm nu e nimeni pe dig vuieşte aprig vântul în larg apa urcă
ni se încurcă degetele te plictiseşti îţi sunt ochii cleşti de rac apucă
dau îndărăt şi tac iar mâinile de vărsător răspândesc ziua risipitor
intrăm înfriguraţi în hotel am bătut toată plaja te gândeai la vila Nobel
fac două ceaiuri fierbinţi însinguraţi cum suntem povestim de părinţi
mamele noastre au foarte multe în comun spui noi la fel îmi spun
e frig în odaie e neîncălzită se întunecă încet ce plăcut e să fii învelită
îţi fac loc lângă mine suntem două feline la pândă cu privirea flămândă
cine sfâşie primul ce pradă am vrea întomnarea e grea apune zarea
sub pătură în palme cu cana fierbinte te scrutez îţi pui ordine în minte
caşti te întinzi mă cuprinzi pe nepusămasă dorul de ducă se topeşte te lasă
a mai trecut o zi în care ai rămas poate să vină noaptea răscolitor popas
îţi trec braţele peste coaste Evele dinăuntru n-au decât să adaste
suntem aşa de singuri între noi gânduri gânduri ţi-e obrazul ud de lacrimi
ce n-am văzut ce am pierdut îţi sărut ochii se zbat ca două inimi
ce gust de *nevermore* au apropierile noastre ne dezbărăm de viaţă până în zori
umori plecări hotărâri tăceri neîntoarceri tot ce desparte năvăleşte puhoi
mă strângi în suflet mă opreşti murmurând Pericolul nu este în noi

The Ides of March

Mă trezesc brusc din coşmar iartă-mă nu mi-am dat seama că sar te-am speriat
ce-ai visat mă descoşi cu ochi somnoroşi nu vreau să-ți spun ca să nu se întâmple
îmi adun puterile să-ți zâmbesc să adormi la loc dar nu reuşesc mă aştepți
cine urcă în creierul meu cu saboți de oțel vine către tine fereşte-te de el
îmi bocăne în oase orbitele lui au luciri apoase din care curge dâră lipicioasă
sfărâmă tot în cale în tine e acasă nu mă primi ai să vezi ne va despărți
dacă nu-l opresc am să uit tot ai să uiți şi tu spune repede te iubesc
prea târziu tâmplele îmi pocnesc taie vinele cu toporul doar doar o curge dorul
are un craniu în loc de cap adună tot lasă-mi dorințele nu încap în hăul hidos
te arcuieşti copilăros cu ochii mijiți e ora trei eşti aşa de convins că suntem uniți
mă tragi lung către tine greşesc uit de spaimă te iubesc cine vine
îmi treci mâna prin păr să nu ți-o reteze cum aş vrea să te apăr de orele treze
dormi nu mă căuta până nu gonesc teama că ai putea pleca spaimă veche
în fiecare noapte nepereche zvâcnesc din acelaşi vis urât să te cred că e numai atât
nici vorbă să mă trezesc mâine că eşti departe şi am din tine doar un titlu de carte
nu avem nevoie de telefon de scrisori am să te țin în brațe până în zori
nu mă îndepărtează nimeni îți promit sunt în carne şi oase jur că am venit
dar odată cu tine cine vine strânge-mi sufletul să nu mi-l găsească
nu-i ființă lumească urcă de pe alt tărâm să nu ştie de tine nu vreau să ne urâm
mă mângâi cu degete de spumă gândurile mele sunt înecate în brumă
aş pleca cu tine pe alt pământ fără vise de singurătate gând de nicicând
încep să înțeleg ce am visat azi e cinci martie chiar dacă încă n-ai telefonat
tot nu ştiu cine vine spre mine spre tine nu-l pot opri chiar ne va despărți
o să fie ziua la două dar până atunci e lună nouă am să-mi pun o dorință
cu bună ştiință cu bucuria că suntem rămânem la un loc să te încarci
iar când porneşte ce va fi decis să fie vis *beware of the Ides of March*

Ithaca

Te-ai obişnuit să dormi dupămasa m-am ghemuit cu o carte în fotoliu
mi-aduc aminte de duminicile după prânz în copilărie linişte în toată casa
cu capul lipit de geam priveam în stradă pustiu cei mari se odihneau
am ajuns să fiu printre ei dar azi vreau să te privesc dormind citesc
dacă m-aş culca ai putea dispărea nu mă mişc de frică să nu te trezesc
e atâta singurătate în jurul meu că aş putea construi un alt univers
are mers imponderabil motanul pe care l-ai găsit la facultate
s-a cățărat pe genuchii mei îi mângâi urechile pătate tace mulțumit
n-am deloc chef de citit stau doar de pândă la poartă să ne feresc de soartă
în orice secundă se naşte o lume curios cum eşti ai putea intra în care anume
m-am întors în somnul tău la începutul vieții se unduiesc pereții
se face că suntem într-o odaie uriaşă cât holul de la Hala Traian
cu şemineu cu geamuri înalte până-n tavan şi am un gust de n-aş face nimic
mă concentrez să te împiedic să pluteşti prea departe locuiam aşa de aproape
atunci când încă nu ne cunoşteam acum la Hală sunt numai hârtoape
prin ce minune n-au dărâmat clădirea habar n-am tot Călăraşiul s-a schimbat
aş vrea să ne putem suprapune copilăriile să pornim amândoi deodată
sa facem avioane din hârtiile rătăcite în stradă să ascultăm aceleaşi basme
fantasme de seară să ne gonească de spaimă sus de tot pe scară
să creştem un an cu fiecare treaptă ce ne mai aşteaptă adolescența împreună
să te ştiu cu totul fără să-mi spună nimeni cine eşti să mă pândeşti când trec
să nu mă judeci când mă ții de mână sunt între noi ani despărțiți duşmani
în universul construit de singurătatea mea când dormi te-aş putea afla
încercuit în aceeaşi vârstă cu mine mulțime de clipe nu ne-ar înspăimânta
am intra am ieşi din ființă somn timp trezie din aceeaşi viață am urca
dar te-ai deşteptat nu mai sunt singură vin lângă tine M-am visat în Ithaca

Să formăm o lume completă în sine

În plimbarea de la Mihai Viteazu la casa unde locuiai te-am oprit
în stânga în plin praf printre castani era şcoala Mecet primele mele clase
pe când toţi silabiseau mă uitam la castanele care cădeau mă plictiseam
eram în clasa întâia erai student aveai vârsta mea când am ajuns să te cunosc
ai să fii întotdeauna absent un număr de ani între noi m-am născut prea târziu
ţi se pare normal dar ce n-aş da să fi apărut mai devreme pe lume
e până la tine depărtare fără nume pe care orice aş face nu o pot trăi
o să fii mereu mai mare şi gata înaintea mea de plecare aş tot striga stai
habar n-ai ce-mi trece prin minte mergi liniştit înainte hai să intrăm în curte
anii lungi de atunci nu mai sunt decât clipe foarte scurte te duci spre intrare
clasa mea era la primul etaj nici ţipenie pe culoare e încă vacanţă
apăs pe clanţă de parcă aş aluneca înapoi în vreme nu-i lăsa să mă cheme
m-am străduit din răsputeri să mă strecor în timpul tău prin golul călău
n-am izbutit eşti mereu mai departe cine e mai străin şi cine ne împarte
eu aici tu în altă parte stai lângă mine în bancă sunt vechi şi mici ca de pitici
palmele tale îmi alunecă pe spate ca şi cum n-aş mai fi puteam avea copii acum
nu mi-a plăcut la şcoală cravata roşie de pionier fiecare cuvânt putea fi o greşeală
prizonier amintirii mi te uiţi drept în ochi cu tristeţea regăsirii mă lipesc de tine
ce-a fost a fost mâine e o pâine din care nu vreau să rup rămâi în azi cu mine
îţi picură cămaşa de căldură ai zăbrele de tăcere la gură arzi aură
e doar o încăpere trecută plină cu uitare ţine-mă în braţe fără încetare
aş vrea să plec să stau te simt cu ochii închişi gândul cheamă marea
îndepărtarea îţi topeşte îmbrăţişarea şi eu care eram gata să mă mut aici în clasă
oriunde numai să avem un acasă dar vezi vremea vârstelor vine
ne lepădăm de trei ori de mine de tine în fine formăm o lume completă în sine

În tren visez cu ochii deschişi

Stau lângă telefon la capătul meu nu aştept nimic văd o odaie goală
operatoarea mă întrerupe fornăit peltic numărul nu răspunde unde eşti
de atâta vreme nu am veşti încât nu-mi rămâne de înțeles decât că nu vrei
te urmăresc cum iei diminețile una câte una le sorbi până-n amiază
amintirea orei două fix mi-a rămas foarte trează ce gândeşti ce gândeai
se ține scai de mine închipuirea s-o slobozesc înainte destule cuvinte
vin luni vin ani cât de mult poate fi când o să fim străini şi atât
am la gât şiraguri de aşteptări atârnă greu tare mi-s urâte mărgelele
n-am să le port ia-le înapoi dăruieşte-le altcuiva cineva o să te mai creadă
dacă ai şti ce primăvară verde dezlănțuită din muguri e în stradă aici
nici lucrul nici ora două n-ar trebui să mă țină în casă iar dacă aş pleca
sunt curioasă ce aş uita aştepți să se aştearnă timpul ce cale uşoară
dar vine o vreme către seară când vezi ştirile la televizor toropit te-am ghicit
te întrebi oare îi vine uşor puteam să fac altfel n-am chibzuit bine
mă strâng deoparte te las să te pierzi printre palmierii hotărârii tale mereu verzi
suntem aşa de diferiți totuşi gemeni nu spuneai tu cât de tare îmi semeni
dintre atâtea feluri de apropieri de ce ai ales-o pe cea care se sfârşea ieri
ai decis să tai răul din rădăcină se pregăteşte să crească altă tulpină
ai petale în pupile frunze în închipuire dacă mai vine vara dă-mi de ştire
avem amândoi multe chipuri respirăm întârzieri prelungim seri după seri
nu ştiu să aleg indiferența chiar dacă prudența mă îndeamnă să las tot să treacă
mai vine o toamnă amintirea nu seacă jurnalul meu de cândva nu era o joacă
aş pribegi în început dacă aş avea drumul către tine drept scut
aşteaptă-mă cu mână prietenă întinsă lasă-ți neliniştea să se dea învinsă
tot ce putem face azi e să nu fim două trenuri care merg în cruciş
să încercăm să nu ne ciocnim chiar dacă ai vrea să mai visezi cu ochii deschişi

Noi doi existăm în afara timpului

Stăm alături la computer îți iau un interviu mă întrebi cam ce vreau să știu
tot şi ceva în plus lucruri pe care nu le-ai mai spus dar asta nu pot să scriu
aşa că mă mulțumesc cu fraze intelectuale istoria slujbelor tale oficiale
sunt foarte serioasă scriu concentrat răspunzi la obiect te simt agasat
nu e chestionarul suficient de inteligent mă măsori din ochi rece absent
e de vină trecutul pe care îl înşiri prezentul în care nu ai chef de amintiri
ce zid de viață s-a pus între noi la ce bun fraze de carnaval pe câteva foi
dacă aş da acum comanda *delete* s-ar şterge din memoria maşinii tot la infinit
nu e nevoie să afle alții nu e nevoie să te istoriseşti deocamdată ajunge că eşti
ieri şi mâine n-au decât să dispară câtă vreme timpul nostru în acum se măsoară
iar acum e ceva imposibil de explicat din stângăcia noastră e clar că nu l-am învățat
apăs pe *reset* ecranul dispare e hotărârea mea să alunecăm în uitare
ridici din umeri nu înțelegi ce mai vreau credeam că vrei un azi nu ştiu cum să te iau
eşti un fel de din vreme în vreme rezolvi mereu în ochi probleme afli teoreme
rezultatele te împresoară să fii doar o clipă cu mine nu e o hotărâre uşoară
mă imobilizează mii de fire în mintea ta către ce era ce nu poate fi ce urma
gândeşti cu o intensitate năucitoare ideile tale vijelie suflă să doboare
mă ridic înspăimântată acum văd zidul clar n-ai să-l dărâmi niciodată
aş fugi să nu mă mai opresc nu pot descifra surâsul tău neclintit chinezesc
brațele tale mă înconjoară în vreme ce spaimele mele zboară mă golesc
de ce spui în clipa asta te iubesc îți simt palmele ciuruite de crucificări
în ochi ai lumânări care picură flacără nimic în fața ta nu mă apără
de ce nu dau înapoi de ce mă las şuvoi stăvilită în tine zidul mă ține
eşti foc eşti ger eşti aer singurul mare mister nedezlegat m-ai sărutat
neîncrederile mele de ieri azi mâine se sfarmă când spui
noi doi existăm în afara timpului

Contemporary
Literature Press
https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Îmi fug gândurile spre tine

Am visat că mă pregăteam să scriu iar chiar trăiam ce imaginam
alesesem o zi de iarnă mă bucuram că las zăpada să se aştearnă
uitasem că urăsc frigul înotam cu tine în alb făceam bulgări calzi
îi azvârleam îi păstram fugeam printre brazi râdeam fără undă de plâns
când m-ai strâns cu amândouă braţele miroseai a proaspăt fire nouă
toată ziua de azi continui să plutesc în nesfârşitul orbitor nelumesc
îţi erau ochii două planete de bucurie se învârteau în jurul meu
eram o uriaşă coală de hârtie făcută zmeu nu voiam să zbor
încercam să cobor cât mai adânc în zăpadă nu era decor era adevărată
nu mă hotăram să arunc bulgărele în tine îmi erau aşteptările pline
nu voiam să te lovesc să mă feresc nici în joacă mi-era spaima opacă
dormeam în somnul tău cu neputinţă mai aproape nimic nu putea să ne scape
erai tu centrul de gravitaţie eram eu abureau din noi valuri de mereu
nu era nicio umbră doar ochii tăi erau în culori scoarţa brazilor în zori
îmi trăgeam din ei răsuflarea aveai pe buze presărate picături de răşină
parcă aşteptam amândoi să vină urcarea la cer cu lumina de suflet străjer
ninsese cu cristale curate de fericire descifram îmbrăţişaţi buna vestire
mă ştiai chiar mai adânc decât sunt nu te mira nici cel mai mic amănunt
eram foarte noi doi şi foarte împăcaţi mângâindu-ne din priviri în alb înecaţi
aş rămâne în iarna de neînsingurare strânsă în somnul tău cel fără apărare
mai doarme-mă încă o vreme nu lăsa alte vise să mi te recheme
promit să nu despic în scris sufletul nostru unul în iarna din vis
nu s-a inventat încă un pronume să ne cuprindă 1 2 3 în oglindă
nu arunca bulgărele de zăpadă cerească întinde mâna las-o să mocnească
de câte ori albul arde fără funingine în mine
îmi fug gândurile spre tine

Am avut senzația ca n-o să te mai văd niciodată

Te-am adus la Tuşnad nu înțelegi de ce fiindcă aici l-am citit pe Conrad
în ultima vacanță de studentă după care aşteptam să te reîntâlnesc
stăteam întinsă la soare într-o curte între bălării busuioc şi mentă să citesc
a fost ideea ta parcă te văd pe culoar la etaj mi-ai înşirat toată lista
n-am crâcnit câtă încredere trebuie să fi avut în tine m-am pus pe citit
nu recunosc casa te păstram cu mine ardeam de nerăbdare să mă întorc
oricât o storc amintirea are discreția ei îmi era frică să cred că dai mai mult decât iei
ai în ochi un surâs fără adăpost *it's ok* e normal să nu-ți aminteşti cum a fost
e un orăşel de munte pricăjit în afară de pajiştea mea interioară e gol părăginit
când eram toată curcubeu de aşteptare culorile cerul aerul erau o încântare
apoi firul s-a întrerupt a venit momentul abrupt când am aflat că ai plecat
am ras Tuşnadul de pe fața pământului am dat de la mine paharul visului
am continuat un Conrad despuiat de parcă n-ai fi existat cu adevărat
cum aş fi ştiut ce perfect m-am închis dacă nu reveneai să mă readuci în vis
let sleeping dogs lie aşa ți-a spus oare prietenul tău *leave well enough alone*
am devenit *off limits zone* totuşi ai venit vârste pierdute de restrişti
simplul fapt că exişti e mai important decât tot ce se poate întâmpla
nimeni nu-mi poate fura ce sunt adunată începută în ce eşti mă ghiceşti
trăieşti ca mine de azi pe ieri ce contează între ele gândurile ni se luminează
zilieri ai sufletului supus prezentului mereu mai apus mai încrâncenat
n-am să uit nicio clipă petrecută împreună cum n-am uitat legat de tine nimic
orice spui ce faci nu te contrazic se adună în mine un Conrad nou
câtă viață mai e o să tot am ce citi din timp în timp visul se va împlini
poate n-ai fost la Tuşnad eu am citit aici *Victory* romanul tău preferat acum ştii
ce dacă pierzi câte o oră furată din zi de zi să hoinăreşti în lumea mea visată
ne lăfăim amândoi în senzația că n-o să te mai văd niciodată

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Am venit cu sufletul la gură şi ți-l dau ție

E seară încă n-ai sosit te aştept cu gândul la ce ți se poate întâmpla
am stins televizorul am închis cartea sunt numai urechi nu-ți aud pasul
nu vreau să fiu neliniştită evit să privesc ceasul nu poate fi nimic rău
şterg toate pragurile din drumul tău mă feresc să imaginez inevitabilul
paznicul de vizavi îşi spală cu furtunul automobilul demodat
ce bine că nu eşti cu maşina dar dacă metroul a deraiat te-a atacat un hoț
toți copiii străzii ies acum din canale îți stau cu mâna întinsă în cale
dacă aprind lumina văd trupul meu în geam dar după tine mă uitam
te-ai luat cu vorba mai bine sunt geloasă decât prăpăstioasă
cu cine eşti despre ce flecăreşti de ce nu te grăbeşti e beznă de-a binelea
câte seri ca asta mai avem cât mai suntem împreună cineva să-ți spună
când nu eşti aici se prăbuşeşte ziua în noapte ca un bici de mici disperări
simt un iz de despărțire în nări în toate colțurile scârțâie şoapte
mă trag de tot în cochilie vino când vrei arătătorul tău pe sonerie 1 2 3
nici n-ai intrat bine te iau în brațe nu ți-e urât pe întuneric ba da
ştiam eu că cineva mă aştepta râzi dar ne petrece timpul când trece
n-am să te aştept întotdeauna nici tu n-ai să te bucuri că întârzii
ai să-ți descui singur uşa ca să mă închipui tristețea o să-ți ia arvuna
nu e uşor să ai umor când ți-e dor inconştiența vârstei fără zor
mă strângi aproape vine sentimentul să se adape din răsuflarea ta grea
a venit vremea să miroşi a *stay with me* cine crezi tu că m-ar putea opri
când eşti cu mine vreau o noapte nesfârşită nu muşca din ziua oprită
sâmburii de lumină încolțesc oricât ai spune te iubesc ai să te duci
ai să alergi să apuci trenul avionul amintirea uitarea marea
până atunci trage-mă în liniştea ta cea mai adâncă bucurie cu apă vie
spune iar Am venit cu sufletul la gură şi ți-l dau ție

Scrisul tău e o băutură tare

Te întorci după o lungă absență în holul mare de la intrare te oprești la portar
citește absorbit un ziar te vede îți înmânează un maldăr de corespondență
îți face conversație în franceză răspunzi politicos privirea îți alunecă în jos
ghicești scrisorile după plicuri sunt multe nimicuri note de plată expirată
ajungi la ce te așteptai să urci să mai stai surâzi pe ace nu prea ai ce-i face
iei liftul cu mâinile înțepenite la spate pui timp între tine și ce nu se mai poate
descui e zi înăuntru e seară nu izbutești să-ți amintești ce era afară
trântești geanta de călătorie pe pat nu ai deloc chef de despachetat
ai în minte o listă cu tot ce trebuie făcut de ce te simți fără rost abătut
deschizi mecanic televizorul verifici dacă e în priză telefonul lași storul tras
fotografiile tot pe birou au rămas numărul în memoria aparatului
te adâncești în fotoliu cu hârtiile încă în mână curiozitatea se amână ei și ce
au mai trecut și altele *better safe than sorry* îți alunecă ideile ușoare ca norii
mai e și mâine o zi închizi ochii ai avut dreptate lucrurile trebuiau clarificate
cu minuțiozitate pui plicurile în ordine după data poștei atât cât se vede
nimic nu trebuie făcut prea repede buletinul meteo arată vară în România
la vremea asta s-a petrecut plecarea întâia ce drum ai străbătut
îți arunci ochii pe Prut meditezi ce destin marele popor sovietic vecin
și dacă aș citi câteva rânduri ce ar fi e altă lume am chiar alt nume
s-a așternut destulă distanță n-a supraviețuit peste atâtea luni nicio speranță
ajunge doar să sorbi primele rânduri scapără amnar dragul meu gânduri gânduri
viața e așa cum ți-o faci taci către tine către hârtie raci îmi trebuie mie
silabisești cu precauție câte un cuvânt stârnești vânt de emoții începute
iar scrie vrute și nevrute nu te oprești paginile sunt mici plicurile descresc
cu umor englezesc îți pui sângele la păstrare nu-l turna în pahare
zvâcnirile lui pot fi mai mult decât scrisul meu o băutură foarte tare

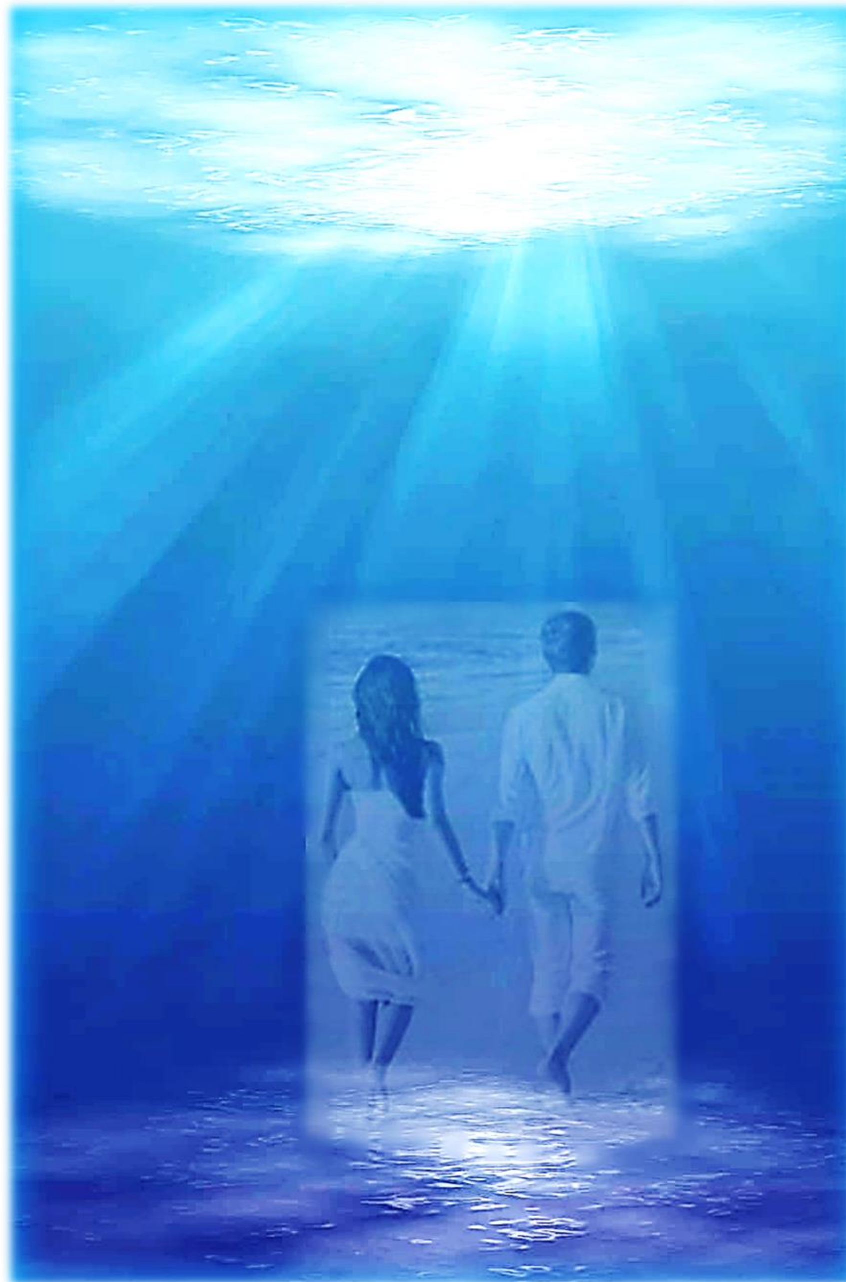
You run away sometimes

Cel mai greu lucru e să te opreşti odată ce ai început ai pierdut
între noi joc de noroc nu poţi ocoli piaza rea oricât te-ai strădui
merg cu imaginea cazinoului în gând rişti mă ajuţi mă încercui tăcând
sunt împăcată cu ce e ancorată în lumina impalpabilă că exişti
te mişti în spaţiul tău necunoscut ca şi cum n-aş fi apărut
scriu te rescriu iar şi iar eşti parte din mine tu eşti eu iar eu sunt cine
stăm de vorbă habar n-am dacă ştii ne plimbăm dormim citim creştem copii
suntem pe rând când eu când tu ne îngăduim relaxat nu ne spunem niciodată nu
la orice răscruce ne oprim ne sfătuim alegem calea pe care nu ne despărţim
cum m-aş putea separa de propriile mele cuvinte care se coc la tine în minte
ce să respir dacă nu aerul pe care-l tragi pe nări din toate cele patru zări
am în ochi pupilele tale mici goluri astrale în care ne topim până ne unim
liniile din palma ta sunt de-a valma cu ale mele ni se încurcă vieţile
semnul meu de pe gleznă îţi aparţine m-ai înfierat să umblu în pas cu tine
când îţi pui ceasul la mână mă legi de secundar trecem timpul împreună
sunt stăpână pe niciodată cal vrăjit hrănit cu jar ne poartă dincolo deodată
m-ai învăţat să fiu eu ţi-am dat ideea să mă cauţi când mereu când mai rar
cu ochii deschişi ne visezi pe amândoi prinşi în acelaşi năvod de *to be*
or not to be capcanele firii ne pândesc egal sunt eşti când peste când sub val
adorm în noaptea ta te trezeşti în dimineţile mele explodează în noi stele
sufletul meu îţi adună sensibilitatea ca o copertă de cartea cărţilor
străin călător simţi în odăi închiriate pe vârste o prezenţă care te străbate
ne răsfirăm degetele de o parte şi de alta a geamului de aşteptare
te ghicesc în umbră mă tragi din soare găsim un acasă ascunzătoare
dacă oprim în loc un crâmpei de 1 2 3 *ancient mariner rhymes*
câştigăm o viaţă o carte din *you run away sometimes*

12 martie—7 mai 1997

2022

Contemporary
Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

The unexpected

Întotdeauna te ia prin surprindere neaşteptatul răbufneşte cu putere
ce uşi ferestre să te apere vârste vin anotimpurile funeste
de astăzi ieri nu mai este alergi la întrecere cu propriul trup
astup ţeava pistolului care dă startul amân asfaltul lunecând sub tălpi
tulbur oglinzile să nu văd riduri cad frunzele pomului mereu verde
timpul câştigă timpul pierde cine crede că va fi mereu început
abia te-am văzut ai dispărut m-am pierdut mă regăsesc încercănată
nu sunt vinovată secundele au viteza lor nimic nu ne trece uşor
fiecare zi luată în parte pare apă netulburată de goana către sfârşit
totuşi alerg mereu alerg gâfâit dau toate imaginile înapoi
aşteaptă roi amintiri înainte se deschide veşnicia părinte
mă odihnesc în gând dacă nu mi-aş simţi inima numărând clipă cu clipă
abia se înfiripă un refugiu îl ia vâltoarea se insinuează schimbarea
de mână cum eram cândva cel mai mic gest de afecţiune poate impresiona
n-are a face că scăpăm din coşmar doar pe cauţiune vine o sentinţă
totul devine treptat cu neputinţă 1 2 3 probă de microfon mă auzi
surzi irosim luni de goană unde e cavalerul fără frică ori prihană
mânjiţi suntem de singurătate nimic pe lume n-o poate curăţa
nici n-am vrea sunt castel pe nisip în Spania pe altă planetă
eşti chip cu linii de forţă tragi de manetă te proiectezi pe orbită
vine peste amândoi tăvălug secunda nestăvilită ne fură vorba din gură
alunec mereu mai aproape de nu vreau să văd leagă-mă la ochi
păşesc pe amintiri amânate simţi cum suflă vârsta din spate
m-ai învelit în haină mi-erau gândurile lac de sudoare
rămâne oare pe vecie daul în mine nerostit steaua lui David
de data asta *brace up for the unexpected*

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Facem o încercare

În întunericul sălii de proiecție stai lângă mine mai știi câți ani ai
suntem în bănci lecție cu diapozitive despre Suedia
locuri neutre unde n-am fost nu știu dacă am să ajung
geografia noastră e un lung coșmar cu granițe închise interzise
abia ai venit de la Londra dar nu am de unde să știu
orașul meu preferat nu mi-ai spus-o decât mult mai târziu
sunt foarte la început dar habar n-ai ce bine te cunosc
a trecut un an cu mici apropieri de tine incertitudine
surâsuri priviri încrucișate nehotărâri ezitări detectate
zvonuri îndoieli mici bucurii lungi răceli deodată astă seară
îmi zboară gândurile cerc în jurul tău cum șezi aproape
timiditatea mea începe să-și sape cărare către ochii tăi fugari
apari dispari mi-e peste putință să aflu la ce gândești
silabisesc cine ești cu sârguință ai aerul tău de vagă făgăduință
moment pe care n-am să-l deslușesc niciodată cine să-mi spună
în ființa mea e furtună de întrebări ploaie torențială de neștiință
ești departe mi-e ciudă pe mine poveștile cu *everafter* sunt deșarte
foarte sigur vrei altfel decât vreau amărăciune te beau
nu te apropii nici destul nici deloc pentru mine nu mai e doar joc
nu mă pot împiedica să încerc să ghicesc nepriceperile se înmulțesc
adaști aici dar te ascunzi în lumea ta pe care scrie tremurat da
îți fac în fiecare clipă o radiografie nu pierd niciuna din minte
ești întreg formă fumurie cu răsuflare fierbinte greu ghicită
dacă ai fi știut cum ne înghite vremea neostoită ce ai fi făcut
e târziu acum ne gândim amândoi la alt fel de plecare
mai întreabă-mă totuși ca atunci Facem o încercare

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Idealul pe care îl am permanent în minte

S-a golit sala de curs amfiteatrul Eminescu am rămas la catedră
câți ani s-au scurs de când stăteam în bancă îmi amintesc perfect o seară
ca azi tot aproape de vară ba chiar se întâmplă acum sub ochii mei 1 2 3
cerc studențesc conferință oarecare sală plină lumină palidă rumoare
intri întârziat nu mai e loc te îndrepți către banca ei cine e ea
te aşezi foarte alăturea pe acelaşi scaun ştiu precis ce repede ai decis
vii după treizeci de ani spui n-a însemnat nimic nici nu i-aş fi răspuns
trecut prezent de nepătruns moment permanent viu te văd prea clar
e târziu nu aştept să te aşezi lângă mine te cunosc mult prea bine
umpli încăperea cu un aer de ştiu şi eu vreau nu vreau fug mereu
nu iese fum fără foc ai ales la noroc te-am judecat te-ai depărtat
I hate to say I told you so destulă lume m-a avertizat nu încăpățânat
tot ce voiam era să mă alegi priveşti complice fumegi nu vreau să văd
simt gustul searbăd de greşesc nu mă vezi nu mă ştii nu iubesc
cum poate imaginea ta să supraviețuiască trei decenii în bancă
încă nemişcată lângă alt trup întâmplată atunci e acum nu se şterge
înapoi sensibilitatea mea dă de ce nu se poate eşti lângă mine în rate
nu s-a schimbat nimic rămâi unde erai trag anii cu câți cai putere
e întindere de o viață de om între noi n-o să mai fim goi de ce era
alegerea ta încă mă urmăreşte doar în tristețea mea trăieşte
erai mult puțin începutul meu prea plin de aşteptări câte dări
câte vămi am trecut lungă vreme am zăcut de ce plătesc visele
cu înțelegerea dintr-o seară că ieri coboară scară către nicăieri
ajung în azi cu un gol interior ulcior găurit cât am turnat tot e secat
mereu flămând oricât aş hrăni cu cuvinte
idealul pe care îl am permanent în minte

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Parcă ai fi dispărut în neant

Seară de iunie am examen curând ne-au adus la Snagov
grup de studente nu ne dă prin gând ce căutăm apusul e mov pe lac
ne-au împins în autobuz o oră şi vă întoarceţi ştiau bine ce fac
conferinţă cu străini muzică înţeleg în sfârşit ne-au păcălit
studente la engleză să le ţină de urât rămânem aici cine ştie cât
sunt stânjenită umilită e întuneric apăsător coşmar alb negru cu cer color
te zăresc într-o străfulgerare la doi paşi de mine neaşteptatul doare
ce curcubeu de sentimente peste capul meu lasă amprente în privirile tale
mi-ai ieşit în cale Nu mă aşteptam să te văd aici eu nici atât nici nici
nu vreau decât să te privesc să fac ce spui gesturile fug haihui
nu mai sunt în sesiune harnică raţională cădem la învoială
mă iei cu tine uit de mine vezi mănăstirea de pe celălalt mal
ce bal de bucurie spaime neînţelegerea mea învaţă să te îngaime
nu mă culc lângă tine în iarbă te ridici descumpănit neastâmpăr negrăit
ne aşezăm alături pe bancă în beznă e rece îmi pui haina pe spate
mă străbate căldura ta prin ea primul meu sărut cât de mult aş vrea
Dacă mă îndrăgostesc de tine mai bine spuneam deschis te iubesc
taci greu Nu vreau să te fac tristă mirare gândirea se deapănă există
îmi ţii faţa în palme lipită de tine clipele se înşiră ascuţite calme
aş vrea să te întreb de ce eu de ce nu mai demult îţi ascult inima bătând
eşti mut arzi în ochii tăi e tot ce aşteptam sunt mărul eşti Adam
puteam să fiu eu Eva nu m-am priceput în stângăcia primului sărut
ar fi de ajuns să-mi spui iubesc ca să uit tot să nu mă mai feresc
dai înapoi deşi mă strângi în braţe aş vrea să strig ai vrea să plângi
între noi pustiu mă săruţi nu vorbeşti *verba volant*
mai stai parcă ai fi dispărut în neant

Fericirea pe care nu o meritam

M-ai dus în odaia ta de hotel ca să-mi dai o jachetă
chiar deschizi uşa dulapului îmi arăți că mă înşel ce să vrei altceva
picură o chiuvetă pătura de pe pat e trântită la întâmplare
îmi sare în ochi un colț boțit de cearşaf câteva fire de păr
număr în minte zvonurile pe care le-am auzit eşti vestit
cine sunt cine eşti x te iubesc y ghici care pe care te plictisesc
nu iubeşti eşti am ratat şansa la comunicare te-ai închis
tot restul vieții o să vreau să strig bis acestei scene stânjenitoare
s-o transform în ceva care să te schimbe să ne plimbe linia vieții altfel
uită-te bine în palmă ce am greşit ce se întâmpla dacă m-aş fi oprit
intram în rând cu cele fără importanță cu cine m-ai fi pus în balanță
ce deschideam pentru care din noi avea gândul genunchii moi de încordare
gol disperat ratat de ce n-am putut face altcumva ce ai simțit
îndepărtarea ta mi-a tăiat răsuflarea am întrezărit drumul barat
te-ai resemnat cu ideea că nu exist m-ai disecat rapid medic legist
ai înțeles cauza m-ai lăsat în pace m-a înghițit uitarea ta care tace
vii peste câte vârste nu-ți aminteşti ne zbatem peşti pe uscat
cum era dacă am obosit să fabulez în gol lăsăm existența să facă un ocol
abia azi ne-am cunoscut oferă-mi şansa unui alt început nu amâna
eu sunt alta nici tu nu mai eşti tu 1 2 3 ne pierdem ne găsim cum vrei
întoarce odaia de la Snagov dăm foaia vechiului ceaslov trăit
a albit aşteptarea necredința nestatornică pleacă vine ca marea
uşor de zis ai să mă ierți am greşit ce dacă intrăm în alt vis
ai partea ta de vină nu m-ai descoperit nu te-ai dumirit ce căutam
te trezeşti uneori că-ți fug ochii în tren fără țintă pe geam
cum spuneai după fericirea pe care nu o meritam

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Ai dat totul peste cap

La câte ştii iute gândeşti inevitabil faci literatură când vorbeşti
am început cu tine sfârşesc am vraf de pagini răgaz să-mi amintesc
s-a făcut târziu miezul nopții pe lacul Snagov plutesc stafiile hoții vieții
m-ai lăsat deoparte cu jacheta ta cenuşie greu cred că sunt vie
am un căluş în gură lecția a fost dură ai ochii plini de străini
dansezi cum ai dansat cu mine vreau să plec nimeni cunoscut
mi-e sufletul de plumb m-am pierdut m-am înşelat nu m-ai văzut
vii iar mă duci la o maşină du-te cu ei îți întind jacheta o iei
habar n-am cu cine mă trimiți te uiți în urma mea te privesc fix pe geam
nu ştiu de unde vii unde te duci cum trăieşti de ce mă urmăreşti
nu înțeleg o iotă din ce se petrece la ce mă pricep decât să iau zece
examene note ce încerci să mă înveți te încumeți să faci cu mâna
nu simți cât sunt de uluită încremenită în nu ştiu ce să vreau
stau cu ochii în ochii tăi până te înghite drumul sfâşiere
fumul neființei pe lac dintre noi piere readuc ce a fost
brațele adăpost fulgerătoarea apropiere picură fizic stranie putere
îmi cresc aripi adevărate le desfac umflate nu viteză e zbor
încă nu simt că mi-e dor nu m-am dezmeticit tăcerea ta m-a amuțit
plutesc pe suflet covorul vrăjit sunt nicăieri alta te repet
aştept tot universul să-mi crească în piele te cutreier din stele în stele
erai tu eu e doar un început acum îți spun am crezut
cu fruntea lipită de geam aş vrea ca noaptea să nu se sfârşească
nu-mi pot opri zborul să se rotească vârtej evadat din timpul gâtlej
nimic n-o să se încheie niciodată m-ai găsit sunt însemnată
am fosforul tău de muțenie pe trup strălucesc din te iubesc nu scap
abia peste vârste îmi spui Ai dat totul peste cap

Nu a fost decât un vis

Mă aşteptai în stație am coborât la doi paşi de biserica anglicană
trecuse o lună de când nu ne-am văzut vacanță seară vară
nu mai intrasem în Grădina Icoanei pe nume nu-ți spusesem încă
se aşterne peste amintire întunecare adâncă vorbeai nu auzeam eram
spuneai lucruri a căror importanță acum o înțeleg
ce aşteptai de la mine ce te făcea întreg şi puteam eu să-ți dau
dacă te mai vedeam o singură dată nu mai plecam tu crezi
te-am chemat fiindcă am avut senzația că n-o să te mai văd niciodată
într-adevăr în viața asta n-o să mă mai vezi câteodată doar visezi
ai pomenit de tatăl tău nu am simțit cât însemnase pentru tine
puține cuvinte puteam descifra plutea banca se pierdea grădina
treceau sunetele străine era destul să mă atingi ca să fiu fum
erai cu mine nu mai exista acum trăiam viitorul când tocmai fugea
ce n-aş da să ştiu ce alerga în mintea ta alăturea mie
corabie pentru Ulise construiai mă sărutai gata de îmbarcare
pare literatură dar e mai mult *you run away sometimes*
ai încercat să mă ajungi nu ți-am spus *stay* era firesc
te-am lăsat să mă cauți singur nu izbuteam să te ghicesc
plutea în minte abur urcat din căldura trupului
nu puteam să pătrund ce spui fugeau literele care încotro
eram acolo departe mă voiam lipită de tine până la moarte
mă îmbrățişai împovărat de ce ştiai că vine cu vremea trece
mă ascundeam în noutatea apropierii nebănuind sfârşitul verii
înregistram magnetofon uitat ce-ți ascundea sufletul viu crestat
te-ai străduit pe când nu te înțelegeam să fii deschis
a trecut timpul nu a fost decât un vis

Piatra destinului meu oare

Pe strada Plantelor fără să ştiu ce caut
o fereastră deschisă cântă cineva la flaut nici nu pot spune că e dor
care e strada casa sentiment de nefiinţă nimicitor eşti dincolo
ascund o absenţă fost viitor Pictor Romano oricare geam putea fi
e încă zi păşesc la întâmplare fiecare zid altă culoare bănuiesc aici era
o odaie cu cărţi praf încuiată lăsată pradă singurătăţii cine ştie
nu mi-a rămas decât un petec de hârtie numele meu scris de el
cum aşteptam să fie altfel iau lucrurile cum sunt ce să simt
înghesui tot într-un punct mărunt învăţ să mă mint n-a fost nimic
dacă pe plic ar fi scris altcineva ultimul fir de dovadă nu mai exista
cu cine e pe cine iubeşte nu e treaba mea nădăjduiesc prosteşte
s-a strecurat în fiecare amănunt îl trag după mine când respir când sunt
ce ar fi putut să fie scurtă bucurie străpungătoare greu de crezut
m-am înşelat m-a ignorat mi-am vândut sufletul cui nimănui
înăbuş greu ce apucase să crească să mă năpădească
nu mi-a cerut-o nu m-a căutat disperat l-am aşteptat
început retezat creşte altă tulpină întârzii încurcată în rădăcină
clanţa pe care mi-a mângâiat mâna în trecere pe culoar speranţa
vrăjitorie de doi bani mă înăbuş între tot şi nimic basmul iubirii îl stric
îmbătrânesc într-o oră cât alţii în ani *stay tuned to my life*
some kill it with a knife mai sunt alte poveşti de trăit am să uit
cerul neîntâmplat nu l-am uitat n-am mai zburat înalt de atunci
nici nu ţi-a dat prin minte vreodată că ai putea să mă ajungi să mă cauţi
sau îţi aduci arar aminte citeşti Biblia la soare
porţi Piatra Destinului meu oare

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Dacă citesc prea repede devin imponderabil

E vremea să dau în lături amintirea îți înfrunt în oglindă privirea
eşti aşteptările din care sunt făcută cărare către lumea neîncepută
ființă străină de noapte legată de mine prin şapte mări țări
acum când îți scriu e furtună desferecată de vară plouă cu seară
penumbră cum îți place ție să fie fulgere frunze însetate apă vie
mi-e gândul mahmur după beție de scrisori nu mă îndur să tac
te presimt în negrul oglinzii opac fă-mi cu mâna luminează cu ochii
vechii tăi prieteni te văd când vor bâjbâi către tine leoarcă de dor
ce lungă absență clară tăcere până acolo n-au ochii vedere
am ieşit singură pe strada pustie cu gândul la tine fără hârtie
înaintez te văd ca în fotografie te apropii nefiind nevorbind te prind
se prăbuşesc copaci bătrâni sub vânt tună în loc de primul cuvânt
nu te întreb cum ai venit în cartier ai ascuns limbajul
şiroaie de ploaie apa nu ne atinge mirajul gândului se prelinge
încotro pornim nu ştii ai ajuns oriunde numai să nu ne oprim
dăm colțul intrăm în altă țară călătorim împreună prima oară
nu vreau să plec nu vrei să rămâi lăsăm apropierea fără căpătâi
se deschide în oglindă cale fumurie cheamă aburindă de cine ştie
păşim în gol privirea atrage duhul oglinzii o să ne roage să nu rătăcim
alunecăm în imagine câte fapte şapte a şaptea patruzeci şi şapte
n-o să regăsim drumul înapoi dacă nu ne desprindem din şuvoi
ai grijă când te bărbiereşti să nu mă tai de fața mea dai
mă cercetezi din ochii mei 1 2 3 las privirea în jos fără folos
nu mă ierți *you are too nice* experți în dorințe nespuse
aduse în priviri literele nu oglindesc nimic ireparabil
dai înapoi clipeşti Dacă citesc prea repede devin imponderabil

Trecutul ne-a jucat multe farse

Barca pe lac n-a fost ideea cea mai bună prin noi începe soarele să apună
vâsleşti nu vâsleşti plutim pe lacul Snagov am ajuns la mal de ostrov
nu-ţi aminteşti seara care mi-a fost răscruce nu te cred oriunde m-ai duce
şedem faţă în faţă fără să ne mişcăm la cel mai mic gest ne clătinăm
vrei să dovedeşti că poţi întoarce ce a fost nu spun n-are rost
povesteşti tac câte ierburi în lac percepţiile noastre chiar au fost diferite
ţi-s braţele obosite de vâslit m-am odihnit treizeci de ani în amintire
mi-am venit destul în fire cât să nu cer să desluşeşti ce era Ulise Homer
leagă-te de catarg fă tu literatură eu am un chef nebun să tac din gură
întrebările nu duc nicăieri avem între noi atâtea îndepărtări grăniceri
clipoceşte apa în lemn dacă noi de atunci mai suntem o să vie un semn
îmi întinzi mâinile le strâng pe amândouă vrei o întunecare nouă
demonstrezi că nu ne-am schimbat cred erai şi atunci mirat
m-ai îmbrăţişat m-ai uitat *twice bitten thrice shy* adaptat
acum taci tu încruntat de ce m-ai chemat numai te-am aşteptat
aşa cum durează mănăstirea pe ostrov vino îţi recreez momentul Snagov
coboară din barcă întinde-te în iarbă lasă-l pe foarte acum să ne soarbă
între ieri şi mâine avem de ales dăruieşte-mi impulsul acestui moment neînţeles
nu sunt ce eram nu eşti în ce vorbeşti te-ai temut de întorsături nefireşti
poţi fi sigur că pe când mă mângâi nu te duce gândul la altcineva mai întâi
mă fabrici mă imaginezi înţelegi sunt aici pentru tine cine mă crezi
singură apropierea neîntâmplată acum ani şi ani înseninează tăcerea
îţi ating ochii îmblânzită îmbrăţişarea mea e lungă vină ispăşită
cum ar fi fost dacă era atunci cum ai fi vrut sfârşit început
mă netezesc mâinile tale din ieri abia întoarse
aş vrea să uit trecutul ne-a jucat multe farse

Why the waste

Conduci nervos cu amândouă mâinile pe volan fug maşinile pe şosea
locurile erau altfel în copilăria ta nici hotelul nu mai e cum era
Snagovul întreg s-a schimbat la faţă de când ai stat aici acum o viaţă
ţii morţiş să urci exact în odaia unde te-am urmat mai demult
parchezi maşina de închiriat mă apuci strâns de mână ca un adult un copil
trup invizibil de cândva se aşterne peste nerăbdarea ta încăpăţânată
clădirea e totuşi cea de altădată nici gând să povesteşti ce-ţi aminteşti
hotărât să rescrii mintea mea încui uşa dai pătura la o parte absorbit
surâsul meu te urmăreşte ciobit chiar crezi că schimbi ceva întorcând clipa
intru în joc ce noroc ai că sunt ascultătoare refuzi să auzi vârsta doare
vrei să striveşti amintirile prea coapte în creierul meu şapte cercuri
le ştirbeşti cu foarfeca închipuirii pe toate şapte a şaptea patruzeci şi şapte
luni exact ziua când ai vrut să vii ştii să călătoreşti înapoi în uitare
mă apuci de umeri îmi afli ochii plini de mirare retrăim involuntar stângăcia
bucuria se lasă aşteptată nu cred că începutul vine încă o dată
mă strecor lângă tine dacă mă cuprinzi evadăm din suntem oglinzi
vedem totul pe dos data filozofică a morţii cu capul în jos
în cele şapte cercuri amintirea îngrădeşte veşnic neîncercată iubirea
deschidem azi timpul adevărat un ochi ţi-e curat altul pătat de jale
câte pierderi ne stau în cale am adunat destulă aşteptare gonim
nu de vârstă trebuie să ne ferim de noi cum am fost doi
sufletul împovărat se arcuieşte străin încercarea de azi singur tain
mă strângi înfometat de certitudinea că nu ai ratat te îmbrăţişez
mă pricep ca nimeni altul să visez rămân indiferent ce ar urma
mă încercui tandru trist nu primi crucea cu Crist sleit *our taste of haste*
ne-am găsit unul într-un sfârşit *why the waste*

Marinarul din prea frumoasa poveste

Europeni necunoscuți adunați de colocviul Joyce *c'était des poussières*
eşti priceput în vorbe fier au pomenit numele tău înainte să-i disprețuieşti
călătoreşti în mintea mea cu viteza luminii îți pierdusem urma printre linii
nu ştiam unde mă dădusem bătută erai neutru marea necunoscută
ciudată coincidența nume românesc *Ulysses* îți punctau absența
indiferența lor era de înțeles condescendenți nu le dădea curiozitatea ghes
tu nu poți fi ca ei aceşti 1 2 3 patruzeci şi şapte ochi îngăduitori zâmbete şoapte
veniți din lumea lor fac scurtă escală într-o Românie patriarhală
umilitor ascult întreb fac conversație într-un decor de aşteptări pierdute
n-ai venit n-a meritat n-ai putut chiar te-am găsit cum am crezut
mărturisesc *I had a crush on him* bravăm când nu ştim să mințim
a fost *a lot more than a crush* mi-ar fi curs paşii pe alt făgaş
ai năvălit brutal într-o realitate neîncăpătoare ai sfărâmat zăvoare
țin în mână adresa nu ştiu ce să fac să o las îmi vine de hac
izolată în azi ce s-ar putea întâmpla dacă ți-aş scrie aş afla
sunt oarbă când vreau să te văd n-am degete să scriu cine să fiu
îți mai spune ceva numele meu mă trag sub carapace crustaceu ce sunt
curaj mărunt cum să încep spunându-ți pe nume ai străbătut o lume
pare curiozitate mă păcălesc am început deja să te pândesc hotărăsc
peste o săptămână să vedem ce răspunde brusc înțeleg am ce ascunde
mă îngrozesc puteai fi aici acum nu m-aş pricepe să rezum am ajuns
răspuns privirilor tale întrebătoare n-am altă înfățişare
nu întreba n-am să întreb pe nimeni cine este
marinarul din prea frumoasa poveste

A sunny place for shady people

După luni de nehotărâre plicul cu adresa ta e încă pe birou
te uiţi încruntat ecou al gândurilor mele târziu infidele
luna noastră noiembrie între azi şi ziua când ţi-am scris prăpastie
de ce ai aşteptat atât mie mi se părea că m-am grăbit m-ai dojenit
a fost o glumă presupun acum nu auzi orice aş vrea să spun
îndoială aştern literele pe coală aş vrea să ştiu cui scriu greşesc
suntem aproape dincolo de aşteptare tot încolţesc emoţii vii
stai de partea cealaltă a biroului scrii cu litere hotărâte
douăzeci de ani mi-am dictat scrisorile secretarelor file trecute
m-am dus să-i mulţumesc personal închipuie-te pe un cal alb descinzând
scrisoare importantă uită-te bine la mine o scriu surâzând
telefonează-mi de îndată te rechem ai telefonul lângă mâna dreaptă
ce vrem de fapt îţi scriu prima dată în viaţă schimbarea la faţă
stau singur pe malul mării şi scriu cu fiecare pagină aflu te ştiu
deblocăm Freudian vorbă cu vorbă ne întretăiem paralelă pe meridian
nu simţi că ai o cocoaşă pe suflet preget s-o ating am una la fel
am adunat cu zel sunet cu sunet rondel îmbătrânit recitit
dacă nu scriu nu ştiu să fiu tăceai filozof rămâneai s-a dus
mă întreb o fi rămas ceva nespus dintre mărturisirile decente
aparent inocente scrisorile dintâi duc inevitabil la finalul rămâi
în spatele storurilor trase citeşti sentimentul Biblie cu colţuri roase
înţelegi mai mult decât spun adun ce a fost alegi cu tâlc aprinzi
taci mâlc cuprinzi în ochi ploaie deasă cu oraşe acasă te-ai rătăcit
soare răcit urcă peste capetele noastre îi simţi cum aruncă cu pietre în noi
scrie-mi o pagină pe zi cei mulţi goi de iubire urlă nu
a sunny place for shady people acolo eşti tu

My Finnegans-Wake mind

Răsuceşti scrisoarea în mână timbru de România amâni furia instinctivă
te uiţi la expeditor se ridică de pe amintire un stor asociezi adresa liceul
policlinica iniţialele jocuri de semne vremuri nedemne să fie evocate
ceva răzbate din plic îl dezlipeşti febril brusc ai degete ochi de copil
câte capitole are o viaţă de om te pui în mişcare atom cu atom citeşti
câteva rânduri care nu spun mai nimic ridic un colţ de hârtie te privesc
în vremea din urmă am învăţat să îmbătrânesc tu ce mai predai
te caut tocmai fiindcă nu speram să te găsesc stai pe gânduri
e clipa să citesc printre rânduri fiecare frază are un semn de exclamare
ce stângăcie uluitoare în cuvintele tale întotdeauna atât de puţine
până să ajungă plicul tău la mine m-am instalat turceşte pe covor
te măsor din cap până-n picioare imagine trecătoare mă prinzi din zbor
se răsuceşte ceva în mintea ta nu mă căuta nu vreau să mă găseşti
păşeşti la un fir lumină distanţă reciteşti pagina restanţă întârziată
prelată de spaime s-a aşternut pe carcasa sensibilităţii ruginite
respirăm pulbere de clipe nimicite sunt ce erai eşti ce eram mai avem
suntem suprapuşi ne separă o viaţă ne uneşte o despărţire amânată
păpuşi de plumb dezgropate de lopată arheologul timp munceşte
sublimul Yorick craniul iubeşte muţeşte viii mai pot comunica telefonic
o voce pe fir un plic în cutie închipuiri în minţile noastre o mie *trick or treat*
meet me everafter te invit la plimbare în universul meu de *I wish*
nu ne dăm încă învinşi a venit clipa să trăim deodată cu ochii deschişi
scrie vorbeşte văd ce vezi în noaptea mea visezi amurgul tău mă adoarme
las să se sfarme trezia de maluri duhul din sticlă scapă în valuri
ne ţintuieşte faţă în faţă ne răsplăteşte cu încă o viaţă *time to find*
amână priveghiul care scormoneşte *your Finnegans-Wake mind*

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Să nu fiu tulburat de nimic pe lume

Aş vrea să-ți pot spune Crăciunul viitor o să fiu la Berkeley
cum o să mă găseşti dacă nu ştii că plec ce miracol să ne adune
o să citesc o să scriu o să cunosc oameni teama de nou o înec
altfel sperasem de Crăciunul trecut dar tu nu mai semeni cu tine
stau singură cu stiloul în mână e noapte plouă grădinile sunt pline cu apă
ies melcii exasperant de înceți ne-am retras în cochilii prea degrabă
încerci să mă înveți că nu ne-a rămas mare lucru de ales
mereu mai greu mă pornesc într-acolo în gând te simt ezitând
stau de vorbă cu mine aş vrea să te aştept depărtarea ne ține piept
mi se întâmplă multe în absența ta ți-aş povesti de-a fir a păr dacă aş putea
trăiesc şi tac între străini m-aş fi apropiat n-a fost să fie
îți tai o felie de timp o ungi cu îngândurare n-ai chef de mâncare
în fiecare picur de ploaie curge un nor până rămâne cerul gol
ascultai cândva radio Londra pe româneşte istoria se primeneşte
plouă cu anii tăi petrecuți în țară plouă peste viața lăsată afară
te duce torentul te îndepărtezi pluteşti peste livezi cu meri scuturați
suntem frați de singurătate în uşa noastră mereu mai închisă cine bate
se adună mintea melc a bucurie strânge idei în poleială de euforie
e un regal să gândeşti în fața unei ceşti aburinde de filozofie
dispar în jur un nume azi mâine altul nu vrem să facem saltul
abur de împăcare ne ține mulțumiți în picioare fugim trăim
ne bucurăm de fiecare moment indiferent că aduce ce vrem ori nimic
nădejdea inamic e nor destrămat a plouat peste viața cearşaf de afară
ploaie cu gheață de toamnă amară o aduc înăuntru să se usuce
o să putem dormi pe ea până-ntr-o zi anume
când n-o să mai fim tulburați de nimic pe lume

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Mintea mea de vizionar

Aeroport occidental forfotă înstrăinare cale lungă zburăm peste zare
mă priveşti cu inima strânsă ți-e teamă că mă descoperi cu fața plânsă
dincolo de drum adevărat încercarea târziu ne-am alăturat decolarea
te simt străin aş fugi îndărăt cum o să ne împăcăm hăt departe
parcă am pleca pe Marte nu doar peste ocean astronauți pe un an
îmi iau inima-n dinți îți vorbesc mă bâlbâi îți rătăcesc ochii ce simți
surâzi absent ce mare lucru o călătorie gânduri accident în minte o mie
ştii să-mi fii aproape poți dispărea nicăieri mă trezesc prăbuşită în ieri
n-am îmbătrânit împreună ne regăsim când aşteptarea s-a resemnat să apună
nu ierți niciun minut pierdut ce cursă nebună în celulele tale
luptă disperată cu coif zale nu țin pasul te urmez cu prudență
spaima nesfârşită de indiferență te sileşte să încetineşti calvarul
mă sfredeleşti cari pe umăr amarul de ce nu împărțim greutatea
aici crucea acolo cetatea între ele avionul aşteaptă singură treaptă
mă iei de mână eşti cu mine are să fie totul bine încep să am umor
mă împingi uşor pe scaunul de la geam chiar plecăm întreb ce credeam
fereastra mea spre lume eşti tu când mă atingi văd filme în culori
flăcări în ochii mei nu le stingi dacă ne-am face aviatori de sentiment
am zbura permanent în iubire fără oprire rută radar orar
doar noi pierduți în infinit fără întoarcere fără sfârşit fără țel
cel care şopteşte în mintea ta *beware* nu mai are deloc putere
cred în tine râd eliberată căutam un tată am găsit un îndrăgostit
se amestecă vârstele noastre scăpăm din timp prin hublouri albastre
ține-mă bine de mână plutim spre împreună cât o să mai fie
nicio plecare vie nu e niciodată în zadar
cât timp ne însoțeşte mintea ta de vizionar

Do I dare wait until tomorrow

Ai întins aşteptarea coardă l-ai împins pe curând să se piardă
m-am spulberat m-am adunat fir cu fir regândit am mai îmbătrânit
întinzi mâna să fim prieteni asta aş fi vrut de la bun început
pădure albă de mesteceni vin frazele tale te uiți în rafale
mă măsori cu distanța unui străin ne spunem multe dar puțin
nu am resentimente nu-ți explic ştiam de mult ce înseamnă nimic
sunt calmă priveşti insistent îți trece curent prin palmă spune ceva
citesc un da în ochii tăi din catifea întreb fleacuri răspunzi atent
descrii pe larg flutură răbdarea pânză albă de pace prinsă de catarg
sâmbure de îndoială în miez de sensibilitate ai avut ai acum dreptate
urmez exact cărarea pe care o croieşti sunt binevenite orice veşti
te încrunți judeci ceva nespus sunt între noi munți un soare apus
oricât de neutru am conversa mă inundă tinerețea n-o pot uita
eşti parte din ea ai trecere liberă amintirea e zid eşti iederă
fiecare rid e o poveste ne schițăm fețele fără să prindem de veste
ştii despre mine mai mult decât spui nu arăți nu te poți vinde oricui
ce am în minte nu are importanță ții uşa închisă mâna pe clanță
sau mă înşel nu ai venit pregătit să porneşti un măcel de uitare
întrebare surâzătoare nu ai răspuns taci abătut apăsat ascuns
simt că ai vrea să fac eu primul pas m-ai lăsat fără glas
n-am nicio putere să te schimb nu îngădui nimănui să te spulbere
ai un nimb nedumerit nu se potriveşte ce aşteptai cu ce ai găsit
nu pricepi de ce nu am țepi orgoliul meu e mai subtil te ocoleşte
socoteşti pe degete băbeşte o dată de două ori te trec fiori
te întreb deschis *how often do you come do you go*
vrei să vorbeşti dar *Do I dare wait until tomorrow*

I thought for the rest of the day

E frig la Sibiu pornim spre Păltiniş te regândesc cu teamă pe furiş
acolo a trăit a fost îngropat aveţi acelaşi nume nu ştiu ce v-a legat
fiecare zi aduce ceva neaşteptat te bucuri de viaţă fără şovăială
nu te îneci niciun moment în plictiseală cuptor cu foc continuu de idei
1 2 3 7 nici nu ştiu când s-a lăsat noapte ne-am întors la hotel zgribuliţi
lipiţi de geam ne uităm ploaie de vară verdele viu al dealurilor înfioară
e prima oară că vin aici mă sperie călătoria baţi lumea fără piedici
credeam că o să fiu acasă cu tine oriunde surâsul din suflet trist se ascunde
atâtea vârste ne-au despărţit cum să cred că un simplu Sibiu ne-a unit
mi-ai povestit întâmplări nespuse nimănui s-au deschis petale ochii tăi căprui
îmi las vreme să înţeleg să se învârtă cu încetinitorul pământul întreg
suflă un crivăţ de ani din spate ne învăluie bucuria doar pe jumătate
restul rămâne îngheţat irosit să piară din limbă vorba sfârşit
deschizi televizorul mă tragi alături în fotoliu nu merge sonorul oftezi
lespezi de stâncă zidurile peste noi n-am găsit niciodată trifoi cu patru foi de noroc
râzi nici n-ai căutat pentru fiecare despicare ai luptat până la soroc stai cu mine
îmi spui la ureche rugăciuni creştine *our father ave maria thy will be done*
un an e lung dacă ştim să-l trăim te încercui în braţe mă aduni
m-ai lăsat mult în urmă te-ai întors mă iei număr cu tine 1 2 3
poate 7 revenirile mi-au ajuns neliniştea nu-şi află în numărătoare răspuns
de o mie şi una de ori dacă te-ai trezi în orice pat din ochi m-ai găsi
îţi ascult cu urechea ciulită sufletul murmurând cânt de linişte blând
ne înţelegem fără să spunem un cuvânt mângâi cu degetele ce ai în minte
pe pipăite descopăr ce aştepţi ce cauţi ce vrei
vino *I thought for the rest of the day*

Prima mea discuție serioasă cu mine

E gol Cişmigiul în zori mă măsori de parcă abia ne-am întâlnit
de ce am venit aşa devreme abia răsare soarele umbli neliniştit
ce-ți aminteşte parcul cu pomii bătrâni apa mâloasă din fântâni
purpura răsăritului te învăluie curiozitatea stăruie să te ghicească
ce veche întâmplare lumească te aduce aici ființele trecute fug furnici
câți ani aveai cine era o iubeai mulți se ascund în tine aştept
te opreşti în loc mă priveşti drept în ochi nici țipenie de jur împrejur
mă înveleşti abur nu mă desprind îți văd gândurile plutind aurii
câte secunde atâtea bucurii speri de la fiecare clipă neştearsă
varsă zodia ta peste mine întâmplări petrecute în cele patru zări
îmi laşi pe buze gustul fericirii de a exista fiecare zi e o stea
cutreierăm un univers fără capăt vorba e țipăt alb spre nicăieri
inutile istorii încăperi stau sufletele să ne zboare fără străjeri
ai evadat din ieri mă tragi din soare răsăritul nu are căutare
începe un acum fără drum către altcândva ține-mă în preajma ta
alunecarea în netimp e sângerie ca un ghimp de trandafir în carne vie
la porțile neîntâmplării suflă îngerii din goarne să mai aştepte
micile tale gesturi înțelepte mi-au dat o lecție de vecie simt tot
sunt nefiind îmi scot din vine încetineala te prind seacă cerneala
nu mai pot scrie ce ne-zi înfăşoară alăturarea din fiecare seară
vii ieri vii mâine doar neînțelesuri din care zadarnic curg versuri
tăcere răsărit nelinişte adâncă sap în însingurarea ta stâncă
m-ai început m-ai vândut a trecut am pierdut nu mă crede
nu ne vede nimeni ascunşi în frunziş slobode atingerile păienjeniş
de unde te întorci încotro pribegeşti străine
eşti prima mea discuție serioasă cu mine

Era real nu vis

Zăbovesc în apropierea ta nu mă certa e drept demult n-am fost la mormânt
cruce petec de pământ tatăl tău tatăl meu nu-i simți cu noi mereu
taci brutal răsuflarea hamal duce aerul încins în rărunchi te-ai desprins
supărările tale mă lasă mută oricâte flori pui vremea nu-i împrumută
nu vin cu anii la cimitir altfel plătesc absenței bir aprinzi lumânarea
buruienile îşi trag din rădăcină culoarea răscoleşti firea dacă le smulgi
ninge cu fulgi de plop amorțeala şiroieşte potop privesc cu sufletul împietrită
eşti plită înroşită strecori flăcări spre ziua de apoi vrei să ieşim din noi
atâtea cruci unde ne duci întârzie plecarea din urmă norocul s-a zgârcit
turmă de umbre în jurul nostru dans îndrăcit ne era dor de ele au venit
dincolo sunt mai mulți ascunde-ți apăsarea în tristețea mea neputincioasă
aducem un om tocmit la coasă tulpini retezate viețile furate
bulgări de pământ răscoliți flori de o vară noi înşine aici pândiți
ne mai îngăduie ființa împreună ceasul de cumpănă încă nu sună
te privesc întreg în costumul negru te aleg dintre întoarceri cea vie
îți numeri morții cu îndărătnicie mă tem să te ating să te tulbur
vine îndată vremea să te fur să fii prelungim rugăciunea zi cu zi
te întorci către mine ieşim pe alei curg paşii 1 2 3 7 se lasă noapte
o zi întreagă am petrecut cu ei a venit vremea să ne îngăduim în doi
se cern alte ploi peste noi aşteptare înfrigurată atingeri lucitoare
răbufneşte trupul ne ies bătăile sângelui în întâmpinare
s-a înserat peste oraş spui sunt laş dar trăim e bine
palmele tale ştiu să aline căderea dincolo sunt toți ai noştri
nu sunt monştri în gând când mergem spre casă adaşti îmblânzit
îmbrățişarea s-a statornicit zid spre tărâmul interzis
n-am spaime oriunde aş fi fost cu tine era real nu vis

Trăim amândoi atemporal şi aspațial

Eşti iar străinul pribeag colindând neştiut meleag te gândesc
scrisul e dar dumnezeiesc umple golul din închipuire cu iubire
bine faci că taci n-aş şti să răspund de mult trebuia să mă ascund
am brăzdat de la un cap la altul amintirea am din tine privirea
ochii străpungând cartea abia sosită indiferență seacă ispită
pe bancă lângă mare poemele imaginare se împărtăşesc prind culoare
albul se înroşeşte la soare pagina aprinsă de sânge orbeşte
se zbat literele în versuri închisoare începi te-am rugat cu cuprinsul
de aici înainte închipuirea izgonită învinsă sfinte cuvinte urcă la cer
înțelegerea temnicer rămâne mută dă curiozitatea să se ascută
pui ochelarii întunecați te fură valurile sparte citind te zbați
aici acolo între pustie de la mine la tine castele pe hârtie
locuieşte-le din când în când în fiecare vorbă fereastră mă vând
cumpără toate geamurile din lume nu lăsa marea în spume să le şteargă
înveleşte în sticlă mintea largă vitralii de întâmplări tăinuite
doar ție desluşite semne de aşteptare întrebare ce gândeşti
vin zările peste noi grămadă chiar dacă ochii nu vor să vadă
apa uscatul aerul se învârtejesc pândite de misterul nefiresc
prin fiecare ochi de geam încondeiat mă tragi să n-am odihnă
urcă în odaie lasă storurile citeşte în tihnă clipele cu cât trec ne unesc
pas cu pas străbatem ce a rămas până la ultimul punct neatins
pe nesimțite m-ai prins sunt ceață fără trup cu visul pe față
te cauți eşti fum abia acum pornim împreună la drum
nu citi lacom nu te grăbi mai lasă să fie şi mâine o zi
când ajungi la ultimul rând tu o să fie un eu imaterial
o să trăim amândoi atemporal şi aspațial

2022

Nu m-am schimbat

Plouă cu aşteptări
ploaie de vară pe seară
tropăie picurii în geam
aştept ce nu am
bucurie să fie mereu încă un mâine
înfloreşte necunoscutul
se prelungeşte trecutul
mi-e mintea udă până-n prăsele
plouă în închipuire cu stele
atâtea lucruri minunate se pot întâmpla
important e să ştii aştepta
trăiesc încet cu răbdare
scriu între soare apune soare răsare
secundele sunt încărcate cu lucruri de făcut
fiecare zi ulcior înflorat de lut
îl las în ploaie să adune
întâmplări rele întâmplări bune
s-a căscat cerul la mine în fereastră
duhul tău duhul meu întunecarea noastră
stau la taifas ce altceva ne-a rămas
cu ce ar fi putut să fie
oricât ar ploua n-o să mai vie
nu te apropii nu te îndepărtez
îmi lipseşti adun timp să mă înnorez
plouă iar cu ce am aşteptat
mai spui nu mai spui Nu m-am schimbat

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

I love the sound of your voice

E noapte târziu sucesc stiloul în mână vreau şi nu vreau să scriu
nu pot adormi dacă nu pun pe hârtie golul de peste zi adie dezamăgirea
privesc caleidoscopul în care e pisată cioburi iubirea ora trei
nu am chei potrivite să descui singurătățile fură-i lui Cupidon săgețile
ai lăsat în urmă dâră de nu vreau împotrivă ar fi crunt să stau
ce simt când mă gândesc la tine iliade odisei în ruine
e chipul tău închipuirea mea e chiar adevărat până la urmă n-am aflat
eşti altul decât construiesc a venit vremea să mă dumiresc
începe însingurarea a doua oară de data asta n-o să dispară
sunt zilele pline n-am timp să lenevesc ascuns în sânge urmăresc
dintre atâtea feluri de apropiere ai ales-o tocmai pe cea cu gust de fiere
nu vreau să dorm cineva ne înfulecă timpul hai să stăm de vorbă
să păcălim anotimpul din urmă cu şiretlicuri iscusite sună-mă
n-o să ne atingem de vorbele oprite o pornim de la bun început
nu ne-am cunoscut niciodată nu prea pot uita tot dintr-odată
ia-mă încet dezamintire cu dezamintire n-aş vrea să te scot din fire
taci mut neştiut nu m-ai lăsat să te trag în trecut bine ai făcut
nu ştiu ce vine nici tu nu ştii măcar să împărțim victoria că suntem vii
te am în minte chiar dacă tu adevăratul ai fugit înainte
nu mai simțim la un loc încăpățânarea încă pune paie pe foc
sunt clipe goale când îmi pieri din cale ca şi cum nu m-aş fi născut
decât prăbuşirea în nimic mai bine iau un plic rescriu prima scrisoare
câte ocale de uitare ți-ai atârnat de mâini de picioare nu răspunzi
te ascunzi în a patra dimensiune miezul de lumină al nopții apune
dacă mă cauți mâine o să tăifăsuim alove despre Joyce
orice spui *I love the sound of your voice*

Ce se va întâmpla cu noi doi

Au înflorit oțetarii cu mirosul lor pătrunzător de copilărie trecută
era unul în curte la Hala Traian umbra ta mută a alunecat lângă el
îmi hoinăresc emoțiile fără țel m-aş opri lângă copac m-ai primi
mai înțelept ar fi să nu mă apropii umbră deasă de niciunde acasă înnoptezi
mă strecor în ce vezi desluşesc depărtarea în valuri marea adâncuri înghețate
prin câte grădini suspendate ai trecut dacă cumva umbra ta s-a pierdut
fac drumul singură până în curtea poştei aştept să ajung cu tine
ştiu unde stai spuneai odaia mea cu geamul spre stația de tramvai
iedera cu zorele pe gard petecul de grădină ochii tăi de negură ard
ce cauți în universul primilor mei douăzeci de ani neştiuți XX romani
ce-ar fi să ne întâlnim acum prima oară dantelă de întunecare uşoară
ai venit din viitor să expediezi o scrisoare neființă sub oțetarul în floare
parfumul lui înecăcios mă încântă lasă timbrele urcă scara din dos
ciment cenuşiu brusc înotăm în imensul hol pustiu uite curtea prin geam
două umbre a ce vom fi nu suntem încă eram întâmplă-te în această clipă
fă risipă de sentimente îndrăgosteşte-te de tot fie şi pentru X momente
priveşte-mă cu încetinitorul cunoaşte-mă cum sunt opreşte motorul soartă
poartă-ți tinerețea cu blândețea cuiva care ştie că nimic nu se poate uita
îți iau plicul din buzunar sunt aici nu-l trimite în zadar atinge-mă
reazemă-te de irealul în care bântuim e unica noastră şansă să ne iubim
lumina ne ajunge când nu te aştepți mistui-o scrum cu ochii înțelepți
blândă lume înserată nu te poți ascunde inimile tale se arată
doar una e a mea dar nu pentru vecie sufletul te caută scrie
e trecător izul amar dulceag de oțetar grăbeşte-te să-ți fie dor
mă înspăimânt am umbra ta de pământ presată între foi
a mea nu e ce se va întâmpla cu noi doi

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

But there was nothing

Ave Maria mater Dei catedrala Sfântul Iosif magia credinței
singură în strană cu ochii închişi tu unul proscrişi întârziați
vinovați de prigoană a clipelor ființei *Dominus tecum* de acum
capul în palme îți încredințez înălțările calme *ora pro nobis* crez
casa Tatălui n-am încetat să caut am viață încă pentru păcat
ai umblat lumea mare nu m-ai aflat roagă-te cândva ne ajungem
înfrângem *pecatoribus* suflet întoarce-te în alfabet mai aştept
botez cu cruce de sare pe frunte saltul din neam să-i încrunte
m-am născut în prăpastie urc an cu an te-am legat de liman
părintele Schubert jumătate de veac un sfert al tău trecem trac
benedictus eşti crucea de care mă feresc cred tot aşa cum iubesc
aici acolo ai mei una eu sfânta treime 1 2 3 tu departe cu ei
nu înțelegi de ce mă frământ *gratia plena* spulberată în vânt
pogromuri crucificări *quo vadis* deschizi închizi drumul către Paradis
ai Biblia în minte cuvintele sfinte vechi noi puhoi de îndoieli
pune alături cununa de spini ajută-mă să rămân între creştini
ecce homo dă de la tine paharul împarte cu mine veghea harul
încotro mă împingi te chem flacără stingi iubirea apără *in ora mortis*
mă rog trează cum scriu în vis vibrează orga *Te Deum* ai decis
rămânem în eram n-am nicio nădejde să te rogi cu mine pentru ce vine
pro nobis am stele colorate sub pleoape deschide-te aproape
numai ție ti-aş putea mărturisi sfâşierea între noapte şi zi
incertitudinea e averea mea sunt eu sunt ea cine mă vrea
crucea sau steaua în şase colțuri cui te dai pe ce juri
îngenunchează lângă mine în strană te ating
deschid ochii *but there was nothing*

Ne înțelegem prin gând

Ghemuită în pat nu pot să adorm cu fiecare înserare distanță te transform
nu te mai am în minte în orişice moment în noaptea nemişcată te cercetez atent
s-a topit risipirea de bucurie descopăr nefericire cum e să ai mândrie
stai strâns în cochilie s-a tăiat răsuflarea unită mi-e inima învelită
din vreme în vreme simt încă mă chemi se lățeşte ora mileniu când geme
trec burniță întâmplările film neregizat dau anii netrăiți pe un nu am uitat
are căluş în gură trupul meu de lână pură mare amator de căldură mută
înnoptez cu ochii deschişi văd un zid dincolo de el tu indiferent torid
aştept fără să vreau nu vreau ce aştept e mai deştept ce faci ai pus punct
nu stai la căpătâiul trecutului defunct adormi în azi mă cațăr în mâine
apăr ce am trăit prelungesc neputința te irită inconştiința inutilă
câine de pază frica de milă mă ține departe de firul răsucit amuțit
nu-mi pot închipui cum ar fi să te am aici se umflă sensibilitatea arici
te simt nimeni te vreau tot cuşcă cu gratii de ce nu ştiu cât nu pot
I am in love with love grav sună minciuna câte vise pentru mine doar una
mai adoarme-mă numai o noapte cu vorbe coapte la adăpostul tău
de mâine scriu pe frunte câine rău sfâşie tot păzeşte de înduioşare
strânge-mă cât poți de tare iar trebuie să te învăț oare chiar te uitasem
coase-mi un petec de împreună o să găsească degetele unde să mi-l pună
te mângâi trist nu mai exist decât afară din tine imagine în mişcare
o să renască vreodată altă înserare apropiată visată nemaiîntâmplată
să-ți dorm pe suflet să comunicăm în secret vino să te văd cu fața
albeața zorilor orbeşte te retează chiar când *alove* oboseala creşte
închid ochii strâns adormit cu spatele în inima mea îți dă somnul în plâns
mă ridic ostenită nedormită vino măcar din când în când
ai cearcăne şi tu ne înțelegem prin gând

Avem amândoi aceleaşi senzaţii

Vorbeşti la telefon preocupat e cald după duş mi-am pus un halat
arăţi de la spate înspăimântător de serios mă apropii fără folos
dau să te ating mă obsedează *the overwhelming question* cui o pui
nimănui spui din ochii căprui întorşi încoace căprioară într-o doară
nespus de vulnerabil despicat între odaie şi dincolo febril ciudat
ai atâtea de discutat habar n-am cine eşti San Francisco e în poveşti
m-ai ajuns nepătruns nesperat aşteptat care basm vine la rând
curând ai să tragi linia de sfârşit ne întoarcem de unde am venit
urzeală de fire nevăzute ne trage ne desparte al tău până la moarte
cum să te cred după braţul lânced cu care mă aduni iar suni
ce se mai poate întâmpla unde vrei să alergi mergi mai încet
ca să te pot urma mi-ar trebui un jet de energie dorinţe o mie
nu vreau decât să-mi surâzi să înoţi în mine până la gât
lumea ta necunoscută fă-o pierdută opreşte timpul să nu mai curgem
ne retragem în Oceanul Pacific dincolo de telefon nu mai e nimic
mă scrutezi cu sprâncenele groase ridicate iar simt pe nemestecate
pe halatul meu jilav scrie *alove* numai tu vezi sclav de bună voie
e vie privirea ta înrobită se dă neodihna domolită receptorul sunt eu
desenez cu talpa udă un careu magic nu mai ieşim ne auzim
pentru care din noi e veşmântul de întunecare amândoi luminăm
nu-i încă vremea de plecare amânăm fusul orar toarce în zadar
mă tragi cu teamă parcă ai da seamă de tine cuiva nu mă judeca
am zburat înainte în minte te-am tras pe roată în cuvinte
jur să stau cuminte nu mai scriu sunt mulţumită să fiu
un an o lună o oră o secundă sorbim rămânerea în raţii
amuţim avem amândoi aceleaşi senzaţii

Your very first letter

In drum spre Predeal s-a întunecat în pădure cine vine ziua s-o fure
e plimbarea mea preferată de la Cioplea în jos ți-ai scos haina ca altă dată
îți spun pune-o la loc mă aduni la subsuoară 1 2 3 gângănii zboară mă feresc
am pornit târziu m-ai lăsat să citesc să scriu ne pierdem în noapte
7 zile ultima duminică împreună când Dumnezeu se odihneşte ne adună
sub haina ta miroase a deodorant masculin şi cămaşă asudată de in
cu cât se răceşte afară creşte căldura interioară surâd involuntar
dar de înserare în ajun de plecare te încercui cu brațele amândouă
ai în pupile boabe de rouă când mă priveşti mă umezeşti cu zile
suntem o săptămână nesfârşită creația încetinită amânăm odihna
abia m-am tras din coasta ta despărțirea mă sperie năvălesc anii puzderie
primeşte-mă înapoi doar pentru astă seară însingurarea coboară lungă scară
mantie groasă bătrânicioasă acoperă sumedenie de lasă nu-mi pasă
adie a brad răşină pârâu de munte nu se văd tâmplele cărunte
ce vină ispăşim că trăim saltul în timp pe viu în codru târziu
îmi pui haina pe umeri începe iar suntem tineri zâmbeşti resemnat
am încercat a cui e greşeala vine vârsta negreşit odată cu răceala
putem trăi în beznă te simt e destul înfulecă duminica un luni nesătul
fereşte-ne vine o înstrăinare pe vecie chiar acum când mâna mea scrie
n-ai să mă recunoşti n-o să ştiu ce aştepți vin paşii târşâiți înțelepți
cade tot întunericul din univers strânge-mă lung sub coastă nu te opri din mers
pândesc printre copaci vietăți treze sânge în sânge *alove* trecute amieze
viața de noapte a firii e necunoscută cineva se ascunde în tine mă sărută
nimic n-o să oprească duminica să crească într-o zi ne-ar despărți
dacă n-am şti *it has to be worse before it is better*
nici n-ar fi existat *your very first letter*

Un biet predicator vagabond

Ce linişte când dormi vremea doarme în tine tâmplele galaxii vecine
m-am trezit înainte răsare un soare stele pierdute cad în morminte
zvâcnesc frici mi se zbate viața suntem aici îți scrutez fața
straturi de dimineți de unul singur adânc visezi *solitude mon amour*
au lunecat atâți ai noştri înspre nefiresc cu atât mai mult te iubesc
răsufli în valuri te respir cu sfială şaluri de oboseală pe obraji
paji ai înțelepciunii ochii îşi odihnesc tăciunii de copil neastâmpărat
îmi abat gândul de la lumină înmuiem în noapte ziua străină
întunecă-mi ridurile alungă schimbarea desființăm de azi deşteptarea
îmi coboară pleoapele peste orbitele tale cine stă temător în cale
dacă visezi în mine ce nu vreau să vezi te înnorezi nu spune nu
am trecut amândoi prin liceul Mihai Viteazu rătăciți pe culoare
ai crescut mare mi-ai tras petalele plecare cu plecare mă iubeşte
cine ghiceşte cine bănuieşte visul tău ar putea schimba era în o să fie
feerie de viitor liniştitor sunt în miezul subconştientului vulnerabil
stream of consciousness inexprimabil habar nu ai că te pândesc
tremur hoțesc de sentiment renăscut din cenuşă şi bulgăr de lut
chip slut între noi absența doarme-ți penitența îngân o *Ave Maria*
să nu-mi fure trezia bucuria te răsuceşti cu fața la perete
sete de sunt sorb lacom te mistui atom cu atom ai o poartă în ceafă
agrafă de incertitudini zăbovesc agățată te răsfoiesc în iubiri
te-ai deschis tunel fără să bagi de seamă dorința mută cheamă
alunec răbufneşte răsăritul în suflet pâlpâie alarmă miezul secret
n-am vrut să fug de tine nu ştiu când m-am trezit cine e gonit
rătăcim în neştire nesfârşit *between us alove bond*
te deştepți în străfundul meu un biet predicator vagabond

2022

Nu îmi pot îngădui sau ierta să te pierd

Te razi ai barbă de Moş Crăciun cu gust de săpun ce mi-ai adus
pe tine te voiam te am sunt atâtea de spus ai poposit la apus
te urmăresc peste tot nu vorbesc prăpastie fără fund bucurie că sunt
îmi spui am fost aici în fiecare dimineață de când alergăm pe viață
dar tăcerea dintotdeauna întreb ți se colorează fâşii de obraz câte una
rămâi sărbătoarea de iarnă lasă anii despărțiți să se cearnă
să fim fireşti chiar dacă habar n-avem cine sunt cine eşti ai răbdare
nu se îndrăgosteşte nimeni la întâmplare ai gheață pe suflet se topeşte
numără 1 2 3 băbeşte până la 7 fapte de vitejie te-ai tăiat la bărbie
curge sânge încins pari surprins adineauri aveai obrazul nins
nu vrei să dovedeşti nimănui nimic te sui în pat te pui pe aşteptat
mă bat de una singură cu irosirea veche fericirea floare la ureche
o ştii pe dinafară trecutul să piară după război nimic nu te mai înfioară
lungă cruntă bătălie de la nuntă la frăție mi-aş lua o scutire
lipsesc de la lecția de neputință de azi până în neființă chiulesc
chiar nu mai ştii să spui te iubesc zăpadă imaculată paradă de neştiință
fiecare zi trăită are dreptul la surpriza ei de Crăciun fii bun
priveşte-mă cu luare aminte părinte al nimănui ne luăm de suflet
repet în taină ce aveam să-ți spun întâmpină-mă înainte să apun
am mâinile până la cot în vreau te răzgândeşti mai bine mai stau
do not ori *do* am tot trăit eu tu ce crezi că aş putea să mai dau
picurii de sânge până ce firul se frânge ți-i şterg cu palma
mă îngrozesc în ochi amintiri de-a valma te însemnez cu degete purpurii
ştii ce să-mi dai îmi crestezi inelarul suntem frați de cruce cu harul
n-o să mai vină niciodată vremea veche să te dezmierd
nu îmi pot îngădui sau ierta să te pierd

Răsfăț prin scris

E ziua cea mai lungă începe zodia mea încă o dungă zăbreleşte lumina
te-am adus la mica librărie de la Sfântul Ştefan lângă Popa Soare
an de an începeam şcoala luând de aici caiete învelitoare manuale
papetăriile sunt pentru mine ispita cea mare câte unelte de scris
le-aş aduna pe toate vis comori fermecate deschizi uşa curios
mă pot uita pe săturate mă apuci timid de palma dreaptă nu scrie
încăperea asta sărăcăcioasă e prima treaptă din împărtăşita bucurie
ai stat ca mine la coadă să cumperi hârtie albastră nesincronizarea noastră
te uiți bine în jur nu mă satur să mă închipui scriind văd cu jind
eşti gata să plăteşti prăvălia întreagă bagă de seamă o să scriu tot ce ştiu
n-ai teamă răgazul meu să fiu eşti tu chiar dacă citeşti spunând nu
îmi strângi degetele să le frângi fereşte-te de primejdie nu cumpăra hârtie
racul din mine zgârie semne cu cleştii despărțirea îți povesteşte privirea
e încă ziua cea mai lungă amăgeşte-mă noaptea îndepărtării alungă
îmi trec brațul pe sub haina ta eşti făcut din căldură de catifea
nu merg la şcoală nu contează câți ani sunt între noi vârsta e goală
umple nealăturarea cu îmbrățişarea de care nu ai uitat sper
cer prea mult dacă nu vreau să se facă seară soarele nu coboară
stăm în vară până dincolo de fire cât să adunăm provizii de iubire
librăria scrisului meu e de fapt copilăria soră naivă cu vecia
cresc înăuntrul tău a b c n-au să te părăsească literele mele
sfârşitul începutul se încurcă între ele x y z acum te cred
cumperi caietul din care o să fac o carte cu cât eşti mai departe
are coperte groase tăinuitoare cititul are să te tragă din ascunzătoare
până când ai să fii atâta de deschis
încât o să învăț să te răsfăț prin scris

Îți vorbesc cu voce tare

La a noua înălțime am ieşit pe balcon când încă dormeai
îmi vuia capul de rime pe care le goleai de sens când răsuflai cu mine
a hurducăit primul tramvai începe o zi plină fericirea mă termină
sunt neinteresantă când fiecare clipă de trăire obsedantă e sătulă
soarele sângeriu iradiază bucurie prea destulă pentru lumina că rămâi
pun pariu pe visul tău dintâi te-a surprins viitorul fără aşteptări
te deprinseseşi să treci fără oprire gări după gări țeşi somn încetinit
ne-am obişnuit unul cu altul am îmbătrânit cum se moaie asfaltul
avem în carne urmele paşilor de vară ne ține suspendați încrederea sfoară
se face cald între noi peste zi ce alegere e asta *to be or not to be*
peste şoseaua încă liniştită atârnă adormite suflete fripte pe plită
respir răcoarea de sfârşit de înnoptare ziua eşti tu nu aştept soare
cutreieră-ți somnul să ai tihnă la trezire ne-a dat Domnul iubire
nu mai e mult nu este nici puțin timpul nu fuge anii încă vin
ieri mâine talere în balanță amintirile nădejdile îşi iau vacanță
trec tacticoase multe azi fără angoase suntem aici în carne şi oase
sunt calmă ca o palmă fără linia vieții ajunge promisiunea dimineții
ce simplu să mă uit să văd nimic când nu mai este între noi un fir un plic
mi-ai înghițit cuvintele vederea sfâşierea tu întreg eşti averea
încremenită lângă balustradă mi se moaie genunchii până jos în stradă
te simt dintr-odată în spate dezmeticit şi somnoros pe jumătate
visezi mă vezi unde te crezi te ocrotesc în tăcere ne reinventezi
e globul gol de țări de mări parisuri londre mai dormi
suntem orbi la ce se sfârşeşte vremea la uşa noastră degeaba cerşeşte
când ne-am culcat aseară nu ştiam că sărim peste zare
aici acum mă înțelegi fără să îți vorbesc cu voce tare

Ce ne va face nouă restul lumii

N-am fost cu vaporul pe mare n-am mai văzut Sulina
la cina cea de taină după sosire pun întrebare după întrebare
a cui e vina că răspunzi atât de târziu ai nimb pământiu
bunicul tău avea trei vapoare am citit demult Europolis am uitat
nenumărate apropieri am scăpat vrei să pornim pe valuri de cu noapte
s-a deschis Dunărea în apă sărată vijelie cu frământare amestecată
Marsilia Conrad îmi vin în gând himeră după chipul tău alergând
nu-i nimeni pe punte în afară de noi înnoptările trupului vin şuvoi
joi miezul nopţii săptămână sfântă treptat în minte învierea se împlântă
am ratat toate cărările pe uscat pribegim împreună spre ocean
mă priveşti mă ţii în braţe povesteşti de ce e totul în van cine eşti
dacă nu ştii încotro mergem îţi spun eu nicăieri nu mai există mereu
nici clipa asta cine ştie de când amânată nu e adevărată ne părăsim
în grădina cu măslini şi lămâi de Rhodos vineri o să ne regăsim poate
cine e Iuda în povestea noastră bătrânul marinar pe corabia sihastră
logos ştiinţa de a trăi nu-l plăti să ne ducă departe nu prevesti
vinerea mare nu mai vine bea-ţi bezna veşnică de azi cu mine
plutim la întâmplare circe calipso nausici păstori de suflete ulisici
înţelege-mă zici dar văd crucificarea îţi frânge spinarea mărturiseşte
n-ar fi prima oară că dai înapoi vitejeşte Marea Neagră pierduţi ne înveleşte
unde credeai că ajungi după ce ai spulberat ani lungi presimţind
vrei să mă vezi dormind cu capul pe umărul tău nimeni nu e rău
vânzarea din grădină oglindă tulburată *Our Father* sărutarea visată
vine vremea să fugim din istorii suntem din ce în ce mai provizorii
istovitoare nostalgii *spend your evernow with me*
ce-ţi pasă ce ne va face nouă restul lumii

Dumnezeu este acum cu noi

Ființă de hârtie prelungită tăcere transcrisă bucurie proscrisă
în fața computerului mi-a secat orice idee hai până la Marea Egee
Grecia are atâția zei mai mulți decât 1 2 3 le putem cere ce vrei
te-ai rătăcit în nesfârşită aşteptare scriu numele tău fără literă mare
ar trebui să însemne constanță apăs pe *delete* te pierd fără speranță
sting ecranul e întuneric în odaie iau stiloul întorc altă foaie
aştern litere peste hotărârea ta pustiitoare vorbe oarecare
in the room regretele *come and go* măcar tu nu vorbi de Michelangelo
eşti hotărât ca totul să se poată te antrenezi să-l desființezi pe niciodată
mă refugiez în cerneală lipesc tot ce-mi doresc într-un *forever* pe o coală
îți conturez chipul la indigo în antimaterie asemănări în serie
alunecăm într-o gaură neagră spre nu se ştie inimaginabilă muțenie
spiritul tău spiritul meu dimensiune necuprinsă fără aer e flacăra stinsă
covârşitoare pierdere creier în creier gând în gând pierdutul pământ
exasperantă neputință împreună descărnare temută ultima furtună
alt început ne reuneşte eşti nu eşti da nu pot prevedea antilumina creşte
simt tu să te cuprind ne străbatem unul pe altul nefiind
din tot ce eram căutarea mi-a rămas nu pot înțelege nu ştiu să las
n-am pierit am pribegit în altă împărțire ne regăsim stângaci peste fire
ai să pleci iar la nesfârşit în lume după lume plutim neîntregit
meditație fără trupuri lipsiți de gravitație cu greu ne urmărim
dau nemaiîncheierea pe o zi lumină în care să mai fim amândoi
pândeşte răsăritul pactul cu diavolul ne uneşte e azi trăieşte
ai în ochi lumile din care ne-am întors am stors întreg nesfârşitul
adastă în lacrima de lumină *with joy*
Dumnezeu este acum cu noi

Alone away afar

E o cărare în mintea mea de cum se lasă noaptea plec cu neînchipuitul
tâlharul uitare mă pândeşte cu cuţitul îl împlântă în firul meu de aşteptare
merg înainte ciuruită de răni cuvinte sângele trecut curge de la început
cad în ţărână fărâme de inimă semn pentru întoarcerea fără rimă liniştitoare
nu te uita în urma mea nu citi nu afla mai mult decât ştii
trec prin codrul luminat de lama pumnalului împlântat zi întrebare
nu mă doare nimic plutesc în soare artificial stai mal de renunţare
bat calea singură te ghicesc în fiecare pată de negură pe care o spulber
te ascunzi ager cu un pas mai departe *no news is good* înseamnă moarte
sfâşierea din amintire se grăbeşte să-ţi dea de ştire nu poate articula
copacii cresc chiar până în odaia ta înseamnă-i cu un gând prietenesc
fă semnul crucii sau triunghiurile stelei hei pădurare câtă îndurare
se pierde drumul în desiş iubirea e călătoria către nicăieri pieziş
e ora trei de după miezul nopţii tot sunt trează burează cu mirare
să nu crezi că ştiu unde vreau să ajung simt aşa la întâmplare
ideea îndârjită nu se dă potolită cât umblu către tine vârsta nu vine
vietăţi de pradă adulmecă izul înfrângerii deschide geamul zidul plângerii
uită-te cu ocheanul până-mi zăreşti arginţii încrustaţi în porii minţii
salbe de neuitări după chipul şi asemănarea ta tot o pădure era
am făcut doar câţiva paşi împreună ne-au împresurat tufele de mătrăgună
ai gustat ai plecat am rămas să te caut *what are these words all about*
nu eşti în tine dar în mine mai eşti nu încerca să te trezeşti visează
nu contează că lentila prin care priveşti micşorează nu măreşte
depărtarea cu fiecare înnoptare creşte închipuieşte-ţi ce nu se poate îngereşte
rămâi *alone away afar*
scrii *alove* dar

Pe firul anilor m-am tot gândit la tine

Brăila înserare în miez de vară zboară secundele ne oprim
Dunărea albastră mânjită de bătrânețe curge în întârzierea noastră
un pas doar până la izvor Pădurea Neagră de când cobor
e primejdioasă întinerirea tu singuratecul descoperi ocrotirea
îmi eşti nimeni prieten tată ai în trăsături toată istoria mea adunată
ți-e chipul brăzdat de ridurile mele ți-am înălțat în suflet castele
străzile oraşului nu le recunoşti se strâng copilăriile laolaltă oşti
umbli de-a stânga mea adolescent bunic sunt mamă eşti aşa de mic
se umflă râul peste case ne intră mâlul în sentimentele oase
nu fugi nu stai te cauți în zadar a devenit amintirea simplu zar
împunge-i un punct să îl faci 7 odihnim inexistența la noapte
1 2 3 cercei de nemurire toarce Brăila din caierul trecutului fire
tot ce a fost e iar aici aleargă cu grijă înspre viitor să nu te împiedici
tragi cu ochiul dacă încep să cresc nu asculta presimțirile cobesc
îți lipseşte zidul unui părinte între vârtejul tău şi liniştile sfinte
ne strânge Dunărea de subsuori au tot apus în ea puzderie de sori
nu suntem singurii care cer amânare văd cohorte de umbre în zare
vin viețile de la izvoare la vărsare îți pun o mână pe frunte frână
te uiți prin mine străin vin anii sfârşiturile vin cum să ne ferim
fie ce-o fi surâzi e lumină nu-mi pasă orice ar fi să vină
sensibilitatea stă strânsă melc întinde mâinile coarne codobelc
că te duc la Dunăre pe corăbii boiereşti să-ți dau apă tulbure
ce n-aş da să-mi povesteşti vuieşte cheiul de atâtea aşteptate veşti
pribeag cu casa veşnic în spinare o să te piardă râul în mare
de neodihnite resemnări înecate sunt apele pline
pe firul anilor m-am tot gândit la tine

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Nu ştiu de unde să încep

Din 7 în 7 s-a amânat sorocul încă se odihneşte nedescoperit norocul
o zi e o fărâmă de binecuvântare de la iubire la ultima suflare
goleşte acvariul racului vărsătorul din strop în strop de apă îşi duc dorul
se apropie ziua magică aştept nu aştept mi-e frică să te aflu înțelept
pluteşti pulverizat în aerul încins al lui cuptor uiți oare uşor
ai vrea să înțeleg că era nu va fi aleg ce n-aş vrea să ştiu dacă ştii
apucă-te ancoră de palma mea ventilatorul mincinos te-ar putea spulbera
ți-am ieşit de atâtea ori în întâmpinare în gând sunt aşteptare până când
în valurile de răcoare ale elicei avion fără motoare tremurăm împreună
ține-mă strâns de mână suntem nori de neuitare amestecați ne contopim
frați de cruce vine calvar după înțelegerea rânduită iubim în zadar
opreşte încă un 7 intrarea în neființă te respir în jur cu credință
vin vorbele păstrate 1 2 3 când explicai apropierea dintre greci şi evrei
eşti cu coatele pe masă lângă caiet scriu văd înstrăinarea vaiet
stai cu fața în palme te minunezi câtă încăpățânare în a nu cere dovezi
citeşti ce gândesc triunghi peste triunghi în şase colțuri plus un delta grecesc
suntem dantelă aeriană de tandrețe profană să aştepte dumnezeirea
cuvintele mele îşi împlinesc menirea doar dacă te întorci acasă le citeşti
două ceşti fără toartă viața ne aşteaptă stăm să se răcească e fierbinte
ții minte tot cine ştie semne statornicite pe hârtie se fărâmițează în tine
apropierea indiferența sunt vecine bem ceaiul până la ultima picătură
ne fură ce ar fi broboane de sudoare aerul în care pierim nu doare
aveam ochii şi vocea în comun ne-a rămas numai întruparea în fum
am sorbit cana oprită până la fund nu ai de ce nu am de ce să mă ascund
alături neadevărați *hand in hand step by step*
nu ştiu de unde să încep

Familia pe care aş fi putut-o întemeia

Mi-am terminat aşteptarea ca în orice ajun timp să mă adun
dacă nu te aduc acum mâine va fi prea târziu să te îmbiu
beznă adâncă oraş neluminat noapte de veghe fără vise în pat
pe geamul deschis văd blocuri o bucată de cer o stea lumină
infern paradis univers interzis slobozire neştiută de iubire
apari lângă mine cu coatele pe pervaz e ora noastră cu haz de necaz
evadăm pe fereastră călcăm cu tălpile goale pe răbdare în azi
de ieri până mâine e doar o amânare cazi înspre lumea misterioasă
alunec după tine tot cerul e acasă drumul nesfârşit de trăit
renunțasem să sper că ne descoperim încetineşte pasul să mai fim
e un miracol strălucirea spre care am plecat fiecare clipă palat
nu vreau decât să simt mi-eşti alături pe drumul spre ce-o fi să fie
bănuială bucurie dă-le deoparte focul din cer nu ne împarte
merg fără să înaintez pluteşti în tăcere bate inima ultimă avere
îmi e trecutul plin de întrebări răspunsurile nerostite imposibile scări
nu urc nu cobor zbor în întunecimea ta îngăduie-mă ascunsă de ziua mea
mă uit în urmă darul cel mai de preț înstrăinarea se curmă
în noaptea asta de călătorie uluită absența e o biată foarfecă tocită
nu sfârteci nu loveşti nu hotărăşti doar eşti aici acum amândoi două măşti
întorci ochii nedesluşiți spre mine te aleg din mulțime de tu
adu trecutul să-l împletesc cu ce vine ca şi cum nu am fi început
ne-am aşternut la cale de închipuire fără pământ fără oprire
aş tot vrea să vreau nu închid ochii nu te pierd din privire sau
ce vreme ne aşteaptă ce străluminare până la raza dreaptă în amiaza mare
pe când se trece ziua mea însoțeşte-mă către singura stea
familia pe care ai-aş-fi putut-o întemeia

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

With you it would have been a different story

Mai sunt doar două ore a încetat furtuna a plouat întruna cu gheață
albeață trecătoare dacă erai aici aveai răceală de înger la picioare
până la miezul nopții deci mai e un scurt răstimp lihnit de aşteptare
am un soare rezervă de ziua mea păstrat pentru când am nevoie de mereu
între însingurările noastre se arcuieşte curcubeu amăgitor de rază răsfirată
dacă nici azi n-o să te mai aud niciodată *never say never* roată de idei
iei cu tine o lume mi-e trupul leoarcă de emoții fără nume taci mâlc
câte un pâlc de cuvinte mă înconjoară în fiecare seară tu eşti tu eu sunt eu
atât de despărțiți încât unul din noi nici nu mai există cine e pe listă
mă uit la puntea înaltă de culori făgăduință întoarcere cu neputință
lumina mea interioară trage pe sfoară o noapte o țară nu se lasă seară
dau înțelegerea străpunsă de umoarea ta rea pe tandrețea ascunsă
nu-i mare lucru între noi decât ce ar fi fost să va să vie nimic nu învie
ființe de hârtie ciuruită de îndoieli mă spăl de tine de viață te speli
cât mai pot ține în spate curcubeul arc *be my imaginary devil of the dark*
fii viitorul *ashes to ashes* acestei zile pieritoare care te mai inundă oare
la miezul nopții încep anul următor cade un soare vine sobor de întunecări
nu simți în nări praf de cenuşă cine ne pune urna la uşă vreau să trăiesc
cresc nopțile am dat ultima luminare pe nădejdea întoarcerii tale
ai aşteptat cupola să se prăbuşească stingerea e înțelepciune omenească
iată-mă în miez de veac cu sufletul vlăguit de tot ce nu a trăit
veste de vânt cu apă îmi dă ocol o să plouă cu tine până mă scol
ceva ia veşnic pe nepregătite simt cum te curentează uşile trântite
ți-e înăuntrul plin de clipe înghețate ai înecat ai înnoptat pe săturate
pleacă cocorii mă înfăşor în azi chiar dacă sunt tot mai încolo zorii
poate *with you it would have been a different story*

Nu mai îndrăznesc să recitesc scrisorile tale

Ori de câte ori sună telefonul te văd pierzându-te în goană în vreme
dacă nu tu cine să mă cheme punct pe fața întunecată a pământului
imensitatea golului *in between* judecată pripită *we make a perfect team*
propozițiile cu fundă roz *dust to dust* cuvântul otravă nefast
s-a tocit surpriza s-a măcinat aşteptarea fă-ți valiza uită uitarea
plecăm la San Francisco în altă viață ne schimbăm la suflet la față
vâltori fără scăpare tăcerile tale la prima chemare vârsta dispare
mişună telefonul de voci străine oricât m-aş concentra nu dau de tine
cum să ne închipui acolo împreună absența ta un simplu alo refuză să spună
să ne plimbăm de mână printre copaci oarecare oroare eroare nu tu eu nu
ce ascunzătoare exasperantă e îmbătrânirea îndoială iubirea
prieteni prea târziu prea devreme iar vine impulsivitatea să te cheme
te miri că mă feresc tac te privesc cu neîncredere ai în ochi fulgere
la cea dintâi apropiere mă încui în temnița minciunii despre înviere
zburam cu avionul gândind cerul nu mai există raiul revistă
ilustrate amintirile rătăcite ezitările tale fură timbrele spăşite
te răsfoiesc cu spaima în oase neputând să mă lepăd de tine în gând
coase acul simțirii putere nouă pentru buna reaua vestire a reîntâlnirii
sunt o imensă întrebare clocotitoare dă în foc fiertura noastră de noroc
acum ce vrei 1 2 3 sau poate 7 minuni necoapte mere acre toate
thy will be done chiar dacă e prea mult un an întâi rămâi
către sfârşit ai să te răsuceşti grăbit cum ai venit vis paradis
însingurați singuri vinovați o să trăim iar lent ce păruse urgent
telefonul scrisoarea încetinesc eşti viu mă grăbesc să spun te iubesc
construieşti din bâiguielile mele încrezătoare complicate cabale
mă rătăcesc în noi nu mai îndrăznesc să recitesc scrisorile tale

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Afinitatea spirituală

S-a domolit setea de început e prea târziu să îți explic ce am crezut
ne trezim la poalele Everestului fără chef de urcuş mai bine fac un duş
vii după mine cu ochii încondeiați în tuş neschimbați nedescifrați
trag perdeaua de muşama apa năvăleşte căldura ei răscoleşte
îți văd silueta filtrată în lumină fantomă necunoscută vecină
nu se repetă identic niciun singur minut—înțelegi—ne-am pierdut
stau îndelung sub furtuna care mă orbeşte mi-e sufletul cleşte înțepenit
la fel de nemişcat ca trupul tău înnegurat niciunul din noi n-a greşit
mă frec la ochi văd stele colorate însemnate cu chipul tău toate
am Dunărea în vine abate-i cursul către Mediterana din tine
mi-e dintr-odată somn de viață greu se învață liniştea în doi
ploi de nenădejde mă spală de noi pândeşte îndoiala ta vijelia fierbinte
m-am strâns sub carapace fără cuvinte vărsător bolnav de irosiri
îți presimt cătuşele din priviri cine te duce la judecata pe care nu o vreau
beau risipa de energie care mă înfăşoară eşti atât de aici e aşa de seară
închid robinetul e apa amară mă strâng în prosop din cap până-n picioare
n-aş fi putut găsi o cochilie mai mare codobelc nepriceput somn de domn
desfăcută de tine m-aş ascunde unde chilie cu glugă conturul meu
ridică tu viitorul pentru mine e prea greu undă coborâtoare de întristare
faci brusc o ultimă încercare îți vâri creştetul în aura mea
ce frig s-a făcut în odaie au rămas aburii neființei în urmă în baie
mă învelesc în neştiința ta faci pace cu înspăimântarea mea veche
ne-am găsit pereche de neapropiere pupile cât lumea fără vedere
mă înveleşti cu aşteptări înghețate scot foc pe nări s-a lăsat noapte
ducă-se politețea intelectuală
la ce bun afinitatea spirituală

Contemporary
Literature Press
https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Viitorul îmi pare mai neted

Nu visez te scufunzi în inexistență coşmar obişnuit bântuit de absență
îți întind mâna mă tragi după tine trec cu bine vămile marine
în fiecare clipă pot înceta să respir plătim cu noi fugii în doi bir
mă tem pentru tine fără rost te-ai împământenit de o vreme în a fost
nu mai zburăm nu înotăm am străbătut ultima apă de nu e
nu se putea să ne mai încapă vreodată la un loc visele
era aşa de străvezie umbra ta amintirea refugiată în poezie
înainte să mă străfulgeri să nu visez încercam degeaba să te urmez
mă pierdeam pierzându-te în deşert respiram sufocată emoția pe sfert
atârnam de *to be* înainte să mă înveți a nu fi trăiam cât închipuiam
mă hrăneam cu erai eram ce pustiu era până să dispar pe steaua ta
plutesc alge în aer palmieri încărcați cu ieri cerul valuri
avem trupuri n-avem născocim la nesfârşire mereu alte realuri
frică mi-a fost de plecare te-ai întors să mă iei la adăpost
de unde atingeri pe acest tărâm uit repede să nu mă sfărâm
dincolo de suflet mi-ai deschis pribegia deprinde-mă cu vecia
tot sunt în două lumi deodată încă iubesc mai caut un tată
cineva mă strigă poate acolo sus cum bâjbâiam eu după ce te-ai dus
în ce ne-am preschimbat mă torci neîncetat nu mai am gânduri
se spulberă regretele durerile rânduri rânduri dor de cuvinte
când înainte când înapoi suflă desprinderile de ştiu prin noi
nu te aflu sunt făcută din tine ți-ai adunat neputințele în mine
nimic cu tot ne împlinim uriaşă agonie dă-ne Doamne un aici iubim
ce tristă nemaiîncheiere sită adu-ți aminte dumnezeiasca ispită
rămânem n-avem încotro spui să cred să nu cred
viitorul îmi pare mai neted

2022

Puritanul sau politețea din mine

Mi-e ruşine de tine de mine de neîntâmplarea plină de nimicuri zilnice
eşti umbră de cărbune pe foaia albă tăcerile harnice te şterg
lagune de cerneală italii franțe californii scriu în loc să merg
ai telefonul alăturea ți-s degetele încărcate de nu mă căuta eram
s-a stins ce îmi imaginam mi-a rămas părerea de rău ucenicul tău
e plin de bucureştiuri maidan după maidan tocmai acuma plec pentru un an
mă simt acasă între ziduri şiroinde copiii cerşind în metrou colinde
fierbințeală de iulie apa caldă închisă pentru revizie rufe la uscat
a plouat cu zile pelerina timp s-a uzat ne-a udat tăcerea şiroaie
avem droaie de pete albe s-a prelins amintirea nu ne pierdem cu firea
n-am ştiut niciodată să desenez pot să-ți scriu dacă vrei un crez
pun degetul amprentă pentru hoție îți ghicesc chipul strămutat pe hârtie
îndepărtarea a crescut nemăsurat a înghițit întrebarea ai fost ai plecat
te-ai topit în cuvinte toate ținte în care s-a înfipt gând ascuțit ai nimerit
mi-s propozițiile pline de săgețile tale nu călca peste rânduri cu tălpile goale
curgi râu de aur roşu prin literele mele absența balaur se ascunde după perdele
fac lumină în odaie nu mai văd de atâta vedere nimeni să te apere
eşti acolo în întunericul meu cel mai strălucitor ne caută vorba dor
se trăieşte cu bucuria cu jalea pe unde te îndrepți însă când a pierit calea
stau țintuită nici nu rămân nici nu mă duc mi-ai prădat aşteptările haiduc
călăreşti bănuiala n-ai să-mi mai dai niciodată de ştire că eşti
şcoala lui *never say never* s-a închis e vacanță afară din paradis
în mahalaua nădejdii ruda săracă închid coperțile ultimului vis ce dacă
plec într-o lună mă duc în lumea largă nebună străinătatea curiozitatea
e ultima pagină aşterne-te cât poți tu de liber în funingine
spui nu puritanul sau politețea din mine

Nu am ştiut cum să te găsesc

Eşti chiar alături mie nu te văd înstrăinare cu gust searbăd
îmi pare rău că nu se mai întâmplă nimic viitorul vine pustnic
lucrăm cot la cot la aceeaşi masă ne dă târcoale gândirea geroasă
e între noi un congelator care se dezgheață s-a defectat de dimineață
l-ai scos din priză ai continuat să citeşti pune pe umeri tandrețea să nu răceşti
cad pe covor aisberguri în miniatură arsura verii nu se îndură
aduni pungi înghețate morman într-un lighean carne de mărgean
eram noi înăuntru fără să ştim a venit oare vremea să ne topim
sloi după sloi se desprind cu zgomot dispar fără urmă ca noi
o să fie uscate rafturile mâine curate doar la noapte frigul ne abate
lasă în seara asta lumea interzisă promit să trec apropierea nescrisă
ia-mi stiloul din mână fă să te pot vedea surâzi cu ochii în da
e frig în odaie coralul picură desfigurat în măruntaie coşmar
înveleşte-mă iar în haina pierdută goneşte trecerea oarbă mută
mă strâng din care colț ai putea să apari curg anii mereu mai rari
sunt singură eşti aici troznesc pereții desprinşi frici netrebuincioase
o să ne intre frigul în oase chiar dacă m-ai îmbrățişa ce să cred
azi eşti aşa de neadevărat că mi-e sufletul veşted înghețat
încep să uit să vreau ai fost într-adevăr te-ai întors sau
mi-am pierdut priceperea să te închipui zori sunt mereu dar ai cui
te-am rătăcit în labirintul imaginar ai fost voievodul din fanar
congelatorul desfigurează minunile conservate închipuiri ratate
în mintea mea te dezgheți ceas cu ceas mi-e teamă să caut ce a rămas
îmi curg în vine de-a valma zile pline zile goale te uit agale
tot ce ne desparte se topeşte se zbârceşte nefiresc
ridici din umeri nu am ştiut cum să te găsesc

Scrie-mi o pagină pe zi

Astăzi nu sunt aici nici pentru mine amintiri aşteptări îmi sunt străine
nu muşcă trecutul din viitor vin clipe cârduri călătoare cocor după cocor
aripi de neînțelegere indiferență m-am înveşmântat în in şi absență
numărătoare inversă a început plec către San Francisco un an un minut
dacă nu-mi spui drum bun nu sunt întreagă dezîmpământenirea ne leagă
vrei totuşi să trăieşti vreau să exist nu îngăduim timpului să fie trist
între pierzaniile noastre dâre de cerneală neîmpărtăşirea nevindecată boală
eşti marea promisiune fără acoperire intens insubstanțial misterioasă privire
nu plec oricât aş vrea pe urmele nimănui sufletul în nu se poate îl încui
tatăl nostru carele eşti în ceruri trupul gol de simțire te face să tremuri
sfințească-se bucură-te numele tău pe vecie voia ta neştiută vie
facă-se ce nu mai este să se desfacă gândurile mele bat în mintea ta toacă
împărăția hotărniceşte ființa mărturiseşte-mi din tăcere în tăcere neputința
precum în ceruri trăim şi pe pământ aburi de fie spulberați în vânt
dă-ne nouă altă dată începutul pierdut cu a fost odată ca niciodată
pâinea noastră cea de toate zilele iubirea cu fărădelegile pentru cine din lut
greşalele noastre în mine în tine iartă-ne nouă tot plouă cu nu
precum şi noi am fost un simplu tu am ajuns nimeni de nepătruns
greşiților noştri ce să le iertăm amarnic alergăm să ne îndepărtăm
şi nu ne duce pe noi în ispită chiar în acest moment mă feresc să fiu fericită
mântuieşte dacă ai putere hora de vorbe din creier tot cere
izbăveşte de neființă creşte pe dinăuntru pune-i palma pe umăr tandru
cel rău cu cel bun împreună iar vin alege altfel de data asta amin
am închis ochii nu te zăresc în miez de rugăciune clipeşte iubesc
la ce bun să mă joc şotron cu nemurirea *one two three*
mă pierzi te regăsesc scrie-mi o pagină pe zi

Mă întrebi atât de multe lucruri

A trebuit să aştept să se încheie zodia mea ca racul să te poată căuta
brusc golul s-a umplut cu un simplu *yes* chiar dacă nu l-ai ales
strâng în cleşti răceala calculată cu care vorbeşti eu rămân eu cu mine
mă ține plecarea de subsuori până la ocean ne mai pierdem de câteva ori
ca să aştept nu e nevoie să zici nimic bucuria face tumbe de pitic
e universul deodată mic de tot degeaba încerc singur să te scot
ți-e lumea îmbibată în necuvântare cruzimea pupilă micşorată de soare
la început a fost uimirea fără prihană abia acum amintirea pune sare pe rană
mi-am julit genunchii încercând să ies dintr-un martie cuibărit în gând
sfârşit de iulie cicatrice de un sfert de veac atunci am tăcut acum tac
te întorci mereu din câte o îndepărtare nu e indiferență e răbdare
putem fi împreună fără să mă atingi comunicăm fără să te prelingi în înduioşare
îmbătrânim pe picioare cui îi pasă un prieten bun e un acasă
te-ai gândit cum ar fi să ne legăm în asfințit de acelaşi catarg trăit
să ne împresoare aceeaşi mare cu voci marea tăcere mai crezi că te joci
se lasă linişte răscolitoare dezleagă-mă ceri vreau numai să rămân
stăpân pe valurile care îți ling noaptea nesătulă destulă zi
trage storurile *forever not to be* adastă încolțit în mintea mea cât o mai fi
am greşit amândoi când am crezut că putem înota în şuvoi
stai cuminte să-ți tai peste tâmple sforile din cuvinte eşti liber
îți cer mările străbătute vamă pe suflet păzeşte-te de naufragiul bocet
ce vreme mi-am ales să-ți fiu camarad de catarg departe în larg
a dispărut zarea a pierit aşteptarea ne înghite neterminarea
apă întunecată singuri dezlegați în lumea toată spune ceva
cât timp plutim oriîncotro îngăduie-ți să te bucuri
de când taci mă întrebi atât de multe lucruri

Nu e chiar aşa

Îmi fac bagajul plec din răbdarea ta rămâne în urma mea limbajul
stai în fotoliu cu ochii pe minutar te întrebi o să scrie o carte iar
mă fac din ce în ce mai nevăzută cu cât mă urmăreşti sunt mai mută
am împărțit o jumătate de an nostalgia am amestecat visul cu trezia
te-am construit din intuiții incendiare le-ai domolit cu apă sărată de uitare
mă cauți din priviri sunt nu sunt înghesui în valiza nevăzută rătăciri
ne-am întâlnit la Bucureşti ne despărțim la Chicago absența leag-o
se goleşte odaia unde am povestit parcă am fi împărțit lumea
se auzea şuşotit de gând încins ținut în taină amuțit eşti mister
ceasul meşter lipeşte secundă de secundă tristețe nebănuită inundă
cât am avut ce vorbi ne-au stat aşteptările mână în mână *come with me*
ți-e chipul fântână cu ochi vii clepsidra s-a golit umple-o cu apă
întoarcerile mele încă se adapă la *might have been* eşti tot un spin
oricât de hotărât ai fi străin n-ai să-mi devii deşi nu te cunosc deloc
am stat o eternitate zi împreună joc încercare moarte nu are
de la o vârstă supraviețuim din plecare în plecare din noi
e vârtejul în toi în adâncul tău tremurat tresar din tăcere
nici nu m-am îndepărtat ca lumea că te-am visat se făcea
plutesc pe împreună ratat sunt foarte afară tandrețea este altă țară
pune acum costumul unui prieten bun nu încetez oricum să te adun
te aflu altul decât te credeam ei şi numai puterea să te păstrez n-o am
vine din ticăitul inimii tale o spaimă retragerea mea o îngaimă
dispreț renunțare nemulțumire ai învățat să nu pui preț pe iubire
tovarăşi de capăt de drum de ce nu n-aş mai fi eu n-ai mai fi tu
să cred să nu cred *never say never* ba da
te răzgândeşti mai bine nu e chiar aşa

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

M-am gândit mult la tine

Mă înveți să uit te învăț să te desparți blând surâzând stai
alte cuvinte ai alte aşteptări alte întrebări de gândit părere de rău
to go or not to go gentle into that good night out of sight
îți împrumut umbra pentru o noapte de hoinărit haihui vino
acolo unde mergem sunt neîmplinirile coapte le culegem pe toate
umblăm fără să ne vedem pe întuneric nedormirea ceasornic
trec în secunde stelele pe veci pierdute lungeşte pasul hai mai iute
nu vreau să pierd niciun milimetru din ce pot străbate cu tine
fii Petru pentru biserica mea ține departe necredința abate
mă cercetezi fără ochi ce n-aş da să-ți văd privirea cum era
am vrut să te aud umbra ta nu vorbeşte mă întovărăşeşte doar
să adunăm zilele rupte din calendar am început anul împreună
s-a scurs o jumătate bună până în zori zăbovim în veşnicie
aşa întunecat cum eşti porți o aureolă aurie stinge-o mă orbeşti
amândoi călători cereşti oare cum poți să ții o umbră de mână
mi se zbate o vână la tâmplă plină cu închipuiri care nu se întâmplă
mi-aş plimba degetele rid cu rid dacă ai avea față ce mai aştept
ca să dăm ochi trebuie să fie dimineață în clipa aceea te pierd
dezmierd amintirea cu nelumina mai există în ea banca grădina
umbră tocită subțiată de îndepărtări tot te caut în aşteptări
fii noapte cât vrei n-am să spun să fie lumină creația aşteaptă
e inexistența plină de noi fără promisiuni fără trupuri goi
nu-ți pare rău ce a fost n-o să se întâmple ridici din umeri
crezi că mă ştii pe de rost îmi numeri alunecările în ființă
nu-ți sunt de trebuință trezirile la viață vecine
dormi de acuma spui m-am gândit mult la tine

De la New York la San Francisco

Tristețea mea de azi autostradă până la tine vijelie în jur de maşini străine
la volan fac greşeală după greşeală dacă opresc să cobor se face învălmăşeală
îmi corectezi direcția stai pe locul condamnat nu-ți prieşte lecția
urăsc şofatul nu ştiu niciodată pe unde s-o iau unde vreau să ajung
se învălătuceşte pe roți drum prea lung vreau acasă caşti virez în angoasă
toate mi-au mers pe dos de când m-am trezit aprinzi farurile plictisit
tunel nesfârşit de pierderi rău am venit accelerez în beznă către ieri
te-ai baricadat în tăceri depăşeşte rabla de amintire te enervezi
eşti impulsiv din fire cel puțin aşa crezi eu cred altceva nu întreba
de ce e duşmănie în însingurarea ta adie aer proaspăt ieşim dintre ziduri
trecem printre păduri de întâmplări străbătute de clipele noastre călări
uită-te înainte stai cu gândul la drum atenția mea fuge fum
minte parbrizul văd în față ceva ce ar fi putut să fie altă viață
schimbă viteza luminii apasă pe ambreiaj duci frica maşinii
îți ascult cuminte comenzile oare ştii încotro mă îndrept încordată
îți spui înțelept altă niciodată nu mai vreau să aştept opresc
te privesc pe săturate claxonează toate erorile în geamul din spate
sunt mii de ochi ațintiți pe noi doi fără viteză eşti neputincios greoi
îmi adun genunchii la bărbie învie copilăria ignoră nebunia şoselei
e doar o autostradă de 1 2 3 după care vin 64 de veri plus anii mei
s-a adunat ceva vreme nimeni nu trece numeri emoția din zece în zece
topeşte-ți graba nu mai avem benzină a stat motorul nu am nicio vină
ştii că mint să râzi să te înfurii labirint de porniri necunoscute
te îmblânzesc pe neştiute când credeai că eşti mai mânios
pune cărțile jos joacă la cazino autostrada dintre noi risc-o
câştigi poate o altă viață de la New York la San Francisco

2022

Mă bucur că am vorbit

Locul tău gândit se goleşte cu fiecare zi întârzii în zadar iscodesc
cojesc bucuria portocală de Crăciun pun feliile umede pe hârtie
cine ştie în ce se vor preface scriu printre ele stângace mă codesc
chiar trebuie să aştept până la anul nou luneci în nefiinţă
din ecou în ecou neputinţă cu neputinţă mă adun în răbdare
între soare şi mare ai uitat gerul iernii care nu iartă
ai mai găsit o poartă s-o închizi în urma înaintea ta lacăt ai
cai slobozi sar hotărârile tale peste garduri imaginare
nu are întoarcere cursa de uitare eşti decis să ieşi învingător
trofeul liniştii contur amăgitor fiecare zi e dată ca să se întâmple ceva
portocala de pe pagina mea va fi curând uscată zbârcită
privirile mele încinse cu ce ar vrea să vadă o torturează pe plită
mă iau la sfadă cu propria mea îndârjire nu-i vârstă de iubire
la ce bun îndrăzneala să-ţi dea de ştire sunt singură cu vorbele tale
încrederea e o vale condamnată coboară până dincolo de niciodată
alunec pe o coajă uitată încă nu vreau să renunţ la sunt
oricât de mărunt îmbucătăţeşte dezamăgirea presimt întâlnirea
m-am rătăcit între fugile tale portocale de ceară fermecată
mă păcăleşti încă o dată nu e ultima oară gândul îmi zboară
tomorrow is another day iei zilele pe dos lung surghiun în nu e
îmi descos cuvintele greşelile trecute viitoare eu sunt eu
citeşte Biblia la soare eşti mediterană surprinzătoare fără încetare
marea mea întrebare fără răspuns mirare nerăbdare
e între noi distanţă de o coală cu felii de portocală fragile
zile făgăduinţă cu iz cojit de mit
fabulez mă bucur că am vorbit

O să citesc şi o să-ți scriu

Mediterana a secat ştiai s-a revărsat în vocea ta întreg Oceanul Înghețat
mă întreb timid dacă tot ce spui e adevărat n-ai primit fotografiile
nu te arăți curios s-au pierdut hârtiile ai glas belicos nu ți-l ştiu
s-a făcut nespus de târziu în imaginația mea azi nu poți intra
ți-au expirat paşaportul viza ambasada din amintire a închis ghişeul iubire
e weekend *we are free to pretend* stai aici la masa de scris cu mine
ține stiloul şi scrie cerere de cetățenie între noi poliție camuflată
îmbătrânirea o să fie condamnată dacă e descoperită albirea
nămeți de zăpadă în toiul verii luciul geros interzice vederii îngăduința
mi-am rătăcit credința că îmi vrei binele dacă mai ai cuvinte spune-le
să stăm de vorbă prieteneşte nu semănăm nu ne uneşte marea aventură
se îndură totuşi dramul de sfinție din noi să ne apere cu căldură
ce contează unde ne întâlnim cum ne găsim e destul dacă ne pricepem să fim
când te dezici de tine cel dinainte mă anulezi pe mine singur nepărinte
foc de artificii printre aisberguri fatale de frica scânteilor port zale
te stingi inofensiv lumină cu lumină te oglindeşti în eternitatea vecină
ce grabă disperată către unde plictiseala ta ascunde miez lovit
aşterne pe hârtie începutul izgonit ne împrietenim slovă cu slovă
nu e grabă să pornim zor nevoie să descoperim o supernovă mai stai
aveai atâta neastâmpăr când am dat ochi prima oară demult
te ascult tăcând te apăr de iscodirile mele infidele te cred
ți-e podul palmei umed de efort ai descărcat toată copilăria în port
dă-mi mâna ca să mă cunoşti suntem doi foşti străini tu şi eu
am rătăcit prin grădini de mereu ai înghețat o mediterană cu sârg
dau poamele însingurării în pârg cine e cine nu e viu
cumpăneşti o să citesc şi o să-ți scriu

Mă citez citându-te

Pe cheiul Senei îți desenează cineva portretul 1 2 3 minute
se strânge timpul pe tăcute a plouat până azi cu picături trecute
s-a umflat Sena cu dezamăgire cu teamă te mişti bagă de seamă
de când mă ştiu am vrut să văd Parisul ai tăiat în două visul
jumătate oraşul jumătate paradisul tău interior stai uşor
nu întoarce capul către mine în spatele colii pictorul fură din tine
e mai interesant decât o fotografie cu expresie pustie te retrăieşti
alunecăm în veacul cu caleşti cai pur sânge istoria te strânge
mă iei de mână gata de înălțare te trag înapoi cu aceeaşi întrebare
de ce nu vrei să fii unde eşti sigur că niciodată n-o să te rătăceşti
ne bougez pas monsieur eşti întreg un vârtej icneşte pictorul *parbleu*
aş vrea să-l văd la față pe cel care se încumetă să te lege în linii
se ascunde după albeață orbitoare de hârtie cine să fii cine să fie
ai la tâmplă o vână albăstrie ți-o ştiu din Grădina Icoanei
acuma pune capăt goanei lasă-mă să te văd pe îndelete
mă răsuceşti pe degete mă aduni în palmă cu Paris cu Senă cu tot
amână clipa când ai să te răzvrăteşti *I do not* păstrează blândețea
ne dă târcoale tinerețea o goneşti te plictiseşti îngrozitor de ieri de dor
îți cântă la acordeon un cerşetor sentimental bal de înduioşare
ți s-a şters de pe chip ultima încruntare de-ai rămâne aşa mereu
de-aş şti să te desenez eu îmi păstrezi mâna dreaptă prizonieră
ți-e trupul carceră pedeapsă multe însingurări gări după gări
cum conturezi în cărbune neliniştea nestarea te-aş colora cu înserarea
pictorul îți întinde o grămadă de umbre fără contur *jour après jour*
eşti el tu tânăr cu mâinile mute
te mângâi mă citez citându-te

You are running out of Romanian paper

Îmi amintesc fiecare vorbă a ta cât sunt n-o să pot uita oriunde te-ai afla
nu am din tine decât cuvinte rostite toate de o răsuflare fierbinte
de când ne-am cunoscut am început să le adun oricare înțeles îmi e bun
am un întreg dicționar ce ai spus ce am priceput nimic n-ai rostit în zadar
limbaj fără înfățișare imaginea mai moare sufletul toarce sunete la steaua
ziua perdeaua de lumină mă face să mă simt străină îți treci vremea vârsta vină
mai uşor te ajung în beznă urc cu gândurile aripi vorbite la gleznă
te trag cu treizeci de ani înapoi te năpădesc frazele tale roi le mai ştii
dacă am fi avut copii ar fi învățat două graiuri deodată de mamă de tată
tu întreg eşti o limbă necunoscută demult ca şi acum mă laşi mută
traducerile mele merg doar pe ghicite îți repet la nesfârşit sunetele rostite
tocmai când cred că am descifrat o frază descopăr cu groază am greşit
altceva ai gândit mereu sunt cu un înțeles în urma ta te tot țes
eşti singurul care poate să mă învețe câte fețe au afirmațiile tale
îți faci din ascunzişurile subînțelesului zale degeaba caut cu degetele minții
ascuți zimții tăcerii tăinuitoare amintirea mea e doar boare peste adânc
te uiți la mine ca la un țânc prins în jocul neadevărat fermecat
vorbele se învață când sunt trăite laolaltă neînțelegerea creşte buruiană înaltă
nu cu creionul în mână am să te pătrund şopteşti scrii ghici mă ascund
sufletul nu ți-l ştiu străbate ne-a lăsat soarta înțeleşi pe jumătate
cum să te fac să fii ce căutam când nici măcar îngăduința ta n-o am
surâzător ieri mâine încruntat pentru admiterea în tine mai am de învățat
n-ai vrea să-mi dai lecții numai mie de graiul tău unicat n-am să-l destăinui
oricui m-ar întreba ce spui am să răspund numai el singur ştie
jur să-ți păstrez tainele înfăşurate în o mie şi una litere risipă
mă răsfoieşti nehotărât *you are running out of Romanian paper*

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Parcă ai înregistrat convorbirile

Azi sunt aşteptarea fac semn cu mâna trenul nu există să te fac tristă
zâna fantezistă trimite caleaşcă însingurarea gânduri nenăscute
cenuşăreasa e gata să sărute toate icoanele cu Sfântul Gheorghe
stai de veghe proprietăreasa ți-a închiriat coroanele neadormirii
mirii rău potriviți vin la altarul închipuirii nimic nu se desface
nu ştiu să fac pace cu mine anii greşiți gonesc pe şine răsucite
pasămite vrăjitorul din Joyce a încurcat descântecul *rejoice*
călătoreşti în îmbulzeală de poveşti dai primul semn de oboseală eşti
ține la distanță adevărul restanță să nu ajungi în pustiu în vacanță
hotărăşte eşti în odaie ori în vagon să te aştept în tine pe peron
acum ştii tu eşti lumea largă emoția aleargă după trenul pornit
ți-e înăuntrul geam zăbrelit ai scoate poate capul să mă vezi
nu crezi în despărțiri reveniri răsărit zdrobit în cioburi de zenit
am rămas cu mâna tremurând în vânt plămânul tău îmi e pământ
m-ai inspirat din nebăgare de seamă m-ai trecut vamă după vamă
nu-mi aduc aminte cum era afară mă cară oare sufletul tău povară
dacă încetez să nădăjduiesc în întoarcerea ta cum ai mai respira
îmi simți degetele fluturând pe aortă încrâncenarea mă suportă
m-ai îneca în sânge nu te înduri se cască bronhiile nesătule guri
n-ai vorbe în vine n-ai vedere nu mi-ai răspunde orice aş cere
dacă mă întind să mă culc pe inima ta te sufoc îmi tot caut loc
când dai mâna cu cineva coastele mă strâng să mă frângă nu mă uita
mă trag în partea stângă hău de aşteptare s-a adunat în pieptul tău
chiar dacă nu s-au întâmplat îți povestesc drept în inimă revenirile
oftezi în somn visezi parcă ai înregistrat convorbirile

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Îți dau titluri câte vrei

Am rămas fără mine nu ştiu de ce nici când m-am trezit căutând
mi-am uitat amintirile aşteptările m-au împresurat în gol întrebările
geamantanul deschis trebuie umplut călătoresc rar presimțirile se ascut
haine împăturite pentru locuri neumblate nimic nu mă poate abate
plec fără mine sunt hotărâtă să merg până la capăt câtă depărtare hăt
mi-ar fi mai comod să aştept aici să redevin ce eram ce şanse am
de ce pornesc la drum ce am pus în mişcare mă iscodesc cu dezaprobare
alt an altă țară schimbarea nu e uşoară înțeleg de ce m-am ascuns
aproape am pătruns în altă viață înaintez pe bâjbâite în ceață vibrez
se plimbă ecoul prin mine la el acasă am în vine înstrăinare deasă
în încăperile mele tăinuite se mută un necunoscut cu buze pecetluite
n-ai să poți spune te-aş fi recunoscut fiindcă eu nu mai sunt
mi-era cărunt pe sentimente s-au petrecut accidente neaşteptate
supraviețuieşte cine poate cumpănesc eşti marele călător învingător
plecarea ta continuă m-a molipsit de absență pierduta inocență
aşteptându-te mă aşteptam nu credeam că o să am curajul să dezertez
mă îndepărtez de clipa când te-am cunoscut timpul uitat simplu rebut
mă încep iar aşa cum torni apă într-un pahar mă umplu în neştire
ratez aşadar ultima regăsire ți-e frică mă jigneşti cine eşti
apa din arterele mele e incoloră n-aş putea să-ți fiu nici măcar soră
par o ființă ca toate celelalte odăile mele nelocuite sunt atât de înalte
îți sună paşii în gol când mă inspectezi din pupilele tale cad zăpezi
sunt Pol Nord Alaska ce îmi aduc aminte ningi înainte
când o să vină marele dezgheț o să te inund mai întâi mă ascund
nu mai am cuvinte hârtie nici măcar 1 2 3
mă scuturi îți dau titluri câte vrei

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Pictor Romano şi Popa Soare

E ca şi cum mi-ai fi trimis de ziua mea un cactus direct din deşert
țepii lui nu te exprimă nici macar pe sfert adus de poştaş e aşa de singur
nu mă îndur să-l las din mână cât poate natura să fie de hapsână
o picătură de apă pe lună o floare la ani şi ani de însetare
here we go spune flerul tău când citeşti *round the prickly pear*
la ce bun să te trezeşti *at four o'clock in the morning* dormi
trage-ți gândurile din ring mă bat cu ăştia ți-e încă trează furia
ridic din umeri ce contează veri la rând am aşteptat darul întârziat
sub verdele pe care nu-l poți mângâia stă chircită toată tinerețea mea
te-ai apropiat ai plecat şi-au urmat vârstele drumul n-am uitat
în prag cu ghiveciul neajutorat în palmă aştept calmă timpul pierdut
bag un deget în fărâma de lut îmi vuieşte capul de curiozitate
ce ai fi vrut ce am pierdut emoții neîncercate îşi cer dreptul la viață
doar pentru seara asta învață să vii uitările te împresoară sărăcii
moară de vânt fiecare zi neştiută cu clipe irosite mii căi de pământ
deschide uşa liftului facem legământ că nu eşti tu sunt eu
în pragul vieții mele cum am stat mereu te văd înaintând pe culoar
le rouge et le noir iubire *the language of the devil* vine visul
stăm față în față intră închidem uşa până mâine dimineață
înmugureşte înfloreşte cactusul cât mă priveşti fără să vorbeşti
pustiul mut de nealăturare când suntem amândoi e ferit de soare
crapă de înfrigurare stâncile sub care nu creşte decât umbra stearpă
răsfiră-ți degetele harpă peste cactusul minune sufletul să sune
coardă cu coardă prind micile emoții focuri stinse să ardă mocnit
ai venit ce loc strâmt neîntoarcerea doare
o singură noapte între Pictor Romano şi Popa Soare

Nu ți-am spus ca să nu-ți fac rău

Treizeci de ore de zbor cu gândul amorțit din nor în nor năucitor
m-am desfăcut de orice nădejde să exist exerciții de nu budist
două oceane într-o singură zi cum ziceai că vii să stai fabulai
pe scaunul absurd de avion suspendat centura de siguranță m-a înconjurat
n-am numărat de câte ori am desfăcut-o şi am pus-o iar din zori în zori
habar n-am unde te-am rătăcit nu pentru mult am câştigat un răsărit
te-am amânat nu te-am pierdut păcat rămas în urmă
mi-am grăbit dorințele turmă din spate se răzbună răstălmăcirile visate
nu mă căuta nu sunt eu zbor cu adevărat cu elice dezamăgire pirat
n-am aripile mele de îndoială de ceară eşti altundeva absență amară
neputincioasă ca ceilalți călători fug să nu aduci niciodată flori
parfumul ignorării al verii tăcerii umbră crescândă fără cuvânt
pândă de sentimente nu au nimic sfânt decât desprinderea de pământ
eşti tu acum erai tu atunci un singur Hercule câte munci odihneşte-te
am pus hotar între gândul la tine şi minte indiferența muşcă dinte
câte ființe ai mestecat la mine n-ai terminat de mâncat nu mai poți
toți piloții de cursă lungă trec avionul pe pilotul automat trezeşte-i
cum să ajungă robotul fără suflare la cei care aşteaptă pe aeroport
cerul întreg e un tort fără lumânări eşti sătul de urări de mâncăruri
câte feluri se pot prepara din emoțiile noastre cu hublouri albastre
mă trage gravitația înapoi mă năpădesc mediteranele puhoi hai cu noi
de unde bucurie în noaptea nedormită o să ne fie mereu plecările sită
mă îndepărtez fără ca măcar să mă simți suntem adulți suntem cuminți
trage-mă înapoi în pofta de viață iute se curmă noaptea în dimineață
sună în gol firul încăpățânării mele înspre sufletul tău
pune *the answering machine* nu ți-am spus ca să nu-ți fac rău

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Eu sunt încet tu te grăbeşti

Haste street Berkeley California aşa s-a nimerit mă grăbesc eu
mândria din gândul meu de pe urmă echilibrist pe sârmă
e poate târziu să te aduc închipuire palmier verde în neştire
stau la malul oceanului şi scriu florile pomii totul mi-e străin
vin întâmplările către mine străine trăiesc chiar dacă nu iubesc
mă gândesc inert unde eşti mi-ar plăcea să mă feresc de veşti
ai rămas Alcatraz închisoare nemaifolosită a vorbei fericită
bat drumurile cu ochii la apă din orice ungher adie valurile
grănicer al liniştii noastre dorită de cine vine aşteptarea ciuline
în părul vârstei fără zare pune-mi măcar o întrebare neliniştitoare
cine mai sunt ce mai vreau paharul cărunt de întârziere îl beau
marel zid chinezesc între noi rămân nescrise atâtea foi liniate
vade retro frate înainte nu e nimic bun trecut cu trecut te adun
mergem înapoi cu tramvaiul din San Francisco doar ziua de azi risc-o
adu raiul adolescenței călătoria e un pas între noi ocoleşte hârtia
plutim peste albastru pierduți pe Golden Gate *do not feel it's too late*
nu mă privi atent nu arde nu e nimic urgent hoinărim suspendați
fermecați de alăturare când nori când soare nimic nu mai doare
zboară cu mine peste tot pământul în douăzeci şi patru de ore
fii vântul sunt zmeul incert *el cuore* se lasă anotimpuri ici colo
alunecăm dincolo de deosebiri mă răsfeți din priviri trist sfârşit
mi s-a îndeplinit visul să-ți petreci o zi pentru mine cine fuge
nu asculta tot ce poate să îndruge timiditatea mea vorbăreață
pune-mi pentru ultima oară amânouă palmele pe față
nu vrei să-ți aminteşti e vreme te codeşti
eu sunt încet tu te grăbeşti

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Nu sunt bine

Muntele Sfânta Clara Oceanul Pacific nu întreb nu răspunzi nimic
Half Moon beach mă tragi în nisip *teach me again* scoici în loc de chip
în covorul înghețat de plajă umezit doar urmele noastre s-au întipărit
am înghițit răbdarea din nebăgare de seamă farul interior cheamă
am ratat un răsărit ne-am regăsit la amiază plecări piază bună rea
vine din spate înserarea ni se îneacă gleznele în valuri pierdere fără maluri
aşa cum mă ții nehotărât de mână mi se scurge trecutul drept în vână
transfuzie de tăcere aburi de putere supraomenească mintea să mi-o primenească
sunt pe altă planetă n-ai o brichetă să aprindem restul de constelații
curg printre noi conversații banale înaintezi prin spumă în zale de înotătoare
trupuri de humă trecătoare ne usucă după-amiaza cu soare boare sărată
iz de apă revărsată către palmieri pescăruşi adieri de alge eşuate
sufletul tău nici pe jumătate cu mine îmi spun *Half Moon Bay*
calc întru totul în tălpile tale alunecă țărmul la vale stai în loc
joc de-a ghici ghicitoarea mea pe care stea ne aflăm cui urmăm
ne ciocnim ne privim fix în sfârşit mult ți-a mai trebuit te încrunți
munți de însingurare îți cresc în pupile cât Everestul fiecare coboară
întâlnire de pace rară străbat *the Pacific Ocean* pentru prima oară
vino afară din vreme în clipa asta nimeni să nu te cheme în picioarele goale
plimbă-mă prin închipuire agale nu dau înapoi nu mă tem de deşert
oceanul veşnic disperat nisipul inert răsfirat înfiptă în călcâiele tale
gândeşte un basm să îți adorm sub pleoape cândva tot o să fim aproape
să visez tot ce se petrece oceanul în amurg valul de depărtare rece
strânge-mă în căldura ta să mă întind leneş în ce era ia-mă în tine
pământul uită văi noptatece îşi aminteşte urme sus pe coline
pui ultima vamă între noi nu sunt bine

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Apucă-te să scrii în englezeşte

Dăm colț după colț fascinați de amurg străduțe neştiute se scurg
case de jucărie colorate-n poveste mergi lângă mine înainte mai este
lume străină paradisul prostului gust scăldat în lumină de august
homeless people drogați cerşetori paşnici vorbim româneşte *Russian bitch*
negri asiatici haine bizare mă aperi instinctiv sunt inepuizabila întrebare
umblăm cu țintă precisă spre apus se strecoară înnoptarea să ne mintă
se trage însângerarea dincolo de dealuri îşi trimite oceanul legănarea
valuri de nelinişte te împresoară între noi întunericul coboară nechemat
stângăcia ne-a subjugat cât eşti tu de Ulise simți uşile deschise în curent
at this very moment nimic nu e permanent îşi dă duhul ziua vegheată
a fost odată ca niciodată nu depinde de noi ce o să mai fie spune ceva
tristețe bucurie îşi trage viața seva din rădăcini plăpânde e deşert
ai vrea să nu-mi închipui că aştepți să te iert cui surâzi mut
îmi ascut antena spaimei de a fi am petrecut cu tine în zadar o zi
m-ai ținut fără viză la hotar te descos iar şi iar fugi înapoi
în 1 2 nu mai e vreme de 3 a rămas printre cei nenăscuți stai
galopează cai de emoții ratate copite crăpate în două negru e necuratul
în aerul nopții eşti oare tu chematul mă strângi alături refugiu fugar
amnar inima fosforescentă veşnica absentă umple singurătatea cu noi
până în ziua de apoi să tot urmărim mână în mână sângele cerului
se târăsc către noi amintirile într-o rână te aştept deşi eşti aici
let us hitchhike to nowhere pasul următor e unica noastră avere
s-a deschis s-a închis rana de fiecare zi aruncă bandajele pe pustii
nu obloji ce nu s-a întâmplat oricât ar fi de plăcut să fii aşteptat
pune mâna pe telefonul dintre mințile noastre vorbeşte
chiar dacă nu găseşti decât apucă-te să scrii în englezeşte

Te citesc

De la 5 martie la 31 august două volume jurnal sticleşti amical
ai cioburi în privirile misterioase gonim în maşina de închiriat printre case
alunecăm pe podul San Mateo vieți de împrumut forme stângace de lut
oceanul cuceritor verde albastru de jur împrejur nori roşietici abajur
am aşteptat atâta vreme clipa de apropiere conduci concentrat iroseşti în tăcere
a fost o zi cât un pustiu nesfârşit din fiecare amănunt indiferent ai scos un mit
scamatorie pentru Oceanul Înghețat de Nord Pacificul a devenit un mic fiord
nu ştii ce vreau habar n-am cine eşti nu mai am timp să stau să povesteşti
îngheț încet ultima zi de vară avioanele stele amăgitoare coboară
aeroportul Oakland pleci vin unde mă duci îți ard degetele năluci
străluceşte volanul din lumina tâmplei tale aprinse ai uitat farurile stinse
ne strecurăm inexistenți pe şosea am sentimentul că în curând vom decola
California a devenit neîncăpătoare sărim peste noapte aterizăm în soare
fără aripi fără emoții fără motoare începi să te topeşti mă priveşti a mirare
plutim în lavă arzândă nu ne mistuim fii cu grijă la primul *exit* ieşim
s-au sfârşit apa gheața flacăra înfierbântarea ne-a readus în Berkeley înnoptarea
cum poți să stai o veşnicie lângă mine fără să spui nimic din ce am aşteptat
5 martie a început înghețul 31 august încă nu l-a îndepărtat unde sunt
vuiesc crunt secundele dâre sclipitoare te strânge viața la subsuori prea tare
du tu povara toată a simplului alb nu sunt numai un *you* oarecare
mă bate gândul să mă ghemui în trecut cu amintirea ta aşternut
lasă-mă la uşa apartamentului din *Haste street* aproape am adormit
între polul înghețului şi polul fierbințelii curge iubirea prin toți porii pielii
o baie clocotită o să mă curețe de nădejdea că întoarcerea nu e oprită
erare e omenesc
te citesc

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Ai şi căpătat accent american

Uită-te bine la uşa liftului cum se închide definitiv încotro
claustrofobic miniunivers fictiv cu căptuşeală maro coboară urcă
ni se încurcă iuțeala ta sfiala mea răceala exercițiu aerobic gâfâit
te tragi brutal din cochilie melc desoperit albie de îndoială inundată
nădejde scăpătată ai apăsat din greşeală pe butonul alarmă
vuieşte clădirea de larmă am pornit ne-am oprit eşti la un pas
las liberă tristețea n-a fost să fie o să vie ultimul etaj nu te grăbi
mai e şi azi o zi tot ai oprit cutia călătoare cine mai ştie să zboare
când ne-am urcat te grăbeai să ajungi ți se păreau cuvintele lungi
o să-mi lipsească bariera peste linia vieții şuieră amintirile dimineții
stăm față în față în zgomotul infernal te spulberi te retragi val
deasupra gol dedesubt cine ştie mă simt străvezie nu mă vezi cu ochii deschişi
trimişi de impulsuri necunoscute dezaprobi singurătatea se ascute
din cascada clocotitoare a rămas pârâu subțiratec secat de soare
mă aflu în pustiu oricât ai fi de aproape viu ferecați în piramida de beton
ne pierdem stratul de ozon se duc feeriile pe apa sâmbetei deşert
picură incert poeziile din închipuirea imobilizată mai naşte-te o dată
fă să reînceapă ce închei vino să iei răbdare din zadarnica aşteptare
te cauți în buzunare după un briceag să tai neîncrederea a prins cheag
Dwinelle Hall Doe Library unde mergeam un dram de înțelegere dacă ai risipi
ne-am strecura prin tencuiala gri palmieri veverițe flori stranii
am pluti peste Berkeley fii cum vrei tu acum e tot una ce decizi
ai în pupile diamant ucizi oglinzile elegant îți ciopârțeşti vitraliile
tragi liniile de graniță până aici *do not reach me I shall be away*
pâlpâie etajele iar 1 2 3 se deschid uşile 7 7 47 în van
farewell bye ai şi căpătat accent american

Contemporary
Literature Press
https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

The Coast of Calvary

A sosit ultimul moment de care mă temeam m-am retras în culise cu tot ce am
las cortina lent şi irevocabil publicul aplaudă zâmbeşti rece amabil
prin pluş de sânge purpuriu te ghicesc îmbrâncit pe scenă prea de timpuriu
ai jucat rol după rol te ştiu nu te ştiu pentru ultima oară gândesc te iubesc
e gol teatrul luminile sunt stinse ţi-s palmele încinse de vieţi întortocheate
ai mintea plină de date liste înşiruiri calci covor de iubiri de o lună o viaţă
nu mă învaţă nimeni cum să las ultima cortină cină târzie de tristeţe dură
din inerţie aşteptarea încă te fură nu mai am hârtie scriu ultima oară
vioară mută sufletul îţi coboară în sală negură între noi goi de cuvinte
trăieşte înainte s-a lăsat ocean înapoi ambalajul emoţiei se aruncă la gunoi
mi-ajunge pluşul prăfuit la glezne la grumaz n-am chef să fac haz de necaz
rămâi cu machiajul şi scaunele goale se închide înainte o cale totuşi pornesc
o să rătăcesc pe drumuri laterale până vine o vreme oare amintirile au să mai cheme
trei luni la Londra zece la San Francisco mi-ar plăcea Paris primul meu vis
aş bate lumea largă în lung şi în lat fără să mărturisesc am uitat
n-o să-mi iasă din bucurie începutul încredinţat ţie erai tot ce-mi doream
Adam cu multe coaste nu sunt eu Eva plaje vaste scoici raci palmieri
carabinieri ai genezei ce adulţi am ajuns ne pierdem între cei mulţi pe ascuns
nu-mi reteza aorta oricât ar fi dragostea de seacă s-a dus vara toamna o să treacă
vin ploile care te ţin îngândurat în casă lasă loc pentru ce era la masa ta
ai să înveţi roluri viaţa toată câtă înstrăinare ne-a fost dată te caut
out of sight out of mind e iar sala plină piesa se cheamă *do not be kind*
fereşte-te de ultima cortină de a fost singur sunt arde mocnit un foc cărunt
s-au stins artificiile multicolore *coriere de la sera amore* ce ne aşteaptă
despărţirea dreaptă nedreaptă reciţi când învii
meet me on the Coast of Calvary

1997

Lidia Vianu
1 2 3
137

Contemporary
Literature Press
https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Link comun, **Metoda Lidia Vianu în 7 volume**
https://editura.mttlc.ro/metoda-lidia-vianu-7-volume.html

Volumul 1. **Engleza de la 7 la 77 de ani. Partea 1. Întâmplări cu timpuri.** Traducere cu cheie.

Volumul 2. **Engleza de la 7 la 77 de ani. Partea 2. Întâmplări cu timpuri.** Traduceri cu cheie.

Volumul 3. **Ora de Engleză. Traduceri şi povestiri.** Cu cheie.

Volumul 4. **Admiterea la Engleză. Traducere gramaticală.** Cu cheie.

Volumul 5. **Subiecte date la examenul de admitere 1974-1990.** Traduceri cu cheie.

Volumul 6. **Student la Engleză. Traducere gramaticală.** Cu cheie.

Volumul 7. **Examen la gramatica engleză.** Traduceri cu cheie.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022